

Europeiska unionens officiella tidning

C 76 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

25 mars 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2008–2009

Sammanträdena den 18–19 februari 2009

Protokollen för denna session har publicerats i [EUT C 202 E, 27.8.2009](#).

ANTAGNA TEXTER

Onsdag 18 februari 2009

2010/C 76 E/01

Humanitärt bistånd till Gazaremsan

Europaparlamentets resolution av den 18 februari 2009 om humanitärt bistånd till Gazaremsan 1

Torsdag 19 februari 2009

2010/C 76 E/02

En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder (2008/2203(INI)) 3

2010/C 76 E/03

Genomförandet av direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om genomförandet av direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (2008/2246(INI)) 11

2010/C 76 E/04

Social ekonomi

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin (2008/2250(INI)) 16

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 76 E/05	Psykisk hälsa Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om psykisk hälsa (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Uppföljning av de nationella energieffektivitetsplanerna: en första granskning Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om uppföljningen av de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet: en första bedömning (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Europeisk yrkeslicens för tillhandahållare av tjänster Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om inrättandet av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Gemenskapens agerande i fråga om valfångst Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om gemenskapens agerande i fråga om valfångst (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar	51
2010/C 76 E/12	Årlig rapport (2007) om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2007, som läggs fram för parlamentet i enlighet med punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet (2008/2231(INI))	76

Onsdag 18 februari 2009

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Humanitärt bistånd till Gazaremsan

P6_TA(2009)0057

Europaparlamentets resolution av den 18 februari 2009 om humanitärt bistånd till Gazaremsan

(2010/C 76 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Gaza, särskilt resolutionerna av den 16 november 2006 om situationen på Gazaremsan ⁽¹⁾, av den 11 oktober 2007 om den humanitära situationen på Gazaremsan ⁽²⁾, av den 21 februari 2008 om situationen på Gazaremsan ⁽³⁾ och av den 15 januari 2009 om situationen på Gazaremsan ⁽⁴⁾,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 242 av den 22 november 1967 (S/RES/242), 338 av den 22 oktober 1973 (S/RES/338) och 1860 av den 8 januari 2009 (S/RES/1860),
- med beaktande av den fjärde Genèvekonventionen av den 12 augusti 1949 angående skydd för civilpersoner under krigstid,
- med beaktande av planen för snabba insatser från FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA), vilken avser att återinföra livsviktiga tjänster för flyktingar i Gaza (januari–september 2009),
- med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den humanitära krisen i Gazaremsan har försvårats ytterligare av konflikten i området och den har nått en omänsklig nivå. 88 procent av befolkningen i Gaza är beroende av livsmedelsbistånd.
 - B. Gränsövergångarna till och från Gazaremsan har varit stängda i 18 månader och embargot på människors och varors rörlighet hindrar leveransen av humanitärt bistånd till befolkningen. Antalet varor som tillåts föras in i Gazaremsan är otillräckligt för att möta ens de mest grundläggande mänskliga behoven.
 - C. Allvarliga brister råder inom centrala delar av den offentliga sektorn i Gazaremsan på grund av att man saknar grundläggande material som krävs för en fungerande verksamhet. Bristen på läkemedel och bränsle på sjukhusen fortsätter att bidra till att palestinska liv försätts i fara.

⁽¹⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 324.⁽²⁾ EUT C 227 E, 4.9.2008, s. 138.⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0064.⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0025.

Onsdag 18 februari 2009

- D. UNRWA och Världslivsmedelsprogrammet (WFP) har en avgörande roll för att förse Gazaremsans befolkning med basvaror och de har världssamfundets fulla stöd. En del av det humanitära livsmedelsbiståndet ämnat att förbättra levnadsförhållandena i området har gått till spillo på grund av hinder i leveranskedjan. Den 3 och 5 februari 2009 beslagtogs Hamas hundratals matpaket och tusentals filter som var avsedda för civila i Gaza, vilka har lämnats tillbaka efter det att UNRWA stoppat all införsel till Gazaremsan.
- E. Europeiska unionens betydande ekonomiska stöd till palestinierna har spelat en viktig roll i försöket att förhindra en humanitär katastrof i Gazaremsan. Trots alla hinder fortsätter unionen att tillhandahålla humanitärt bistånd.
- F. En internationell konferens till stöd för den palestinska ekonomin i syfte att återuppbygga Gaza ska hållas i Sharm el Sheikh den 2 mars 2009.
1. Europaparlamentet är medvetet om den palestinska befolkningens lidande i Gazaremsan och kräver att palestinierna genast får ett ökat humanitärt bistånd utan att några hinder sätts i vägen, vilket är en moralisk plikt och vilket måste förmedlas utan några villkor eller begränsningar. Parlamentet uppmanar de israeliska myndigheterna att tillåta kontinuerliga och adekvata leveranser av humanitärt bistånd som motsvarar befolkningens behov, inklusive allt nödvändigt material för att UNRWA och andra FN-organ och internationella organ ska kunna utföra sina uppdrag.
 2. Europaparlamentet kräver återigen att man häver blockaden mot Gazaremsan i enlighet med avtalet om transporter och tillträde från den 15 november 2005, att gränsövergångarna omedelbart öppnas för människor och varor, och förblir öppna, samt att smuggling av och olaglig handel med vapen och ammunition förhindras.
 3. Europaparlamentet efterlyser en detaljerad skadebedömning i Gazaremsan och en grundlig utvärdering av de behov som Gazas befolkning har. Dessa kan ligga till grund till återuppbyggnadsplaner.
 4. Europaparlamentet kräver ett finansiellt, ekonomiskt och socialt återställande av Gazaremsan vilket utgör en väsentlig faktor för säkerheten i regionen. Parlamentet erinrar om att bistånd i linje med världssamfundets och Europeiska unionens åtaganden bör inkludera utbetalningar i kontanter för att betala ut löner, pensioner och bidrag till de mest utsatta personerna och familjerna, och uppmanar israeliska myndigheter att inte hindra banköverföringen av pengarna.
 5. Europaparlamentet anser – bland annat med tanke på den internationella konferens till stöd för den palestinska ekonomin i syfte att återuppbygga Gaza som ska hållas i Sharm el Sheikh den 2 mars 2009 – att en hållbar återuppbyggnads- och utvecklingspolitik i Gazaremsan kräver ett varaktigt eldupphör som bärs upp av ett återupptagande av seriösa fredsförhandlingar mellan israeler och palestinier och av en nationell försoningsprocess i Palestina.
 6. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionens finansiella stöd till palestinier inte bör undergrävas av kontinuerlig förstörelse, vilket är orsaken till att stödet till återuppbyggnadsprojekt har minskat hos den europeiska allmänheten.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en omfattande översikt och utvärdering av utsikterna för medellånga och långsiktiga återuppbyggnadsprojekt i Gazaremsan – vilka finansieras av Europeiska unionen inom ramen för Pegase (mekanismen för förvaltning av socioekonomiskt bistånd Palestina-Europa) och Echo (kommissionens generaldirektorat för humanitärt bistånd) – samt av projektens budgetkonsekvenser. Parlamentet uppmanar med kraft andra givare att vid den ovannämnda internationella konferensen utlova bistånd och att hålla de löften om bistånd som de gav vid givarkonferensen i Paris den 17 december 2007.
 8. Europaparlamentet understryker återigen att rubrik 4 i EU-budgeten ständigt är underfinansierad och att löftet om ytterligare bistånd till Gaza inte bör göras på bekostnad av andra program. Parlamentet betonar vidare att ytterligare medel endast skulle kunna anskaffas genom att man utnyttjar samtliga metoder som föreskrivs i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾.

(1) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EU:s höge representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, medlemsstaternas regeringar och parlament, kvartettens särskilda sändebud till Mellanöstern, den palestinska myndighetens president, det palestinska lagstiftande rådet, Israels regering och Knesset.

En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder

P6_TA(2009)0060

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2008: "En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder" (KOM(2008)0055),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 februari 2008: "Children in Emergency and Crisis Situations" (SEK(2008)0135),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 februari 2008: "The European Union's Action Plan on Children's Rights in External Action" (SEK(2008)0136),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 april 2008: "EU: global partner för utveckling – Påskynda arbetet med att uppnå millennieutvecklingsmålen" (KOM(2008)0177),
- med beaktande av rådets slutsatser om främjande och skydd av barnets rättigheter i Europeiska unionens yttre åtgärder – utvecklingsdimensionen och den humanitära dimensionen av den 26 maj 2008,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 juni 2008,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter, som antogs av rådet i december 2007,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om barn och väpnad konflikt, som antogs av rådet i december 2003 och uppdaterades i juni 2008,
- med beaktande av checklistan för integrationen av skyddet av barn som drabbats av väpnade konflikter i Europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP), som antogs av rådet i maj 2006,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, som generalförsamlingen antog den 20 november 1989, och de frivilliga protokollen till denna,
- med beaktande av EU:s åtgärdsplan för millenniemålen, som rådet antog den 18 juni 2008,
- med beaktande av FN:s resolution 1612 (2005) om barn och väpnad konflikt, som FN:s säkerhetsråd antog vid sitt 5235:e möte den 26 juli 2005,

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av ILO-konventionerna nr 138 om minimiålder, som antogs i Genève den 26 juni 1973, och nr 182 om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete, som antogs i Genève den 17 juni 1999,
- med beaktande av FN:s millennieförklaring, som generalförsamlingen antog den 8 september 2000,
- med beaktande av slutdokumentet från FN:s specialsession om barn i FN:s huvudkvarter i maj 2002 under temat "En värld som passar barn",
- med beaktande av FN:s generalsekreterares studie om våld mot barn, som lades fram för FN:s generalförsamling den 11 oktober 2006,
- med beaktande av rapporten om barn och millennieutvecklingsmålen, som Unicef förberett för FN i december 2007,
- med beaktande av rapporten om tillståndet för världens barn 2008, som Unicef offentliggjorde i december 2007,
- med beaktande av rapporten om millennieutvecklingsmålen 2008, som FN:s avdelning för ekonomiska och sociala frågor offentliggjorde i augusti 2008,
- med beaktande av Parisåtagandena att skydda barn från att olagligt rekryteras eller användas av väpnade styrkor eller grupper och principerna och riktlinjerna från Paris avseende barn med anknytning till väpnade styrkor eller grupper, som antogs av ministrar och företrädare för de länder som samlades i Paris den 5–6 februari 2007,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om barns rättigheter och välfärd, som Afrikanska enhetsorganisationen (OAU) antog 1990 och som trädde i kraft den 29 november 1999,
- med beaktande av Cotonouavtalet ⁽¹⁾ i dess ändrade lydelse ⁽²⁾, särskilt artikel 9 om grundsatser i avtalet rörande mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen och grundsatser i avtalet rörande sunt styrelseskick samt artikel 26 om ungdomsfrågor,
- med beaktande av resolutionen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om barns rättigheter och barnsoldater ⁽³⁾, som antogs i Addis Abeba den 19 februari 2004,
- med beaktande av resolutionen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om de sociala följderna av barnarbete och strategierna för att bekämpa barnarbete, som antogs i Port Moresby den 28 november 2008,
- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, undertecknat i Lissabon den 13 december 2007, och de konsoliderade versionerna av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen, där det konstateras att Europeiska unionen ska bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter och att EU i sina förbindelser med den övriga världen ska bidra till fred, säkerhet, hållbar utveckling av vår jord, solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt barnets rättigheter,

⁽¹⁾ Partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, 15.12.2000, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 26, 29.1.2004, s. 17.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd" ⁽¹⁾, särskilt kravet på att barns rättigheter ska beaktas i alla delar då gemenskapens utvecklingspolitik genomförs,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd ⁽²⁾, särskilt kravet på att barnen och deras särskilda behov ska ägnas särskild uppmärksamhet,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 24 om barnets rättigheter,
- med beaktande av det handlingsprogram som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG av den 24 januari 2000 om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor ⁽³⁾,
- med beaktande av den politiska deklARATION som antogs i Berlin den 4 juni 2007 i samband med det europeiska forumet om barns rättigheter, där man inskräper vikten av att hänsyn systematiskt tas till barns rättigheter i Europeiska unionens interna och externa politik,
- med beaktande av "The Framework for the Protection, Care and Support of Orphans and Vulnerable Children Living in a World with HIV and AIDS", som Global Partners Forum offentliggjorde i juli 2004,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2003 om handeln med barn och om barnsoldater ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2005 om exploateringen av barn i utvecklingsländer, med särskild inriktning på barnarbete ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 om en EU-strategi för barnets rättigheter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0039/2009), och av följande skäl:
 - A. Uppfyllandet av barns rättigheter är nyckeln till deras individuella chanser i livet samt till framsteg för att utrota fattigdom.
 - B. De könsroller som ett samhälle tilldelar sina barn har avgörande betydelse för deras framtid, för deras tillgång till mat och utbildning, deras deltagande i arbetslivet, deras ställning i förhållanden och deras fysiska och mentala hälsa.
 - C. Målen i konventionen om barnets rättigheter har till stora delar inte uppfyllts.

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 34, 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 74 E, 24.3.2004, s. 854.

⁽⁵⁾ EGT C 157 E, 6.7.2006, s. 84.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

Torsdag 19 februari 2009

- D. Av de 2,2 miljarder barn som lever i världen lever 1,9 miljarder (86 procent) i utvecklingsländer. Över 98 procent av de barn som lever i extrem fattigdom lever i utvecklingsländerna.
- E. Varje dag dör fler än 26 000 barn under fem års ålder i världen, för det mesta av orsaker som hade kunnat förebyggas. Om den nuvarande trenden fortsätter kommer millennieutvecklingsmålet att minska barnadödligheten med två tredjedelar inte att uppnås fram till 2045.
- F. Av betydelse i detta sammanhang är punkt 9 i det handlingsprogram som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking den 4–15 september 1995 och som även är en grundprincip som framhållits vid alla internationella konferenser under förra årtiondet om barns rättigheter.
- G. Om Lissabonfördraget ratificeras av alla medlemsstater kommer skyddet av barns rättigheter att bli ett särskilt mål i EU:s externa politik.
- H. Kommissionen har fått mandat av rådet att analysera effekterna av de positiva incitamenten för försäljningen av produkter som har tillverkats utan barnarbete, samt att undersöka och rapportera om möjligheterna till ytterligare åtgärder för produkter som har tillverkats under de värsta formerna av barnarbete.
- I. Barns rätt till utbildning är inte förhandlingsbar. Utbildning och yrkesutbildning spelar en viktig roll i strategin för att gradvis avskaffa barnarbete.
- J. Det kommersiella utnyttjandet av barn är ett allvarligt brott mot deras mänskliga värdighet och mot principerna om social rättvisa.
- K. De som köper in varor från utvecklingsländer befinner sig i en nyckelställning när det gäller att upptäcka och vägra köpa varor som helt eller delvis är gjorda av barn. Dessa kan sålunda utöva direkta och effektiva ekonomiska påtryckningar.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ovannämnda meddelande om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder och de kompletterande arbetsdokumenten samt de åtföljande slutsatserna från rådet som viktiga steg mot en EU-strategi för barnets rättigheter.
 2. Europaparlamentet erkänner att EU-institutionerna har fäst ökad uppmärksamhet vid barnens rättigheter, men understryker att mycket återstår för att förvandla politiska åtaganden till konkreta åtgärder, och betonar att ingen av planerna kommer att förverkligas om finansieringen inte är ändamålsenlig.
 3. Europaparlamentet betonar vikten av att uppfylla millennieutvecklingsmålen rörande åtgärder för att garantera barnens rättigheter och uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtaganden att bevilja ändamålsenlig och förutsägbar finansiering genom planerat budgetstöd för att möta riktmärkena för 2010.
 4. Europaparlamentet uppmanar EU att kraftfullt bekämpa alla former av diskriminering av flickor (från och med befruktningen) och att avsätta tillräckliga resurser för att bekämpa den ojämlikhet som följer av denna.
 5. Europaparlamentet välkomnar de fyra vägledande principerna i kommissionens handlingsplan om barnets rättigheter i de yttre åtgärderna, som består av en holistisk och sammanhängande strategi som baserar sig på barnets rättigheter.
 6. Europaparlamentet erkänner att en strategi som baserar sig på barnets rättigheter grundar sig på de normer och principer som definieras i konventionen om barnets rättigheter och är inriktad på att dessa ska förverkligas.
 7. Europaparlamentet uppmanar Europeiska gemenskaperna ska ansluta sig till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt till övriga överenskommelser som rör utövande av barnets rättigheter, adoption, sexuellt utnyttjande, barnarbete, skydd av barn i väpnade konflikter och missbruk av barn.

Torsdag 19 februari 2009

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja genomförandet av konventionen om barnets rättigheter och de därtill hörande protokollen och att öka stödet till sådana reformer av tredjeländers rättssystem som utformas för att skydda barn.
9. Europaparlamentet understryker att man vid alla insatser för barns rättigheter måste ta hänsyn till den prioriterade ställning som barnets föräldrar och närmaste släkt har, liksom dess primära vårdare och vårdnadshavare, och särskild vikt bör läggas vid moderns förbättrade ställning.
10. Europaparlamentet påminner emellertid om att barn som möter svårigheter i familjen kan gynnas av att tillfälligt skiljas från sin familj, om detta är en skyddsåtgärd, framför allt när föräldrarna har psykosociala eller psykiska problem eller det förekommer våld inom familjen, trakasserier och sexuella övergrepp.
11. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att särskilt uppmärksamma de mest sårbara och socialt utestängda flickorna och pojkarna, inklusive funktionshindrade barn, immigrantbarn, minoritetsbarn och barn som har skiljts från sin familj, eller barn som lever utan någon vuxen.
12. Europaparlamentet understryker att i syfte att i praktiken genomföra en strategi som baserar sig på barnets rättigheter måste EU noggrant analysera barnens rättigheter, framför allt då landsstrategidokument, regionstrategidokument och tematiska strategidokument antas eller ses över, på grundval av vilka verksamhet och program rörande barn kan väljas. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att så snart som möjligt eller under halvtidsöversynen av utvecklingsprogrammen förse parlamentet med en översikt av barnrelaterade åtgärder och fördelningen av ekonomiska medel.
13. Europaparlamentet understryker att barns rättigheter systematiskt måste tas med i EU:s politiska dialog och i politiska diskussioner med partnerländer.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport i vilken det klargörs huruvida befintliga internationella överenskommelser mellan Europeiska unionen och tredjeländer redan innehåller en rättsligt bindande bestämmelse om skydd av barnets rättigheter eller, om de inte gör det, huruvida en sådan skulle kunna införas i överenskommelserna.
15. Europaparlamentet anser att barns deltagande måste institutionaliseras och finansieras bättre i partnerländerna och på EU-nivå.
16. Europaparlamentet stöder utbyggnaden av befintliga nätverk för unga och barn som lämpliga plattformar för att engagera och rådfråga barn. Parlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt bjuda in dessa nätverk för att bidra till diskussionerna om landsstrategidokument samt att uppmuntra deras deltagande i utvecklingen av nationella planeringsinstrument.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa partnerländerna att anta en barnvänlig budget, särskilt då Europeiska unionen ger budgetstöd, och att utveckla integrerade och omfattande nationella åtgärdsplaner för barn med klara riktlinjer, mätbara mål, tidsscheman och översyns- och rapporteringsmekanismer om barns rättigheter.
18. Europaparlamentet insisterar på att det i EU:s allmänna budgetstöd bör ingå medel för kapacitetsbyggnad i relevanta ministerier (såsom ministerierna för välfärd, hälsa, utbildning och rättvisa) för att garantera att de bedriver en ändamålsenlig politik och har lämpliga verktyg för att budgetera för och tillhandahålla tjänster för barn.
19. I sina yttre åtgärder bör EU kraftigt uppmuntra tredjelandsregeringar att uppfylla internationella normer för barnets rättigheter, särskilt när det gäller att erbjuda barnen grundläggande sociala välfärdstjänster som gratis skol- och förskolemat och tillgång till hälso- och sjukvård. Samtidigt betonar Europaparlamentet att garantier för barns rättvisa tillgång till utbildning under väpnade konflikter och efter konflikter utgör en viktig investering i konfliktförebyggande verksamhet.
20. Europaparlamentet noterar att de EU-institutioner och den personal som arbetar med barns rättigheter fortfarande inte räcker till, trots den senaste tidens positiva utveckling på EU-nivå.

Torsdag 19 februari 2009

21. Europaparlamentet rekommenderar att en särskild EU-företrädare bör utses för att garantera synlighet och ledarskap när det gäller barns rättigheter.
22. En person i varje kommissionsdelegation bör ges ansvaret för barnfrågor. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att all personal i högkvarter och på tjänsteuppdrag och i delegationer har fått ändamålsenlig utbildning och vägledning om hur man ska integrera barns rättigheter i externa åtgärder och administrera ett säkert och effektivt barndeltagande.
23. Europaparlamentet kräver att skyddet av barnets rättigheter i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter ska ges en central plats i det fleråriga ramprogrammet för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Parlamentet anser att byrån bör bygga upp ett nätverk med internationella organisationer, barnombudsmän och icke-statliga organisationer, för att man ska dra nytta av deras kunskaper och erfarenheter.
24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att ta itu med brott mot barns rättigheter, såsom barnarbete, handel med barn, barnsoldater, barn i väpnade konflikter och alla former av våld mot barn, inklusive sexuellt utnyttjande och skadliga traditioner. Parlamentet insisterar dock på att fokus bör ligga på de underliggande orsakerna och på förebyggande av brott mot barns rättigheter.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta kampen mot straffrihet ingå i sina yttre åtgärder och förbindelser med tredjeländer, vilket är en viktig åtgärd för att förebygga kränkningar av barnets rättigheter.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera utveckling av strategier och system för ett nationellt barnskydd i partnerländer som kan ge barn och deras familjer stöd innan barn kommer till skada.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja institutionella strukturer i partnerländer för att skydda och främja barns rättigheter, inklusive oberoende ombudsmän.
28. Europaparlamentet anser att ansträngningar också bör göras för att öka förståelsen och respekten för barns rättigheter bland föräldrar och vårdare samt bland dem som arbetar med barn, såsom lärare och hälsopersonal.
29. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att införliva den officiella registreringen av födselar i politiken för utvecklingssamarbete som en grundläggande rättighet och ett viktigt sätt att skydda barnets rättigheter.
30. Europaparlamentet erkänner att vård och utbildning av de yngsta är ett barns rättighet, inklusive immunisering, uppfostran och tillgång till daghem och förskolor, och erkänner att en viktig del av utvecklingen äger rum under den tidiga barndomen samt att undernäring och brist på vård kan leda till både fysiska och psykiska skador.
31. Europaparlamentet understryker att uppnåendet av millennieutvecklingsmål 2 om allmän, grundläggande utbildning och millennieutvecklingsmål 3 om jämställdhet mellan könen är viktiga för att förebygga brott mot barns rättigheter.
32. Europaparlamentet understryker att åtgärder som särskilt inriktas på flickor krävs, så att de ska ha samma möjligheter som pojkarna att gå i skola, få tillräckligt med mat, tillåtas att uttrycka sina åsikter och få tillgång till hälso- och sjukvård.
33. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att prioritera rätten till utbildning, särskilt för flickor, inom biståndsprogram och den politiska dialogen med partnerländerna. Parlamentet framhåller behovet av att bekämpa den ihållande diskrimineringen i fattiga familjer som inte kan betala skolavgifter för alla sina barn och då väljer att låta pojkarna gå i skolan medan flickorna får stå tillbaka.

Torsdag 19 februari 2009

34. Europaparlamentet understryker att utbildningsmöjligheter och utbildningsprogram måste vara "flickvänliga" och bland annat erbjuda alternativa utbildningsformer utanför de formella institutionerna eller flexibla tider, så att flickor som tar hand om sina syskon också kan få utbildning.
35. Europaparlamentet understryker att investeringar i utbildning av flickor är en investering som kommer att få den största effekten när det gäller utrotning av fattigdom, minskad befolkningstillväxt, lägre spädbarns- och barnadödlighet, mindre omfattande undernäring, ökat skoldeltagande och förbättrad hälsa.
36. Europaparlamentet understryker att en utbildning av hög kvalitet bör vara den främsta prioriteten, bland annat i konfliktsituationer och instabila situationer, och välkomnar kommissionens plan att ta med utbildning i humanitära biståndsoperationer. Parlamentet understryker behovet av operationella riktlinjer enligt vilka EU åtar sig att inkludera utbildning i alla humanitära insatser, i linje med miniminormerna som fastställts av det interinstitutionella nätverket för utbildning i nöd- och krissituationer (Interagency Network for Education in Emergencies). Parlamentet efterlyser tillräckligt med medel och personal på EU-nivå för att genomföra nya politiska åtaganden.
37. Europaparlamentet insisterar på att inget barn får berövas den grundläggande rätten till utbildning på grund av ekonomisk utsatthet och upprepar sin vädjan till alla regeringar i utvecklingsländerna att ta fram en precis tidtabell för ett snabbt avskaffande av direkta och indirekta studieavgifter i grundutbildningen och att samtidigt bevara en hög utbildningsnivå.
38. Europaparlamentet understryker att det i EU:s förbindelser med tredjeländer är ytterst viktigt med projekt för utveckling av barnens sociala kompetens, tolerans, solidaritet och ansvar för miljön, särskilt i samband med kampen mot klimatförändringarna.
39. Europaparlamentet påminner om att ett politiskt åtagande om att göra samstämda politiska val på området för minskad fattigdom, en utbildning av hög kvalitet och mänskliga rättigheter, är nyckeln till att minska incitamenten till barnarbete.
40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna att i större utsträckning stödja en rättvis handel och märkningsinitiativ som uppmuntrar företag att inte använda sig av barnarbete. Parlamentet rekommenderar att respekten för frivilliga uppförandekoder för grundläggande arbetsrättigheter bör kontrolleras bättre, och de europeiska konsumenterna bör få bättre insyn i frågan. Avtal om offentlig upphandling bör uppfylla internationella barnarbetsnormer.
41. Europaparlamentet välkomnar rådets initiativ att göra en studie av effekterna av de positiva incitamenten för försäljning av produkter som tillverkats utan barnarbete och eventuella tilläggsåtgärder, inklusive handelsrelaterade åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att informera det om utformningen, genomförandet och resultatet av denna studie.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en gemensam metod för märkning av produkter som importeras till Europeiska unionen, där det intygas att tillverkningen har skett utan barnarbete i alla delar av produktionskedjan, exempelvis genom angivelsen "utan barnarbete" på produktförpackningen. Samtidigt bör det garanteras att detta system är förenligt med WTO:s internationella handelsregler.
43. Europaparlamentet lyfter fram millennieutvecklingsmål 4 om minskad barnadödlighet och millennieutvecklingsmål 6 om att bekämpa hiv/aids, malaria och andra sjukdomar. Parlamentet uppmanar gemenskapen och andra givare att stärka de offentliga hälsosystemen, som tillhandahåller kostnadseffektiva tjänster för mödrar, nyfödda och barn till hela befolkningen, och att integrera sjukdomsspecifika interventioner, såsom tillhandahållandet av sängnät som skyddar mot malaria och antiretrovirala läkemedel i dessa hälso-tjänster.
44. Europaparlamentet beklagar de påtryckningar som finns för att underminera politiken för rätten till sexuell och reproduktiv hälsa, något som har lett till fler oönskade graviditeter och otrygga aborter för unga kvinnor. Parlamentet uppmanar EU att bibehålla finansieringsnivåerna för samtliga tjänster rörande sexuell och reproduktiv hälsa för att uppfylla millennieutvecklingsmål 5 om förbättrad mödravård.

Torsdag 19 februari 2009

45. Europaparlamentet noterar de särskilt negativa konsekvenserna av livsmedelskrisen för barn och understryker behovet av en bred strategi för att öka en tryggad livsmedelsförsörjning, något som inte enbart innebär tillgång till lämpliga livsmedel utan också tillgång till lämpliga mikronäringsämnen, rent vatten, hygien och renhållning, hälso- och sjukvård, ändamålsenlig barnomsorg och en hälsosam miljö.
46. Europaparlamentet noterar Europeiska unionens imponerande politiska ram för att möta tragedin med barn som drabbats av väpnade konflikter. Parlamentet efterlyser bättre övervakning och mekanismer för att öka medvetandet och utbildningsnivån, för att garantera att denna genomförs grundligt på ort och ställe.
47. Europaparlamentet anser att en barnskyddsrådgivare bör ingå i alla ESFP-uppdrag och betonar att utbildning av ESFP-personal på uppdrag även bör omfatta barnskyddsfrågor.
48. Europaparlamentet betonar att de program för avvärjning, demobilisering och återanpassning som stöds av Europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna (ESFP) bör beakta barns särskilda behov.
49. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas unga mödrar under och efter konflikter, flyktingflickor och flickor som är interna flyktingar samt flickor som våldtagits och utsatts för sexuellt våld.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att investera i program som syftar till att förebygga och motarbeta sexuellt och könsrelaterat våld mot flickor och pojkar, vilket bör omfatta tillhandahållande av PEP-behandling för att förebygga hivinfektion, stöd för återhämtningstjänster och tjänster för social reintegration och konfidentiella rapporteringsmekanismer.
51. Europaparlamentet understryker att EU också bör stödja åtgärder för att motarbeta stigmatisering och diskriminering eftersom sårbara flickor eller unga kvinnor – såsom de som är hivpositiva, har fallit offer för våldtäkter eller sexuellt våld, fått barn till följd av en våldtäkt eller gjort abort – ofta förskjuts av de samhällen som de lever i.
52. Europaparlamentet uppmärksammar den särskilt svåra situationen för hivsmittade och aids sjuka barn och barn som blivit föräldralösa på grund av aids. Parlamentet fördömer särskilt våldtäkter som begås mot kvinnor och unga flickor i tron att samlag med en oskuld kan bota aids, och kräver att det anordnas lokala informationskampanjer för att undanröja denna vantro och på så sätt skydda framför allt flickor.
53. Europaparlamentet framhåller att FN:s konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar måste respekteras, så att rättigheterna för barn i migrerande familjer tryggas.
54. Europaparlamentet uppmanar EU att använda det tematiska programmet om asyl och migration, som är en del av instrumentet för utvecklingssamarbete, för att stödja särskilt utsatta grupper som exempelvis barn till migranter och barn som lever i fattigdom.
55. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att i sina yttre åtgärder ägna särskild uppmärksamhet åt situationen för barn som möts av diskriminering, inbegripet barn som lever i konflikt med lagen och barn som frihetsberövats och placerats i slutna institutioner. Barn bör få enklare tillgång till rättvisa och till specialanpassat stöd, och deras ålder måste beaktas under hela rättsförfarandet med hjälp av särskilda skyddsåtgärder.
56. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att, när man utformar stödprogram och förhandlar med tredjeländer om handlingsplaner för rättsliga och inrikes frågor, ta upp frågan om rättvisa för ungdomar och att beakta inte enbart ratificeringen av relevanta internationella och regionala normer utan även deras effektiva efterlevnad.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja politisk samstämdhet i barnfrågor och att införliva diskussioner om barns rättigheter i andra större politiska områden såsom säkerhet, klimatförändring, migration och biståndseffektivitet.

Torsdag 19 februari 2009

58. Europaparlamentet kräver att all EU-politik som kan komma att påverka barn i tredjeländer ska bli föremål för ändamålsenliga konsekvensbedömningar och utvärderingar rörande barns rättigheter innan denna politik införs. Parlamentet betonar att barn bör behandlas som en separat och avgränsad grupp eftersom de inte påverkas på samma sätt som vuxna.
59. Europaparlamentet välkomnar initiativet i rådets ovan nämnda slutsatser om att på ett bättre sätt samordna och förbättra arbetsfördelningen på området för barns rättigheter genom att staka ut kommissionens och medlemsstaternas politik och verksamhet i pilotländer.
60. Europaparlamentet är oroat över att pilotländer ännu inte har fastställts och uppmanar medlemsstaterna att bedriva ett nära samarbete med kommissionen för att garantera att denna åtgärd genomförs snabbt.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla förfaranden, riktmärken och indikatorer för att se till att integrerade rättigheter för barnen inte faller bort från dagordningen. Parlamentet delar kommissionens uppfattning att särskilda åtgärder också behövs inom de geografiska fonderna och Europeiska utvecklingsfonden, eventuellt inom oprioriterade områden, vid sidan av en integrering av barns rättigheter.
62. Europaparlamentet anser att parlamentet skulle kunna spela en mer samordnad och systematisk roll för att övervaka EU:s åtaganden rörande barn, genom till exempel årsrapporten om mänskliga rättigheter.
63. Europaparlamentet föreslår att de interparlamentariska församlingarna (den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, Eurolat och den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet) inbjuder barnorganisationerna i värdländerna till sina möten och stöder inrättandet av ett överregionalt ungdomsforum, såsom ungdomsplattformen EU-Afrika.
64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare och ordförandena i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.

Genomförandet av direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen

P6_TA(2009)0061

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om genomförandet av direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 136–145 i EG-fördraget,
- med beaktande av stats- och regeringschefernas uttalande av den 9 december 1989 om gemenskapsstadgan om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter, särskilt artiklarna 17 och 18,
- med beaktande av Europarådets europeiska sociala stadga, reviderad 1996, särskilt artikel 21,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som antogs i Nice den 7 december 2000 och formellt undertecknades av stats- och regeringscheferna i Europaparlamentet i december 2007, särskilt artikel 27,

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 135 om arbetstagarrepresentanters skydd inom företaget och åtgärder för att underlätta deras verksamhet, antagen den 23 juni 1971, särskilt artikel 5,
- med beaktande av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen ⁽⁶⁾ och det gemensamma uttalandet av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 10 maj 2007 om förstärkning av gemenskapsrätten beträffande information och samråd med arbetstagare ⁽⁹⁾,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (omarbetning) (KOM(2008)0419) och den därtill hörande bilagan (SEK(2008)2166),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 17 mars 2008 om översynen av genomförandet av direktiv 2002/14/EG i EU (KOM(2008)0146) och det därtill hörande arbetsdokumentet (SEK(2008)0334),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för rättsliga frågor (A6-0023/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ EGT L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 294, 10.11.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 294, 10.11.2001, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ EGT L 80, 23.3.2002, s. 34.

⁽⁸⁾ EUT L 207, 18.8.2003, s. 25.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E, 27.3.2008, s. 138.

Torsdag 19 februari 2009

- A. Medlemsstaternas genomförande av direktiv 2002/14/EG har försenats, och en del medlemsstater har begränsat sig till att införliva dess minimikrav i vissa avseenden.
- B. Den nuvarande finanskrisen kommer att påverka ekonomin i EU och leda till omstruktureringar, sammanslagningar och omlokaliseringar av företag på EU-nivå.
- C. Syftet med direktiv 2002/14/EG är att inrätta en allmän ram för information till och samråd med arbetstagarna om framtiden för det företag där de är anställda och för fungerande samråd med arbetslagarna för att förbereda företagets ekonomiska utveckling.
- D. Information till och samråd med arbetstagare utgör centrala delar i en social marknadsekonomi och får inte betraktas som hinder för företagets ekonomiska utveckling.
- E. I Europeiska unionen finns det 23 000 000 företag med färre än 250 anställda (de utgör 99 % av företagen och sysselsätter över 100 000 000 människor). EU:s institutioner är skyldiga att trygga och förbättra arbetstagarnas rätt till information och samråd.

Att successivt stärka information till och samråd med arbetstagarna i unionen

1. Europaparlamentet konstaterar att genomförandet av direktiv 2002/14/EG har försenats avsevärt i vissa medlemsstater och att det således dröjer innan det går att utvärdera det. I vissa medlemsstater där det inte fanns något allmänt system för information till och samråd med arbetstagarna är emellertid effekterna av direktivet uppenbara.
2. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte korrekt införlivat direktiv 2002/14/EG att göra detta snarast.
3. Europaparlamentet anser att kommissionen med sina initiativ i denna riktning, i nära samarbete med de nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter, måste göra det möjligt att gå till botten med och lösa problemen med att tolka direktiv 2002/14/EG eller införlivandebestämmelserna.
4. Europaparlamentet konstaterar att vissa medlemsstater i sina införlivandeåtgärder för direktiv 2002/14/EG inte har tagit hänsyn till vissa unga arbetstagare, deltidsarbetande kvinnor eller personer som korttidsanställs med tidsbegränsat kontrakt. Under dessa omständigheter uppmanar parlamentet medlemsstaterna att anpassa sina bestämmelser om beräkning av personalstyrkan i företag i enlighet med andemeningen och föreskrifterna i direktivet, det vill säga att beräkningen av tröskelvärdena alltid görs på grundval av det verkliga antalet arbetstagare, utan några övriga villkor.
5. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, utan att det påverkar deras nationella praxis, bör fastställa villkor och gränser i samband med artikel 6 i direktiv 2002/14/EG om konfidentiell information och ta hänsyn till
 - a) under hur lång tid efter utgången av sitt mandat som arbetstagarrepresentanterna har denna skyldighet,
 - b) vilka kriterierna och förutsättningarna är för företagets legitima intresse av att hålla informationen hemlig eller risken för skada för företaget om informationen sprids.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i sina införlivandeåtgärder se till att
 - a) exakt definiera termen "information", så att inget tolkningsutrymme lämnas, i enlighet med tanken med direktiv 2002/14/EG, det vill säga göra det möjligt för arbetstagarrepresentanterna att granska de behandlade uppgifterna och inte bara invänta informationsförfarandets slut, om företagets beslut får följd för arbetstagarna,

Torsdag 19 februari 2009

- b) i informationsinnehållet ta med hänvisningar till artikel 4.2 a, b och c i direktiv 2002/14/EG,
 - c) information ska lämnas i god tid före samråd,
 - d) garantera att alla skyldigheter enligt artikel 4 i direktiv 2002/14/EG om rätt till information och samråd uppfylls till fullo, i syfte att söka nå en överenskommelse enligt artikel 4.4 e,
 - e) involvera även fackföreningarna inom företaget, så att dialogen mellan arbetsmarknadens parter stärks.
7. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som inte infört några effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder enligt vad som avses i artikel 6.3, med avseende på bristande efterlevnad av de regler som gäller arbetstagarnas rätt till information och samråd, att göra detta.
8. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater som inte har något system för att skydda arbetstagarrepresentanterna att inrätta ett sådant.
9. Europaparlamentet föreslår att de medlemsstater där skyddet av arbetstagarrepresentanterna brukat ordnas med hjälp av avtal mellan fackföreningar och arbetsgivarorganisationer ska föreskriva att dessa arbetstagarrepresentanter ges ett kraftigt ytterligare skydd i händelse av att förhandlingar strandar.

Att genomföra och förbättra införlivandet av direktiv 2002/14/EG

10. Europaparlamentet anser att man måste fastställa och tillhandahålla medlemsstaterna en uppsättning möjliga påföljder som de skulle kunna påföra arbetsgivare som inte respekterar arbetstagarnas rätt till information och samråd enligt direktiv 2002/14/EG.
11. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna inte kan åberopa subsidiaritetsprincipen för att motivera att de inte fullgjort sin skyldighet att fastställa tillräckligt kännbara påföljder för att hindra arbetsgivarna att bryta mot direktiv 2002/14/EG.
12. Europaparlamentet erinrar om Europeiska gemenskapernas domstols principiella avgörande av den 8 juni 1994 ⁽¹⁾, i vilket medlemsstater med otillräckliga rättsliga förfaranden och institutioner åläggs införa lämpliga bestämmelser med lämpliga administrativa eller rättsliga förfaranden för överklagande samt påföljder som är tillräckliga, effektiva, proportionerliga och avskräckande mot arbetsgivare som inte fullgör sina skyldigheter i fråga om information till och samråd med arbetstagarna.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i avvaktan på en översyn av direktiv 2002/14/EG följa domstolens rättspraxis då de fastställer bestämmelser för administrativa eller rättsliga förfaranden för överklagande samt påföljder för arbetsgivare som inte respekterar arbetstagarnas rätt till information och samråd.
14. Europaparlamentet anser att man i de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna antar måste se till att arbetstagarrepresentanternas rätt till information och samråd blir en automatisk rättighet, i överensstämmelse med den korrekta tolkningen av direktiv 2002/14/EG.
15. Enligt Europaparlamentets åsikt måste man fastställa formerna för hur arbetstagarrepresentanterna ska utföra sitt uppdrag, så att det sker under arbetstid och avlönas därefter.

⁽¹⁾ Dom av den 8 juni 1994 i mål C-383/92, kommissionen mot Förenade konungariket, Rec. 1994, s. I-2435; dom av den 8 juni 1994 i mål C-382/92, kommissionen mot Förenade konungariket, Rec. 1994, s. I-2479.

Torsdag 19 februari 2009

16. Det är nödvändigt att garantera arbetstagarrepresentanterna inom offentlig förvaltning och inom företagen inom den offentliga sektorn och finanssektorn samma rätt till information och samråd som andra arbetstigare, menar Europaparlamentet.
17. Europaparlamentet anser att man måste dra tillbaka möjligheten till direkt samråd med en redan befintlig vald eller facklig representationsstruktur, för att inte arbetsgivaren ska använda sig av direkt samråd i sådana frågor som facket ska kollektivförhandla om, såsom lönefrågor.
18. Europaparlamentet efterlyser en undersökning av behovet av att sänka de trösklarna för antalet anställda vid företaget eller driftsstället från och med vilka direktiv 2002/14/EG ska tillämpas, så att mikroföretag inte utesluts från direktivets tillämpningsområde.
19. Europaparlamentet påpekar för medlemsstaterna, för den händelse det skulle råda några tvivel om hur begreppet "företag" exakt ska tolkas enligt direktiv 2002/14/EG, att domstolens rättspraxis på den här punkten är omfattande, samt uppmanar medlemsstaterna att i sina införlivandeåtgärder hänvisa till denna rättspraxis, för att undvika en eventuell fördragsbrottstalan.
20. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att snarast vidta åtgärder för att garantera att medlemsstaterna genomför direktiv 2002/14/EG väl och att se över alla de punkter där det finns problem eller svårigheter, exempelvis nationella bestämmelser och nationell praxis för beräkning av antalet anställda i företag, användning av särskilda bestämmelser enligt artikel 3.2 och 3.3 och garantier som bör tillämpas i enlighet med sekretessklausulen i artikel 6. Parlamentet uppmanar kommissionen att väcka fördragsbrottstalan mot de medlemsstater som ännu inte, eller inte på korrekt sätt, införlivat direktivet.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en utvärderingsrapport över de resultat som uppnåtts genom tillämpningen av direktiv 2002/14/EG när det gäller intensifieringen av dialogen mellan arbetsmarknadens parter och kapaciteten för föregripande, förebyggande och anställbarhet på arbetsmarknaden samt förmågan att undvika administrativa, rättsliga och ekonomiska svårigheter för små och medelstora företag, och vid behov lägga fram lämpliga förslag.
22. Europaparlamentet välkomnar förslaget till rådets förordning om stadga för ett europeiskt privat aktiebolag (SPE-bolag) (KOM(2008)0396), som beaktar småföretagens särskilda behov.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, som ansvarig för tillsynen av sammanslagningar och uppköp av företag, att se till att nationella och gemenskapsrättsliga regler som gäller information till och samråd med arbetstigare respekteras vid beslut om sammanslagningar och uppköp.
24. Europaparlamentet anser att information som kan leda till extrem ekonomisk skada för företaget om den avslöjas, bör sekretesskyddas fram till det slutgiltiga beslutet i betydande ekonomiska frågor avseende företaget (t.ex. i form av en skriftlig avsiktsförklaring).
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet tala för en förbättring av arbetstigarens rätt till information och samråd och ta upp denna rätt inom den europeiska sociala dialogen, både mellan olika yrkeskategorier och på branschnivå.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sporra arbetsmarknadens parter till att på ett positivt och utvecklingsföregripande sätt påverka det nationella genomförandet, bland annat genom att sprida exempel på god praxis.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast ta initiativ till att främja en kultur av effektivt samarbete i EU mellan arbetsmarknadens parter när det gäller information till och samråd med arbetstigare, samtidigt som man tar hänsyn till typen av frågor samt företagets karaktär och storlek.

Torsdag 19 februari 2009

28. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att det avtal som ingåtts av redareföreningen European Community Shipowners' Associations (ECSA) och arbetstagarorganisationen European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss tar upp samråd i olika frågor, exempelvis vid hot mot arbetstagarnas hälsa och säkerhet eller vid förtida uppsägning av ett kontrakt.

29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ enligt meddelandet "En ny översyn av social- och arbetsmarknadslagstiftningen för fler och bättre arbetstillfällen inom sjöfartssektorn i EU" av den 10 oktober 2007 (KOM(2007)0591) att ta itu med direktiv 2002/14/EG och uppmanar kommissionen att därvid omstrukturera den möjlighet till undantag från tillämpning av direktiv 2002/14/EG som erbjuds enligt artikel 3.3 i det direktivet.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska förutsättningarna för samordning av direktiven 94/45/EG, 98/59/EG, 2001/23/EG, 2001/86/EG, 2002/14/EG, 2003/72/EG och förordning (EG) nr 2157/2001 i syfte att undersöka behovet av att eventuellt göra ändringar för att undanröja överlappningar och inkonsekvenser. Eventuella ändringar bör göras samtidigt.

*

* * *

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Social ekonomi

P6_TA(2009)0062

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3, 48, 125–130 och 136 i EG-fördraget,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadgan för europeiska kooperativa föreningar ⁽¹⁾, och rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2008/618/EG av den 15 juli 2008 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 januari 2008 om ett förslag till gemensam rapport om social trygghet och social integration 2008 (KOM(2008)0042), det bifogade dokumentet till kommissionens meddelande om ett förslag till en gemensam rapport (SEK(2008)0091), och till den gemensamma rapporten om sysselsättningen 2007/2008, vilken, enligt ordförandeskapets slutsatser, Europeiska rådet stödde vid sitt värmöte den 13–14 mars 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 1994 om den alternativa, sociala ekonomin ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 207, 18.8.2003, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 198, 26.7.2008, s. 47.

⁽⁵⁾ EGT C 205, 25.7.1994, s. 481.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 18 september 1998 om kooperativens betydelse för en ökad sysselsättning bland kvinnor ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 17 juni 2008 till förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utslagning (2010) ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2004 om främjande av kooperativa föreningar i Europa (KOM(2004)0018,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 juni 1997 om att främja volontärorganisationernas roll (KOM(1997)0241) och parlamentets resolution av den 2 juli 1998 om detta ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 april 2000 "Agera lokalt för sysselsättningen – En lokal dimension i den europeiska sysselsättningsstrategin" (KOM(2000)0196),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 november 2001 om att stärka den lokala dimensionen i den europeiska sysselsättningsstrategin (KOM(2001)0629) och parlamentets resolution av den 4 juli 2002 om detta ⁽⁶⁾,
- med beaktande av yttrandena från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om den sociala ekonomin, särskilt den om den sociala ekonomin och inre marknaden ⁽⁷⁾, om ekonomisk diversifiering i anslutningsländerna – en roll för småföretagen och den sociala ekonomins företag ⁽⁸⁾ och om anpassningsförmågan hos små och medelstora företag samt den sociala ekonomins företag med anledning av de krav den ekonomiska dynamiken ställer ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2008 om volontärarbetets roll för att bidra till ekonomisk och social sammanhållning ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2006 om en europeisk social modell för framtiden ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2008 "En förnyad social agenda: Möjligheter, tillgång och solidaritet i framtidens Europa" (KOM(2008)0412),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2008 "Ett förnyat engagemang för det sociala Europa: Förstärka den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration" (KOM(2008)0418) och den första tvåårsrapporten av samma datum om sociala tjänster i allmänhetens intresse (SEK(2008)2179/2),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EGT C 313, 12.10.1998, s. 234.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ EGT C 226, 20.7.1998, s. 66.

⁽⁶⁾ EUT C 271 E, 12.11.2003, s. 593.

⁽⁷⁾ EGT C 117, 26.4.2000, s. 52.

⁽⁸⁾ EUT C 112, 30.4.2004, s. 105.

⁽⁹⁾ EUT C 120, 20.5.2005, s. 10.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 141.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0015/2009), och av följande skäl:
- A. Den europeiska sociala modellen bygger huvudsakligen på tjänster, varor och arbetstillfällen av hög kvalitet som den sociala ekonomin har skapat med stöd av den planerings- och innovationsförmåga som dess initiativtagare har utvecklat.
 - B. Den sociala ekonomin bygger på ett socialt paradig som överensstämmer med den europeiska sociala modellens och välfärdsmodellens grundläggande principer och den spelar i dag en avgörande roll för att bevara och förstärka denna modell genom att reglera produktionen och tillhandahållandet av olika sociala tjänster i allmänhetens intresse.
 - C. Man bör därför utgå ifrån de socialekonomiska modellerna för att nå de mål om ekonomisk tillväxt, anställbarhet, utbildning och personlig service som genomsyrar all europeisk politik.
 - D. Ett stabilt och framgångsrikt samhälle bygger på mångfald och den sociala ekonomin bidrar aktivt till denna mångfald genom att förbättra och stärka den europeiska sociala modellen och genom att skapa en tydlig näringslivsmodell som gör att den sociala ekonomin kan bidra till en stabil och hållbar tillväxt.
 - E. Det råder en stark konsekvens mellan den sociala ekonomins värderingar och EU:s gemensamma mål om social integration. Anständigt arbete, utbildning och återinlussning bör kopplas till den. Den sociala ekonomin har visat sig avsevärt kunna förbättra missgynnade människors sociala ställning (vilket påvisats till exempel av de kooperativ för mikrokrediter som skapats av nobelpristagaren, professor Mohammed Yunus, vilka, samtidigt som de underlättat integrationen i det ekonomiska livet, också gett kvinnor ökat inflytande). Den har också en avsevärd kapacitet för sociala innovationer, vilket utgör ett stöd för personer som är ställda inför svårigheter att själva finna lösningar på sina sociala problem, till exempel i fråga om möjligheterna att förena yrkesliv och familj samt i fråga om jämställdhet, kvaliteten på deras familjeliv och deras förmåga att ta hand om barn, äldre människor och funktionshindrade.
 - F. Den sociala ekonomin representerar 10 % av alla europeiska företag, dvs. 2 miljoner företag eller 6 % av den totala sysselsättningen, och har stora möjligheter att skapa och upprätthålla en stabil sysselsättning, i första hand till följd av att dessa verksamheter, på grund av deras beskaffenhet, troligen inte blir utlokaliserade.
 - G. Företagen i den sociala ekonomin brukar vara små och medelstora företag som bidrar till en hållbar ekonomisk modell enligt vilken människorna är viktigare än kapitalet. Sådana företag är ofta verksamma på den inre marknaden och behöver därför kunna se till att deras verksamhet följer gällande lag.
 - H. Den sociala ekonomin har utvecklats genom särskilda organisatoriska och/eller juridiska bolagsformer, såsom kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar, sociala företag och organisationer, stiftelser och andra former i varje enskild medlemsstat. För den sociala ekonomin används en uppsättning begrepp i de olika medlemsstaterna, såsom "solidaritetsekonomin" och "tredje sektorn" och fastän dessa begrepp inte i alla medlemsstater anses utgöra en del av den sociala ekonomin, finns det motsvarande verksamhetsformer med samma egenskaper överallt i Europeiska unionen.
 - I. Vissa organisationsformer i den sociala ekonomin behöver få sin rättsliga ställning erkänd på EU-nivå och hänsyn måste också tas till reglerna på den inre marknaden så att de byråkratiska hindren för erhållande av gemenskapsfinansiering minskas.
 - J. Den sociala ekonomin lyfter fram en företagsmodell som varken kan karakteriseras av sin storlek eller av sitt verksamhetsområde, utan av respekten för gemensamma värderingar, nämligen att demokrati och deltagande från andra sociala aktörers sida, människan och de sociala målen ska ta företräde framför vinsten. Den försvarar och tillämpar principerna om solidaritet och ansvar, den förenar de användande medlemmarnas intressen och det allmänna intresset, den låter medlemmarna stå för den demokratiska kontrollen, den har ett frivilligt och öppet medlemskap och en självständig förvaltning och är oberoende gentemot de offentliga myndigheterna och den brukar använda överskotten för att uppnå målen med en hållbar utveckling och tjänster till dess medlemmar, i enlighet med det allmänna intresset.

Torsdag 19 februari 2009

- K. Trots att den sociala ekonomin och de organisationer den är uppbyggd av är på väg att få en allt större betydelse är den fortfarande föga känd och blir ofta föremål för kritik som bygger på olämpliga tekniska infallsvinklar. Ett av de viktigaste hindren som den sociala ekonomin står inför i EU och i somliga medlemsstater är att dess institutioner är föga synliga, vilket delvis beror på egenheter i de nationella redovisningssystemen.
- L. Europaparlamentets tvärpolitiska arbetsgrupp har gjort ett grundligt arbete.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet understryker att den sociala ekonomin spelar en viktig roll inom den europeiska ekonomin, eftersom den kombinerar lönsamhet och solidaritet skapar kvalitativa arbetstillfällen och stärker den sociala, ekonomiska och regionala sammanhållningen, främjar ett aktivt medborgarskap, solidaritet och en ekonomi med demokratiska värderingar, där människan ställs i centrum, vartill kommer att den stöder en hållbar utveckling och social, miljömässig och teknisk innovation.
2. Europaparlamentet anser att den sociala ekonomin är viktig, både i kraft av sitt symbolvärde och sina resultat, för att förstärka demokratin i näringslivet och den ekonomiska demokratin.
3. Europaparlamentet erkänner att den sociala ekonomin kan ha framgång och förverkliga sina inneboende möjligheter, endast om den har möjlighet att dra nytta av lämpliga politiska och rättsliga villkor och verksamhetsförutsättningar, där det tas vederbörlig hänsyn till den rika mångfalden av institutioner inom den sociala ekonomin och deras särdrag.
4. Europaparlamentet anser att konkurrensreglerna inte borde tillämpas på företagen inom den sociala ekonomin på samma sätt som på andra företag, och att de behöver en trygg rättslig ram som bygger på ett erkännande av deras specifika värderingar för att de ska kunna verka på lika villkor som de andra företagen.
5. Europaparlamentet understryker att ett ekonomiskt system där företag inom den sociala ekonomin spelar en mer framträdande roll skulle göra oss mindre utsatta för spekulationer på finansmarknaderna, där vissa privata företag inte kontrolleras av aktieägare och tillsynsmyndigheter.

Erkännande av begreppet social ekonomi

6. Europaparlamentet påpekar att både EG-fördraget och stadgan för europeiska kooperativa föreningar erkänner att företagande utövas i olika former.
7. Europaparlamentet påpekar att kommissionen redan flera gånger har erkänt begreppet social ekonomi.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra åtgärder för att främja social ekonomi i all sin nya politik och att försvara den sociala ekonomins tankegång om ett annorlunda företagande, vars drivkraft inte huvudsakligen är ekonomisk lönsamhet, utan social lönsamhet, så att det vid utformningen av rättsliga ramar verkligen tas vederbörlig hänsyn till den sociala ekonomins särdrag.
9. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen och medlemsstaterna bör erkänna den sociala ekonomin och dess aktörer – kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser – i sin lagstiftning och politik. Dessa åtgärder bör inbegripa lättillgängliga krediter, skattelättnader, utveckling av mikrokrediter, införande av europeiska stadgar för föreningar, stiftelser och ömsesidiga bolag, samt behovsanpassad finansiering från EU och incitament för att ge bättre stöd till den sociala ekonomins organisationer som är verksamma i marknadssektorer och icke-marknadssektorer, och som inrättats av samhällsnyttiga skäl.

Torsdag 19 februari 2009

Rättsligt erkännande: europeiska stadgar för föreningar, stiftelser och ömsesidiga bolag

10. Europaparlamentet anser att europeiska stadgar för föreningar, stiftelser och ömsesidiga bolag måste erkännas för att trygga likabehandling av företagen inom den sociala ekonomin i lagstiftningen för den inre marknaden. Parlamentet anser att kommissionens tillbakadragande av sina förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en stadga för europeiska föreningar och Europaparlamentets och rådets förordning om en stadga för europeiska ömsesidiga bolag (KOM(1991)0273) är ett allvarligt bakslag för utvecklingen av dessa former av social ekonomi inom Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att granska sitt arbetsprogram i enlighet därmed.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en uppföljning av den genomförbarhetsstudie om stadgan för europeiska stiftelser som var avsedd att offentliggöras i slutet av 2008 och att inleda en konsekvensbedömning om stadgarna för europeiska föreningar och ömsesidiga bolag.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en rättslig ram som erkänner den sociala ekonomins delar.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att bolagsformen "europeiskt privat aktiebolag" blir en företagsform som alla företag kan anta.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta tydliga regler som fastställer vilka företag som lagligt kan verka som företag inom den sociala ekonomin och som inför effektiva rättsliga hinder för att ta sig in, så att bara organisationer som tillhör den sociala ekonomin kan dra nytta av finansiering som är avsedd för företag inom den sociala ekonomin eller från offentliga program som är avsedda att stimulera företag inom den sociala ekonomin.

Statistiskt erkännande

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja upprättandet av nationella statistikregister över företagen i den sociala ekonomin, att för varje institutionell sektor och näringsgren upprätta nationella satelliträkenskaper och att låta dessa uppgifter samlas in av Eurostat, även genom att utnyttja kompetens som finns tillgänglig vid universiteten.

16. Europaparlamentet påpekar att mätningen av den sociala ekonomin kompletterar mätningen av ideella institutioner och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för att FN:s handbok för ideella organisationer i nationalräkenskapssystemet används och att ta fram satelliträkenskaper som gör att ideella institutioner och organisationer inom den sociala ekonomin blir synliggjorda på ett bättre sätt.

Erkännande som arbetsmarknadspart

17. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för att de led som utgör den sociala ekonomin erkänns i EU:s sociala dialog inom och mellan sektorer och föreslår att både kommissionen och medlemsstaterna med kraft stöder att den sociala ekonomins aktörer tas med i det sociala samrådet och den civila dialogen.

Den sociala ekonomin som viktig aktör för att förverkliga Lissabonstrategins mål

18. Europaparlamentet understryker att företag och organisationer i den sociala ekonomin bidrar till att stärka företagargrandan, förbättrar den demokratiska funktionen i näringslivet och integrerar det sociala ansvaret och främjar en aktiv integration i samhället av utsatta grupper.

19. Europaparlamentet betonar att arbetsgivarna inom den sociala ekonomin spelar en avgörande roll för återinlussning i arbetslivet och välkomnar deras strävanden att skapa och bibehålla kvalitativa, goda och stabila arbetstillfällen och att investera i sina anställda. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja och stärka den sociala ekonomin i dess roll som en god arbetsgivare och att respektera dess särskilda ställning.

Torsdag 19 februari 2009

20. Europaparlamentet understryker att den sociala ekonomin bidrar till att korrigera tre viktiga obalanser på arbetsmarknaden, nämligen arbetslöshet, bristande anställningstrygghet och utestängning av de arbetslösa från samhällsliv och arbetsmarknad. Parlamentet konstaterar dessutom att den sociala ekonomin spelar en roll för att förbättra anställbarheten och skapar arbeten som inte brukar utlokaliseras, vilket bidrar till uppnåendet av Lissabonstrategins mål.
21. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas stöd till företag inom den sociala ekonomin måste ses som en reell investering i uppbyggandet av solidaritetsnätverk som kan förstärka samhällets och de lokala myndigheternas roll vid utvecklingen av socialpolitiken.
22. Europaparlamentet anser att de sociala problemen stämmer till eftertanke, men under nuvarande förhållanden behövs framför allt mera handling. Huvuddelen av de sociala problemen bör angripas med hjälp av lokala lösningar, där man tar itu med konkreta situationer och problem. För att agerandet ska bli effektivt krävs det strikta regler för samordning, vilket kräver ett vittgående samarbete mellan de offentliga myndigheterna och företagen inom den sociala ekonomin.
23. Europaparlamentet konstaterar att företagen i den sociala ekonomin, genom sin lokala förankring, kan skapa band mellan medborgarna och deras regionala, nationella och europeiska representationsorgan och på så sätt bidra till förvaltning inom EU som ger effekt med tanke på den sociala sammanhållningen. Parlamentet sätter stort värde på de ansträngningar som företag och organisationer i den sociala ekonomin har gjort för att samlas kring samordningsplattformar på EU-nivå.
24. Europaparlamentet framhåller den sociala ekonomins nyckelroll när det gäller att uppnå målen hållbar tillväxt och full sysselsättning i Lissabonstrategin, eftersom den motverkar de många obalanserna på arbetsmarknaden, framför allt genom att stödja arbetstillfällen för kvinnor, inrätta och tillhandahålla omsorgstjänster i närmiljön (till exempel sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster och tjänster med anknytning till social trygghet) förutom att bygga upp och underhålla sociala och ekonomiska strukturer och bidra till lokal utveckling och social sammanhållning.
25. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen bör vidta åtgärder för att inrätta en ram för den sociala ekonomins agenda, eftersom detta skulle stärka konkurrenskraften och innovationsförmågan lokalt och på EU-nivå, i och med att den sociala ekonomin kan skapa stabilitet i starkt konjunkturkänsliga ekonomier genom att, där så är möjligt, omfördela och återinvestera vinster lokalt, främja en företagavänlig kultur, koppla den ekonomiska verksamheten till de lokala behoven, stödja verksamhet som äventyras (t.ex. hantverk) och skapa socialt kapital.
26. Europaparlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna och aktörerna inom sektorn att utvärdera och främja kvinnornas roll i den sociala ekonomin, både i kvantitativa termer med tanke på den höga sysselsättningsnivån för kvinnor inom sektorns samtliga områden, inbegripet föreningar och volontärarbete, och när det gäller kvalitet och organisatoriska aspekter av arbete och tillhandahållande av tjänster. Parlamentet oroar sig över att problemet med vertikal segregation finns kvar även inom den sociala ekonomin, vilket begränsar kvinnornas deltagande i beslutsfattandet.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas regeringar och lokala myndigheter samt aktörerna inom sektorn att uppmuntra och främja potentiella synergieffekter, som skulle kunna uppnås inom tjänstesektorn mellan aktörer och användare inom den sociala ekonomin, och leda till en högre grad av deltagande, samråd och gemensamt ansvar.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta de faktiska förhållandena för den sociala ekonomin vid översynen av politiken för statligt stöd, med tanke på att små företag och organisationer som är verksamma på lokal nivå har betydande svårigheter att få tillgång till finansiering, särskilt under den pågående ekonomiska och finansiella krisen. Kommissionen uppmanas även att inte förhindra nationell företags- eller skattelagstiftning för till exempel kooperativ inom bank- och distributionssektorn, vars verksamhet grundas på ömsesidighetsprinciperna, företagsdemokrati, överföring av tillgångar mellan generationer, reservernas odelbarhet, solidaritet, arbetsetik och företagsetik.
29. Europaparlamentet betonar att vissa företag i den sociala ekonomin är mikroföretag eller småföretag som kan sakna de resurser som krävs för att kunna agera på den inre marknaden och delta i nationella program och EU-program, och föreslår att målinriktade främjandeåtgärder och instrument ställs till förfogande för att de bättre ska kunna bidra till en hållbar ekonomisk tillväxt i Europeiska unionen, samt program som kan bidra till att företagen i händelser av kriser i företagsvärlden lättare kan omvandlas till att bli personalägda.

Torsdag 19 februari 2009

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla program för potentiella och befintliga sociala företag, som erbjuder ekonomiskt stöd, information, råd och utbildning och som förenklar startförfarandet (inklusive en minskning av det inledande kapitalbehovet för företag) för att hjälpa dem klara en ekonomi som blir alltmer global och som för närvarande genomgår en finanskris.

31. Europaparlamentet framhåller att företagen inom den sociala ekonomin stöter på fler svårigheter än stora företag, till exempel med att följa regelverk, erhålla finansiering och få tillgång till ny teknik och information.

32. Europaparlamentet understryker den sociala ekonomins betydelse för tjänster i allmänhetens intresse och pekar på mervärdet med att upprätta integrerade nätverk mellan offentlig och privat verksamhet, men vill även understryka att detta riskerar att utnyttjas, till exempel i form av att arbete inom den offentliga förvaltningen i kostnadsbesparingssyfte läggs ut på andra, inte minst genom att låta ideella organisationer sköta det arbetet.

33. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att med berörda parter fortsätta sitt arbete med en dialog och ett förtydligande, samt att fortsätta stödja medlemsstaterna när det gäller tjänster och sociala tjänster i allmänhetens intresse och använda metoden med flera olika kriterier.

Nödvändiga resurser för att nå målen

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det som kännetecknar den sociala ekonomin (dess mål, värderingar och arbetsmetoder) beaktas när den europeiska politiken utarbetas och, framför allt, att integrera den sociala ekonomin i sin politik och sina strategier för social och ekonomisk utveckling och företagsutveckling, framför allt i samband med gemenskapslagstiftningen om småföretag för Europa ("Small Business Act" (KOM(2008)0394)). Parlamentet efterlyser konsekvensbedömningar i de fall där den sociala ekonomin berörs och vill att den sociala ekonomins intressen respekteras och ställs i förgrunden. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft kommissionen att återigen undersöka om det skulle gå att inrätta en övergripande tjänstenhet som skulle arbeta med den sociala ekonomin och knyta samman de berörda generaldirektoraten.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att Europeiska övervakningscentrumet för små och medelstora företag i sina undersökningar systematiskt tar med även företag från den sociala ekonomin, samt att lägga fram rekommendationer till stöd för dessa företags verksamhet och utveckling. Parlamentet uppmanar också kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att de socioekonomiska företagen ska kunna knytas till och främjas av det europeiska stödnätverket e-Business.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja små och medelstora organisationer i den sociala ekonomin som strävar efter minskat bidragsberoende och ökad hållbarhet.

37. Europaparlamentet ber kommissionen att uppmana deltagarna i den sociala ekonomin att gå med i permanenta dialogforum samt att delta i och samarbeta med högnivågrupper med experter som kan förmodas ägna sig åt den sociala ekonomin och uppmanar kommissionen att bidra till en förstärkning av den sociala ekonomins representationsstrukturer på regional, nationell och gemenskapsnivå och att utforma en rättslig ram för att främja ett aktivt partnerskap mellan lokala myndigheter och företag inom den sociala ekonomin.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja dialogen mellan offentliga organ och företrädare för den sociala ekonomin på nationell nivå och gemenskapsnivå för att därigenom skapa ömsesidig förståelse och främja god praxis.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja tankesmedjan på EU-nivå om kooperativa banker, vilken inrättats av sammanslutningen för sektorn, eller andra finansiella tjänster som kunde vara intressanta för organisationer i den sociala ekonomin. Tankesmedjan skulle kunna studera hur dessa specifika ekonomiska organisationer har klarat sig hittills i EU – framför allt under den pågående globala kredit- och finanskrisen – och hur de ska kunna undvika denna typ av risker i framtiden.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om den särskilda budgetposten för den sociala ekonomin åter kunde tas i bruk.

Torsdag 19 februari 2009

41. Europaparlamentet vill att det ska inrättas program med uppmuntran till experiment kring nya ekonomiska och sociala modeller, samt initiativ till ramprogram för forskning, genom införande av frågor med anknytning till den sociala ekonomin i ansökningsomgångar för det sjunde ramprogrammet, och en användning av en multiplikator för officiella statistikuppgifter, samt instrument för att mäta den ekonomiska tillväxten utifrån ett kvalitativt och kvantitativt perspektiv.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att integrera en dimension av social ekonomi i den politik som fastställs på gemenskapsnivå och nationell nivå, och i EU-programmen som avser företag inom forskning, innovation, finansiering, regionalutveckling och utvecklingssamarbete, och att stödja inrättandet av utbildningsprogram i social ekonomi för EU-tjänstemän samt för nationella och lokala tjänstemän och se till att företagen inom den sociala ekonomin får tillgång till program och åtgärder för utveckling och yttre förbindelser.

43. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att planera för utbildningsprojekt inom högre utbildning, universitetsutbildning och yrkesutbildning i syfte att skapa medvetenhet om den sociala ekonomin och affärsinitiativ grundade på dess värderingar.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för ökade kunskaper och fackmannainsikter i sektorn för att förstärka den sociala ekonomins roll i strävandena att integrera arbetsmarknaden.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå gemenskapslagstiftning som gör det möjligt att inrätta och vidmakthålla territoriella partnerskap mellan den sociala ekonomiska sektorn och lokala myndigheter och därvid fastställa kriterier för erkännande och stärkande av den sociala ekonomin, för hållbar lokal utveckling och för att främja allmänintresset.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vilka omständigheter som skulle kunna underlätta investeringar inom den sociala ekonomin, i synnerhet genom investeringsfonder, garanterade lån och av subventioner.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ompröva

— sitt meddelande om främjande av kooperativa föreningar i Europa och förordning (EG) nr 1435/2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar, som avses däri,

— sitt meddelande om att främja föreningar och stiftelser i Europa.

*

* *

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Kommittén för socialt skydd.

Psykisk hälsa

P6_TA(2009)0063

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om psykisk hälsa (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av EU:s högnivåkonferens "Tillsammans för psykisk hälsa och välbefinnande" i Bryssel den 12–13 juni 2008, där den europeiska pakten för psykisk hälsa och välbefinnande fastställdes,

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av kommissionens grönbok med titeln "Förbättring av befolkningens psykiska hälsa – Mot en strategi för psykisk hälsa i Europeiska unionen" (KOM(2005)0484),
- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2006 med titeln "Förbättring av befolkningens psykiska hälsa – mot en strategi för psykisk hälsa i Europeiska unionen" ⁽¹⁾,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) europeiska ministerkonferens av den 15 januari 2005 om psykisk hälsa i Europa – att anta utmaningarna och finna lösningar,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 juni 2008, där man framhöll vikten av att överbrygga skillnaderna i fråga om hälsa och medellivslängd mellan och inom olika medlemsstater och att vidta förebyggande åtgärder mot de svåraste kroniska, icke-smittsamma sjukdomarna,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012 ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om funktionshindrades rättigheter,
- med beaktande av artiklarna 2, 13 och 152 i EG-fördraget,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0034/2009), och av följande skäl:
 - A. Psykisk hälsa och välbefinnande är av central betydelse för människors livskvalitet och för samhället i stort och avgörande faktorer för EU:s mål inom Lissabonstrategin och den förnyade strategin för hållbar utveckling. Förebyggande, tidig upptäckt, ingripande och behandling av psykiska sjukdomar minskar betydligt de personliga, ekonomiska och sociala konsekvenserna av dessa sjukdomar.
 - B. EU:s olika strategidokument har tydliggjort den psykiska hälsans betydelse för förverkligandet av dessa mål och behovet av praktiska åtgärder i detta avseende.
 - C. Mervärdet i gemenskapens strategi för psykisk hälsa ligger först och främst i de förebyggande aspekterna och främjandet av de mänskliga och medborgerliga rättigheterna för personer med psykiska hälsoproblem.
 - D. Psykiska hälsoproblem är spridda över hela Europa. En av fyra personer drabbas av psykiska problem minst en gång under sin livstid, och ännu fler berörs indirekt. Standarden på den psykiska hälso- och sjukvården varierar avsevärt mellan de olika medlemsstaterna, särskilt mellan de gamla medlemsstaterna och vissa av de nya medlemsstaterna.
 - E. Könsspecifika aspekter bör beaktas när man behandlar ämnet psykisk hälsa. Fler kvinnor än män lider av psykiska störningar men fler män än kvinnor begår självmord.

⁽¹⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 148.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0009.

Torsdag 19 februari 2009

- F. Själv mord är alltjämt en stor anledning till förtida död i Europa, med mer än 50 000 dödsfall per år i EU. I nio fall av tio föregås självmord av psykiska störningar, ofta depression. Vidare är självmordsfrekvensen högre och självmordsförsöken vanligare bland människor som sitter i fängelse eller i häkte än bland den övriga befolkningen.
- G. Individanpassningen av strategierna för att förebygga depressioner och självmord går hand i hand med skyddet av den mänskliga värdigheten.
- H. Depression är en av de vanligast förekommande och allvarligaste psykiska störningarna, men åtgärderna för att bekämpa depression är ofta otillräckliga och endast få medlemsstater har infört förebyggande program.
- I. Trots detta präglas arbetet med att främja psykisk hälsa och förebygga psykiska störningar alltjämt av bristande förståelse och otillräckliga investeringar, och medicinsk forskning och personer med psykiska hälsoproblem får inte tillräckligt med stöd.
- J. Samhällets ekonomiska kostnader för den psykiska ohälsan uppskattas till 3–4 % av medlemsstaternas bruttonationalprodukt (BNP). År 2006 uppgick kostnaden för psykisk ohälsa i EU till 436 miljarder EUR. Den största delen av dessa kostnader ligger utanför vårdsektorn och beror främst på systematisk frånvaro från arbetet, arbetsoförmåga och förtidspensionering. Ofta återspeglar de beräknade kostnaderna inte de ytterligare kostnader som kan uppkomma vid dubbeldiagnoser (beroende plus psykisk ohälsa) vilket oftast gäller personer med psykiska hälsoproblem.
- K. Sociala och ekonomiska olikheter kan förstärka de psykiska hälsoproblemen, och de psykiska ohälsotalen är högre bland utsatta och marginaliserade grupper såsom arbetslösa, invandrare, fångar eller tidigare fångar, användare av psykofarmaka, funktionshindrade personer och långvarigt sjuka. Det krävs särskilda insatser och lämplig politik för att hjälpa dem att komma in i samhället och integreras socialt.
- L. Det finns mycket stora olikheter när det gäller den psykiska hälsan mellan och inom olika medlemsstater, även om man ser till behandlingsområdet och den sociala integrationen.
- M. Personer med psykiska hälsoproblem löper en större risk än andra att utveckla en fysisk sjukdom och sannolikheten för att de ska erhålla behandling för dessa fysiska sjukdomar är lägre än för andra.
- N. Fysisk och psykisk hälsa är lika viktiga och påverkar varandra. Ändå förblir det psykiska hälsotillståndet ofta odiagnostiserat eller så underskattas det och blir inte föremål för tillräcklig vård.
- O. I de flesta medlemsstater har det skett en övergång från långsiktig institutionsvård till stödboende ute i samhället, ofta dock utan ordentlig planering och resursfördelning och utan kontrollmekanismer och ofta dessutom kombinerat med budgetnedskärningar, vilket hotar att leda till återinstitutionalisering för tusentals psykiskt sjuka medborgare.
- P. En europeisk plattform för psykisk och fysisk hälsa inrättades 2008, genom vilken företrädare på hög nivå från viktiga organisationer samlas.
- Q. Grunden för en god livslång hälsa läggs redan under de första åren av en människas liv. Samtidigt är psykiska sjukdomar vanliga bland unga människor, för vilka en tidig diagnos och behandling är av yttersta vikt.
- R. Den åldrande befolkningen i EU medför en ökad förekomst av neurodegenerativa sjukdomar.

Torsdag 19 februari 2009

- S. Den diskriminering och sociala utestängning som personer med psykisk ohälsa och deras familjer upplever är inte bara konsekvenser av psykiska störningar utan även av den stigmatisering, utstötning och sociala marginalisering som de möter, och är riskfaktorer som utgör hinder för att söka hjälp och vård.
- T. Europeiska unionen har utsett 2010 till "Europaåret för bekämpning av fattigdom och social utestängning".
- U. Forskningen kommer med nya uppgifter om den psykiska hälsans medicinska och sociala dimensioner, men det finns alltför stora luckor. Det är därför viktigt att inte lägga hinder i vägen för de ansträngningar som görs inom den offentliga eller privata medicinska forskningen genom överdrivet betungande administrativa krav eller onödiga begränsningar när det gäller användningen av relevanta modeller för att utveckla säkra och effektiva läkemedel.
- V. Inlärningssvårigheter (intellektuellt funktionshinder) har många liknande egenskaper och leder ofta till samma behov som psykiska störningar.
- W. Det är väsentligt med stora förbättringar av utbildningen av den hälso- och sjukvårdspersonal som möter dem som lider av psykisk sjukdom, inbegripet läkare och medlemmar av domarkären.
- X. De psykiska störningarna rangordnas högst med avseende på mänsklig morbiditet.
1. Europaparlamentet välkomnar den europeiska pakten för psykisk hälsa och välbefinnande och gläds åt att psykisk hälsa och välbefinnande erkänns som grundläggande prioritering för åtgärder.
 2. Europaparlamentet stöder kraftfullt uppmaningen till samarbete och främjande av insatser bland EU:s institutioner, medlemsstaterna, regionala och lokala myndigheter och arbetsmarknadens parter inom fem prioriterade områden för att främja befolkningens psykiska hälsa och välbefinnande oavsett människornas åldersgrupp, kön, etniska ursprung och samhällsklass, bekämpa stigmatisering och social utestängning, förstärka det förebyggande arbetet, ge hjälp till självhjälp och tillhandahålla stöd och lämplig behandling för personer med psykiska problem liksom för deras anhöriga och vårdare. Parlamentet betonar att allt sådant samarbete på detta område måste vara i full överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen.
 3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra medvetenheten om vikten av en god psykisk hälsa, särskilt bland hälso- och sjukvårdsanställda och bland målgrupper som föräldrar, lärare, personer som tillhandahåller sociala och juridiska tjänster, arbetsgivare, vårdare och framför allt bland allmänheten.
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen och Eurostat förbättra kunskaperna om den psykiska hälsan och om dess samverkan med antalet friska levnadsår genom att inrätta mekanismer för utbyte och spridning av tydlig, lättillgänglig och lättbegriplig information.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå gemensamma indikatorer för att göra uppgifterna mer jämförbara och att underlätta utbyte av bästa praxis och samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att främja den psykiska hälsan.
 6. Europaparlamentet anser att tonvikten bör läggas på att förebygga psykisk ohälsa genom sociala insatser, med särskilt fokus på de mest utsatta grupperna. Parlamentet betonar att icke-diskriminerande tillgång till sjukvård bör uppmuntras och underlättas när det inte räcker med förebyggande åtgärder och att personer med psykiska hälsoproblem bör ha full tillgång till information om nya behandlingsformer.
 7. Europaparlamentet uppmanar EU att utnyttja de finansieringsmöjligheter som finns att tillgå inom det sjunde ramprogrammet till mer forskning i psykisk hälsa och välbefinnande och interaktioner mellan psykiska och fysiska hälsoproblem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka finansieringsmöjligheterna för initiativ för psykisk hälsa genom Europeiska socialfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden.

Torsdag 19 februari 2009

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på bästa sätt använda tillgängliga gemenskapsresurser och nationella resurser för att främja frågor kring psykisk hälsa och organisera informations- och utbildningsprogram för alla personer i nyckelposition om vikten av tidig diagnostisering, omedelbara insatser och korrekt hantering av psykisk ohälsa.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra och offentliggöra en undersökning av tjänster i samband med psykisk sjukdom och av strategier för att främja psykisk hälsa i hela EU.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ställa sig bakom FN-resolutionen 46/119 om skydd för personer med psykiska störningar och förbättring av mentalvården, som utarbetats av FN:s kommission för mänskliga rättigheter och som antogs av FN:s generalförsamling 1991.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge personer med psykiska problem rätt till jämlikt, fullständigt och lämpligt tillträde till utbildning, fortbildning och sysselsättning i enlighet med principen om livslångt lärande, och se till att de får tillräckligt med stöd för sina behov.
12. Europaparlamentet understryker att det behövs en tydlig och långsiktig planering för högkvalitativa, effektiva, överkomliga och universella öppenvårdstjänster och sjukhusvårdstjänster för psykisk hälsa och att det måste skapas kriterier för oberoende kontroller. Parlamentet efterlyser bättre samarbete och kommunikation mellan personal inom primärvård och psykiatrisk vård för en effektiv hantering av psykisk och fysisk ohälsa genom att uppmuntra en helhetssyn som tar hänsyn till individens alla egenskaper ur ett fysiskt och psykiskt perspektiv.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa screeningundersökning av psykiska hälso- och sjukvårdstjänsterna och av fysiska hälsoproblem i de psykiska hälso- och sjukvårdstjänsterna. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att fastställa en allsidig vårdmodell.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att söka upp och registrera patienters erfarenheter avseende läkemedels biverkningar i enlighet med Europeiska läkemedelsmyndighetens (EMA) riktlinjer.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomars (ECDC) mandat så att det även omfattar psykisk hälsa.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sprida resultaten från de tematiska konferenser som ska anordnas för att genomföra målen i den europeiska paktens, och att föreslå en "europeisk handlingsplan för den medicinska forskningen och för medborgarnas psykiska hälsa och välbefinnande".
17. Europaparlamentet uppmuntrar inrättandet av en EU-plattform om psykisk hälsa och välmående för genomförandet av den europeiska paktens, bestående av företrädare för kommissionen, rådets ordförandeskap, parlamentet, WHO, vårdtagare, personer med psykiska hälsoproblem, anhöriga, vårdgivare, icke-statliga organisationer, läkemedelsindustrin, den akademiska världen och andra berörda parter, men ser negativt på det faktum att det inte antagits något direktiv på EU-nivå, något som parlamentet föreslog i sin resolution om kommissionens grönbok om psykisk hälsa.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att behålla förslaget om en europeisk strategi för psykisk hälsa och välbefinnande som sitt långsiktiga mål.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta uppdaterad lagstiftning om psykisk hälsa som stämmer överens med internationella förpliktelser avseende mänskliga rättigheter – jämlikhet och avskaffande av diskriminering, privatlivets okränkbarhet, oberoende, kroppslig integritet, rätt till information och deltagande – och som kodifierar och omfattar de grundläggande principerna, värdena och målen i politiken för psykisk hälsa.

Torsdag 19 februari 2009

20. Europaparlamentet efterlyser ett antagande av gemensamma europeiska riktlinjer som definierar funktionshinder i enlighet med bestämmelserna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder.

Förebyggande av depression och självmord

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa sektorsövergripande program för förebyggande av självmord, särskilt bland unga människor och tonåringar, genom att främja en sund livsstil, minska riskfaktorer såsom lättillgängliga läkemedel, droger, farliga kemiska substanser och alkoholmissbruk. Parlamentet anser det särskilt viktigt att garantera behandling för personer som försökt begå självmord och psykoterapeutisk behandling till de anhöriga till personer som begått självmord.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa regionala informationsnätverk mellan hälso- och sjukvårdsanställda, vårdtagare och personer med psykiska hälsoproblem, anhöriga, utbildningsinstitutioner och arbetsplatser tillsammans med lokala organ och allmänheten för att minska förekomsten av depression och suicidalt beteende.

23. Europaparlamentet kräver att information om det gemensamma europeiska nödtelefonnumret 112 ska göras mer tillgänglig, vid självmordsförsök eller psykiska kriser, för att möjliggöra ett snabbt ingripande och akut läkarhjälp.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anordna särskilda fortbildningskurser för allmänläkare och för personalen vid psykiatriska anläggningar, inbegripet läkare, psykologer och sjuksköterskor, om förebyggande och behandling av depressiva störningar och hur man kan identifiera och hantera risken för självmord.

Psykisk hälsa bland ungdomar och i utbildningen

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bistå skolpersonalen för att skapa ett sunt klimat och bygga relationer mellan skola, föräldrar, vårdinstitutioner och samhälle för att stärka ungdomars sociala integration.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anordna stödprogram för föräldrar, särskilt i mindre gynnade familjer, och främja anslag för anställning av kuratorer i varje högstadie- och gymnasieskola för att stödja ungdomars sociala och emotionella behov, med särskild inriktning på förebyggande program, exempelvis för att bygga upp självförtroendet och hantera kriser.

27. Europaparlamentet framhåller att det måste utformas vårdsystem som tillgodoser kravet på specialiserad psykisk hälsovård för barn och ungdomar, med beaktande av övergången från långsiktig institutionsvård till stödboende ute i samhället.

28. Europaparlamentet betonar behovet av tidig diagnos och behandling av psykiska hälsoproblem i utsatta grupper, och särskilt bland minderåriga.

29. Europaparlamentet föreslår att psykisk hälsa bör ingå i kursplanerna för alla hälso- och sjukvårdsanställda och att fort- och vidareutbildning bör tillhandahållas i sektorn.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och Europeiska unionen att samarbeta för att öka medvetenheten om den försämrade psykiska hälsan hos barn med utvandrande föräldrar och att införa skolprogram för att hjälpa dessa ungdomar att klara av de psykologiska problem som hänger samman med att deras föräldrar är frånvarande.

Psykisk hälsa på arbetsplatsen

31. Europaparlamentet anser att arbetsplatsen spelar en central roll i den sociala integrationen av personer med psykiska problem och kräver att stöd ges för att dessa personer ska kunna anställas, stanna kvar i arbete, rehabiliteras och återintegreras, med fokus på integrationen av utsatta grupper, inbegripet etniska minoriteter.

Torsdag 19 februari 2009

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja studier kring arbetsförhållanden som kan bidra till uppkomsten av psykiska störningar, särskilt bland kvinnor.
33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja och genomföra specifika yrkesutbildningskurser för personer med psykiska hälsoproblem, med beaktande av dessa personers förmåga och potential i syfte att underlätta deras inträde på arbetsmarknaden, och att utveckla program för återintegrering i arbetslivet. Parlamentet betonar även behovet av passande utbildning av arbetsgivare och deras anställda för att hantera de särskilda behoven hos personer med psykiska hälsoproblem.
34. Europaparlamentet uppmanar arbetsgivarna att främja ett sunt arbetsklimat genom att bemöda sig om att minska den arbetsrelaterade stressen, ta reda på orsakerna till att psykisk ohälsa yttrar sig på arbetsplatsen och hantera denna.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kräva av företag och offentliga organ att de ska offentliggöra en årlig rapport om sin strategi och sitt arbete för sina arbetstagares psykiska hälsa, utifrån samma grunder som de rapporterar om den fysiska arbetsmiljön och arbets säkerheten.
36. Europaparlamentet uppmanar arbetsgivarna att som ett led i sina arbetsmiljöstrategier införa program för de anställdas emotionella och psykiska hälsa och att tillhandahålla stödalternativ som är konfidentiella och icke-stigmatiserande och införa antimobbingsstrategier. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra sådana program på Internet för att sprida positiva exempel.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att personer som har rätt till sjukpenning eller handikappersättning på grund av psykiska problem inte berövas rätten till arbete och inte blir av med sina sjuk- eller handikappförmåner så snart de får en ny anställning.
38. Europaparlamentet efterlyser ett fullständigt och ändamålsenligt genomförande från medlemsstaternas sida av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽¹⁾.

Psykisk hälsa hos äldre

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för en förbättrad och bevarad livskvalitet hos äldre och att främja ett friskt och aktivt åldrande genom deltagande i samhällslivet, inbegripet genom att utarbeta flexibla pensionssystem.
40. Europaparlamentet understryker behovet av att främja forskning i förebyggande och vård av neurodegenerativa sjukdomar och andra åldersrelaterade psykiska sjukdomar och med tanke på kommissionens framtida åtgärder eller förslag, vikten av att skilja Alzheimers och andra neurodegenerativa sjukdomar från närbesläktade psykiska sjukdomar.
41. Europaparlamentet uppmanar till utveckling av kontaktytor mellan forskning och politik på området för psykisk hälsa och välbefinnande.
42. Europaparlamentet konstaterar behovet av att utvärdera problemen med dubbeldiagnoser hos äldre (beroende plus psykisk ohälsa) och att utbilda vårdpersonalen för att öka kunskaperna om behoven hos äldre med psykiska problem.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration vidta åtgärder för att stödja vårdgivare, ta fram riktlinjer för behandling och långtidssjukvård för att förhindra övergrepp mot äldre och låta dem leva med värdighet i en lämplig miljö.

⁽¹⁾ EUT L 303, 2.12.2000, s. 16.

Torsdag 19 februari 2009

Bekämpande av stigmatisering och social utestängning

44. Europaparlamentet efterlyser offentliga informations- och upplysningskampanjer via medier, Internet, skolor och arbetsplatser för att främja psykisk hälsa, öka kunskaperna om de vanligaste symptomen på depression och självmordsbenägenhet, avstigmatisera psykiska störningar, uppmuntra människor att söka bästa möjliga och mest effektiva hjälp samt aktivt integrera personer med psykiska problem.

45. Europaparlamentet framhåller mediernas avgörande roll för att förändra attityderna till psykiska sjukdomar och efterlyser europeiska riktlinjer för en ansvarsfull mediebevakning av psykisk hälsa.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja och verka för att stärka organisationer som företräder personer med psykiska hälsoproblem och deras vårdgivare för att underlätta deras deltagande i utformningen och genomförandet av politiken och i alla faser av forskningen om psykisk hälsa.

47. Europaparlamentet anser att avstigmatiseringen av psykiska störningar kräver att man inte använder sig av invasiva och omänskliga behandlingar eller av sådana behandlingar som bygger på sluten vård.

48. Europaparlamentet anser att man måste främja och stödja den psykosociala rehabiliteringen inom ramen för mindre offentliga, privata eller offentlig-privata boendestrukturer som tillhandahåller omsorg under dagtid eller dygnet runt och som är familjelika till sin storlek och modell samt belägna i tätortsmiljö, i syfte att främja de boendes integration under alla etapper av behandlingen och rehabiliteringen.

49. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om ett nytt direktiv mot diskriminering på grund av religion, övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning som inte är begränsat till arbetslivet, och efterlyser ett omedelbart antagande av detta direktiv för att effektivt skydda personer med psykiska hälsoproblem från att diskrimineras.

50. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att utan dröjsmål ratificera Haagkonvention av den 13 januari 2000 om internationellt skydd av vuxna.

*

* *

51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt WHO:s europeiska kontor.

Uppföljning av de nationella energieffektivitetsplanerna: en första granskning

P6_TA(2009)0064

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om uppföljningen av de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet: en första bedömning (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets resolution av den 7 december 1998 om energieffektivitet i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 "Handlingsplan för energieffektivitet: att förverkliga möjligheterna" (KOM(2006)0545),

⁽¹⁾ EGT C 394, 17.12.1998, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument som åtföljt det ovannämnda meddelandet, dvs. analysen av handlingsplanen (SEK(2006)1173), konsekvensbedömningen av den ovannämnda handlingsplanen (SEK(2006)1174) och sammanfattningen av denna (SEK(2006)1175),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "En energipolitik för Europa" (KOM(2007)0001),
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 8–9 mars 2007 om rådets antagande av Europeiska rådets handlingsplan (2007–2009) – Energipolitik för Europa,
- med beaktande av rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/1005/EG av den 18 december 2006 om ingående av avtalet mellan Amerikas förenta staters regering och Europeiska gemenskapen om samordning av program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 106/2008 av den 15 januari 2008 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning (omarbetad version) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) ⁽⁸⁾ och framför allt avdelning III kapitel II som handlar om programmet Intelligent energi – Europa,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽³⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁽⁶⁾ EUT L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 39, 13.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁹⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om effektivare energiutnyttjande eller hur man kan göra mer med mindre – Grönbok ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2006 om en europeisk strategi för en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning – Grönbok ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 januari 2008 om en första granskning av de nationella energieffektivitetsplanerna enligt direktiv 2006/32/EG om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster (KOM(2008)0011),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av förnybar energi (KOM(2008)0019),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 "Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet" (KOM (2008)0772),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0030/2009), och av följande skäl:
 - A. I Europeiska unionen går över 20 % av energin till spillo på grund av bristande effektivitet. Om sparmålet på 20 % skulle uppnås innebär detta att EU kommer att använda omkring 400 Mtoe (miljoner ton oljeekvivalenter) mindre primäre energi och koldioxidutsläppen skulle minska med omkring 860 miljoner ton.
 - B. Energiförbrukningen, i förening med att olika nationers energisammansättning fortfarande mestadels bygger på konventionella energikällor, är fortfarande den största källan till växthusgasutsläpp i Europeiska unionen.
 - C. Försörjningstryggheten och beroendet av import innebär alltmer svåröverskådliga risker i samband med importen av energikällor till EU.
 - D. Flera incitament till investeringar i energieffektivitet under en finanskris eller en recession kunde, i en tid som präglas av branta och oförutsägbara svängningar i oljepriserna, bidra till att stimulera ekonomin.
 - E. Stigande energipriser kan bli en av huvudorsakerna till fattigdom och en bättre energieffektivitet är det bästa sättet att göra de mindre bemedlade mindre sårbara.
 - F. Ökad energieffektivitet är också det mest kostnadseffektiva sättet att nå de bindande mål som EU uppställt för sig självt i fråga om utsläppsminskning och förnybar energi.
 - G. Alla medlemsstater har intresse av att energieffektiviteten förbättras och de möjligheter som finns på detta område tillvaratas. Det vore på sin plats att ha olika åtgärder i olika medlemsstater, så att deras olikheter i fråga om ekonomi och klimat kunde få komma till synes.
 - H. Energieffektivitetsåtgärder kan ge önskat resultat endast om de tillämpas inom alla områden av politiken.

⁽¹⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 273.

⁽²⁾ EUT C 317 E, 23.12.2006, s. 876.

Torsdag 19 februari 2009

- I. Med tanke på att flera medlemsstater inte har lämnat någon nationell plan för energieffektivitet måste kommissionen vidta åtgärder för att uppmuntra flera medlemsstater att genomföra de beslut som fattats på detta område.
- J. Till följd av den internationella ekonomiska krisen och de allt kraftigare prisfluktuationerna för energikällor kommer bättre energieffektivitet att framstå som allt viktigare och detta kan få som följd att de europeiska företagen blir åtskilligt mera konkurrenskraftiga internationellt sett.
- K. Enligt det ovannämnda meddelandet från kommissionen "Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet" är risken stor för att det energieffektivitetsmål som uppställts för 2020 inte kommer att nås.
- L. I förslaget till direktiv om främjandet av förnybar energi åläggs medlemsstaterna att främja och uppmuntra energieffektivitet och energisparande för att på det sättet lättare kunna nå sina mål i fråga om förnybar energi.
- M. I bostadshusen skulle man kunna spara ungefär 27 % energi.
- N. Det finns fortfarande inget rättsligt bindande energieffektivitetsmål, vare sig på EU-nivå eller på nationell nivå.
- O. Det är uppenbart att det saknas kapacitet att genomföra energieffektivitetsprojekt.
1. Europaparlamentet välkomnar de handlingsplaner som medlemsstaterna tagit fram, men oroar sig samtidigt över att både dröjsmålen med framläggandet av planerna och själva innehållet i ett flertal av dem tyder på bristfälligheter som kan innebära en risk för att varken EU:s energieffektivitetsmål eller klimatskyddsmål nås. Parlamentet påpekar att tyngdpunkten nu måste vila vid att energieffektivitetsåtgärderna effektivt genomförs, också i form av att det utvecklas bästa praxis och samverkansvinster och en bättre upplysning och rådgivning om energieffektivitet till slutförbrukare.
 2. Europaparlamentet anser att det är rätt tidpunkt för att man som ett led i översynen av handlingsplanerna 2009, undersöker i vilken mån lagstiftningen och handlingsplanerna omfattar alla möjligheter till energisparande, något som bör utredas i detalj, liksom också hur ansvaret för genomförande och övervakning av efterlevnad fördelas mellan kommissionen, medlemsstaterna, de regionala och lokala myndigheterna.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra energieffektivitet och energibesparingar till hörnstenarna i Europas energipolitik. Parlamentet välkomnar vad kommissionen åtagit sig i det ovannämnda meddelandet "Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet", nämligen att ta fram en reviderad handlingsplan för EU om energieffektivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra målet på en 20 procentig ökning av energieffektiviteten fram till 2020 juridiskt bindande, som en del av den bedömning som kommissionen måste göra avseende gemenskapens framsteg mot att uppnå detta mål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp för att uppfylla gemenskapens åtaganden på detta område fram till 2020 ⁽¹⁾.
 4. Europaparlamentet välkomnar den ökning av kommissionens personalresurser för energieffektivitet som, trots att personalresurserna fortfarande inte är tillräckliga för att arbetet ska kunna skötas fullt ut, lett till att arbetet med lagstiftningsförslag påskyndats inom sådana områden som produkters ekodesign, byggnaders energiprestanda och energimärkning samt inom transportsektorn och installationer hos slutförbrukarna. Parlamentet påpekar att det hela tiden behöver lagstiftas inom dessa områden.
 5. Europaparlamentet anser att direktiv 2006/32/EG erbjuder en bra lagstiftningsram och noterar samtidigt att direktivet är avsett att tillämpas endast fram till 2016 och i vilket fall som helst inte är tillräckligt ambitiöst upplagt för att man med dess hjälp ska kunna nå målet om minst 20 % ökad energieffektivitet fram till 2020, så att det vore på plats med en översyn av det 2012.

(1) EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

Torsdag 19 februari 2009

6. Europaparlamentet välkomnar att energileverantörer och branschorganisationer i ett antal medlemsstater tagit direktivet som utgångspunkt för att förbättra och samordna sina egna system för intelligenta mätare i alla byggnader. Parlamentet konstaterar emellertid att det med dagens lagstiftningsram inte är sannolikt att intelligenta mätare kommer att tas i bruk i stor skala i hushållen, och stöder därför tanken på att sådana mätare ska bli obligatoriska inom tio år efter det att Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG⁽¹⁾ trätt i kraft. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att med större skärpa driva igenom att kraven i artikel 13 i direktiv 2006/32/EG efterlevs, för att det ska gå snabbare att ta i bruk system med intelligenta mätare.
7. Europaparlamentet anser att kommissionen, för att stödja ett obligatoriskt införande av intelligenta mätare, måste göra en omfattande undersökning av medlemsstaternas erfarenheter på detta område. Parlamentet anser att de framtida bestämmelserna, vid sidan av systemet med intelligenta mätare, måste innehålla krav på att konsumenternas bostäder ska utrustas med avläsbara teckenrutor, och att kommissionen också bör ägna uppmärksamhet åt bestämmelser om driftskompatibla mätarsystemen samt datakommunikation, differentierade tariffer och mikroproduktion.
8. Europaparlamentet anser att sådana föreskrifter som i ökad mån ger den offentliga sektorn en roll som förebild förtjänar stöd, och anser mot bakgrund av de stigande energikostnaderna att det bör fastställas energieffektivitetskriterier för den offentliga sektorns upphandlingsförfaranden.
9. Europaparlamentet erkänner att det skulle gå att spara oerhörda mängder växthusgasutsläpp om byggnaderna gjordes mer energieffektiva och att detta också kunde ge ett oerhört bidrag till klimatförändringen, både i form av anpassning till den och åtgärder mot dess orsaker.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i hög utsträckning använda alternativa förnybara energiresurser såsom vindenergi, biomassa, biobränslen men också våg- och tidvattenenergi i mån av möjlighet.
11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förberedande arbete med att utvidga direktiv 2002/91/EG när det gäller att standardisera lågenergibygnader och byggnader utan koldioxidutsläpp, och efterlyser EU-omfattande krav på positiva energibygnader, eftersom dessa kunde medföra mindre kostnader för slutförbrukarna. Parlamentet uppmanar med kraft till att det ska fastställas en exakt tidsplan för standardiseringsarbetet samt miniminivåer för förnybar energi, både för nya och befintliga byggnader.
12. Europaparlamentet understryker att bostadshusen hör till de värsta energislösarna och uppmanar därför med kraft till att det ekonomiska stödet, både på nationell nivå och gemenskapsnivå, till byggnaders energiprestanda ska ökas, och att nuvarande ekonomiska incitament ska jämföras med de åtaganden som fastställts i de nationella handlingsplanerna, såsom ett led i kommissionens översyn av handlingsplanerna.
13. Europaparlamentet uppmanar särskilt medlemsstaterna och regionerna att använda strukturfonderna för att införa temainriktade nätverk på sina territorier inom ramen för den samordnade insatsen som skapades för 2008 års arbetsprogram "Intelligent energi – Europa" för att få information om hur man går till väga i andra EU-regioner för att använda energin på ett effektivt sätt och utbyta kunskap och erfarenhet på detta område.
14. Europaparlamentet understryker att energipolitiken i de nationella handlingsplanerna för bostadssektorn bör prioritera en bättre miljö kvalitet i låginkomsttagares bostäder, och samtidigt ta hänsyn till att oförutsägbara bränslepriser avsevärt kommer att förvärra låginkomsthushållens ekonomiska situation och kan skapa allvarliga sociala problem.
15. Europaparlamentet välkomnar att lagstiftningen om märkning av utrustning och minimikrav på energieffektivitet kompletterats i tid och fortfarande kompletteras, utgående från handlingsplanen och direktiv 2005/32/EG. Parlamentet anser det vara viktigt att ytterligare utrustning inbegrips i direktivet samt att konsumentbeteendet följs upp.
16. Europaparlamentet rekommenderar, med hänsyn till behovet att minska energikonsumtionen i viloläge, att kommissionen undersöker om det går att reglera externa källor som levererar ström till flera olika apparater. Parlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med bestämmelserna i direktiv (2005/32/EG) se till att man vid regleringen tar hänsyn till konsekvenserna för energieffektiviteten under produkternas hela livscykel. Parlamentet vill mot bakgrund av detta att direktivet ska byggas ut med bestämmelser om produkters hela livscykel, produktansvar och möjligheter att reparera produkter.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

Torsdag 19 februari 2009

17. Europaparlamentet anser det viktigt att sådana företag som inte är med i gemenskapens system för handel med utsläppsrätter ska medverka i att öka energieffektiviteten, framför allt när dolda kostnader och andra svårigheter hindrar att man genom marknadens mekanismer når fram till energieffektivitet. Parlamentet anser att en sådan energieffektivitet ställer krav, inte bara på en utvidgning av ekodesignen, utan också på att systemet med "vita certifikat" införs. För att möjliggöra detta bör kommissionen så snabbt som möjligt slutföra de granskningar som behövs. Parlamentet noterar att energieffektiviteten kan spela en avgörande roll för att hjälpa medlemsstaterna nå sina obligatoriska mål i fråga om delade bördor, samt understryker att kostnadseffektiva minskningar kan uppnås framför allt med hjälp av energieffektivare byggnader.

18. Europaparlamentet välkomnar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 om utsläppsnormer för nya personbilar ⁽¹⁾ samt samrådet om ytterligare lagstiftning avsedd att förbättra energieffektiviteten hos fordon om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon. Parlamentet understryker vikten av att det så snart som möjligt fastställs strikta mål för framtida utsläpp, något som är av intresse för att industrin ska få visshet om vad som gäller. Parlamentet beklagar att det gränsvärde på 95 g koldioxid som parlamentet velat ha senast 2020 ännu inte bekräftats. Parlamentet noterar dock med oro att den nya lagstiftningen inte kommer att uppväga ökningen av efterfrågan på energi för transportändamål.

19. Europaparlamentet välkomnar grönboken om en ny kultur för rörlighet i städer (KOM(2007)0551) men noterar att det inte går att uppbåda de reserver för effektivitet som finns att tillgå, eftersom det saknas specifika bestämmelser som kan uttryckas kvantitativt. Parlamentet uppmanar kommissionen att se efter hur främjandet av energieffektiv rörlighet i stadsmiljö och utvecklingen av kollektivtrafiken kunde få en större roll inom struktur- och sammanhållningspolitiken och hur frågan om effektiv rörlighet kunde ges större betydelse i villkoren för projekt som samfinansieras av gemenskapen.

20. Europaparlamentet betonar att den utbredda användningen av informations- och kommunikationstekniska redskap har gjort det möjligt att ta ut vägtullar på godstransporter på väg också på andra ställen än på motorvägar. Parlamentet uppmanar med kraft till en utredning av möjligheterna till lagstiftning om enhetlig övervakning inom den inre marknaden.

21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om främjande av effektiv kraftvärme, men påpekar att främjandet av sådan teknik kan bli aktuellt där kraftvärmen effektivt kan bidra till att tillgodose behoven av nyttovärme. Parlamentet konstaterar på tal om fjärrvärmesystem att det är precis lika viktigt att ledningsnätet är effektivt som att den utrustning som konsumenterna använder är effektiv. Parlamentet anser att man hädanefter när strukturfondsanslagen fördelas bör ägna avsevärt större uppmärksamhet åt att ledningsnäten i de befintliga fjärrvärmesystemen är effektiva.

22. Europaparlamentet anser fortfarande att politiken inom vissa delområden motverkar Europeiska unionens strävanden efter energieffektivitet, och anser att det samma också gäller för hur stödet från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden är upplagt idag.

23. Europaparlamentet anser att små och medelstora företag har en betydelsefull roll att spela när det gäller energieffektivisering, men att de inte har samma möjligheter som större företag att följa lagstiftning eller nya standarder på energiområdet. Parlamentet anser därför att de system som kommer att skapas genom Small Business Act även bör hantera information och kontakter med små och medelstora företag vad gäller energieffektivisering.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sin ambitionsnivå och göra sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet till ett praktiskt redskap, inte bara för att uppnå energieffektivitetsmålen enligt direktiv 2006/32/EG utan också de mål som de föresatt sig att uppnå på längre sikt, framför allt målet att energieffektiviteten ska förbättras med 20 % fram till 2020 och att de bindande nationella målen i fråga om delade bördor på utsläppsminskningens område ska nås.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att gå längre än bara till det vägledande mål som uppställts som ett minimum i direktiv 2006/32/EG, nämligen att man nationellt ska spara 9 % energi fram till 2016, och ställa upp klara etappmål för att det slutliga målet ska nås.

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s.1.

Torsdag 19 februari 2009

26. Europaparlamentet anser att man i de nationella handlingsplanerna måste ha realistiska och väl underbyggda bindande mål samt exakt ange vilka åtgärder som ska införas för att målen verkligen ska nås.
27. Europaparlamentet anser det oerhört viktigt att de nationella handlingsplanerna anpassas efter geografin och klimatet, näringslivets struktur och konsumenternas egenskaper, eftersom dessa kan skilja sig markant mellan olika regioner.
28. Europaparlamentet betonar att det finns ett samband mellan energi och territoriell sammanhållning, såsom det påpekats i kommissionens grönbok om territoriell sammanhållning (KOM(2008)0616), och att detta samband tar sig uttryck i att energieffektivitetsåtgärderna ger ett positivt bidrag till hållbar utveckling och energisäkerhet, samt att det är viktigt med en väl utformad strategi för fysisk planering och långsiktiga lösningar för alla regioner.
29. Europaparlamentet anser att de nationella handlingsplanerna måste vara upplagda på ett sådant sätt att energieffektivitetsmålen kan nås kostnadseffektivt och att de dessutom måste garantera att det statliga stödet tillför ett mervärde.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i befintliga myndighetsstrukturer för medborgarkontakter också införliva information om energieffektivisering, bästa praxis på dessa områden och konsumenträttigheter som skapats på energi- och klimatområdet.
31. Europaparlamentet anser att de nationella handlingsplanerna, till skillnad från vad fallet för närvarande är i ett antal medlemsstater, ofrånkomligen måste utarbetas under omfattande medverkan från lokala och regionala förvaltningar, civilsamhällets organisationer och näringslivets aktörer för att de bättre ska genomföras på gräsrotsnivå.
32. Europaparlamentet anser det viktigt att man i de nationella handlingsplanerna särskilt uppmärksammar den fattigdom som orsakas av stigande energipriser och garanterar ett lämpligt skydd för dem som löper risk att drabbas av fattigdom. Parlamentet anser att det råder ett akut behov av att åstadkomma en förbättring av energieffektiviteten och ökat medvetande.
33. Europaparlamentet framhåller vikten av att medlemsstaterna i sina nationella handlingsplaner tar med lämpliga finansiella instrument för energisparande, såsom det krävs i artikel 9 i direktiv 2006/32/EG. Parlamentet anser att dessa finansiella instrument bör vara utformade för att övervinna erkända hinder för bättre energieffektivitet, såsom problemen med hur kostnader och nytta ska delas mellan ägare och hyresgäster och med att återbetalningstiderna är längre då äldre fastigheter, som är svåra att rusta upp, byggs om så de motsvarar dagens normer för energieffektivitet.
34. Europaparlamentet anser att man i de nationella handlingsplanerna särskilt måste betona hur man från myndighetshåll avser främja och stödja de små och medelstora företagens investeringar i energieffektivitet. Parlamentet understryker därför att man bör ta särskild hänsyn till dessa när de nationella handlingsplanerna utarbetas.
35. Europaparlamentet beklagar att flertalet medlemsstater fortfarande anslår alltför njugeta medel till energieffektivitetsprojekt och inte tar tillräcklig hänsyn till de skillnader som råder olika regioner emellan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att inrikta sig på att genomföra sina respektive operationella program för innovativa åtgärder för att utveckla kostnadseffektiva lösningar på energieffektivitetens område.
36. Europaparlamentet framhåller att det nu gäller att effektivt genomföra dessa åtgärder, i vilket det också ingår att utveckla bästa praxis och samverkansvinster och ordna med informationsutbyte och samordning mellan de olika aktörerna på olika håll inom energieffektivitetssektorn.
37. Europaparlamentet understryker att man i de andra nationella handlingsplanerna för 2011 måste införa mer omfattande och klara åtaganden för att skapa en gynnsam verksamhetsmiljö för företagen och förutsägbara investeringsvillkor för marknadsaktörerna.
38. Europaparlamentet framhåller att den privata sektorn, stödd av nationella åtgärder, bör spela en framträdande roll vid investeringar i och utveckling av nya hållbara former för energiteknik och dessutom gå in för att låta energieffektiviteten allmer stå i brännpunkten för innovativa åtgärder.

Torsdag 19 februari 2009

39. Europaparlamentet betonar den strategiska roll som EU:s offentliga myndigheter spelar, särskilt på regional och lokal nivå, för att stärka införandet av nödvändigt institutionellt stöd till energieffektivitetsinitiativ, såsom anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG. Parlamentet rekommenderar utökandet av detaljerade informations- och utbildningskampanjer där man bland annat skulle kunna använda lättförståeliga energieffektivitetsmärken, pilotinitiativ på energiområdet och utbildning på ort och ställe av regionala och lokala myndigheter som ska sträva efter att öka medborgarnas medvetenhet och ändra deras beteende.
40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla långsiktiga kampanjer till förmån för ökad medvetenhet om energieffektiviteten, varvid tyngdpunkten ska vila på energieffektiviteten i både offentliga och privata fastigheter och även på att övertyga allmänheten om att energieffektivitet kan föra med sig verkliga inbesparingar.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skicka ut en ingående analys av de planer som lämnats in under första omgången, i syfte att till fullo informera om orsakerna till dröjsmålen. Kommissionen uppmanas också vidta kraftfulla åtgärder mot framtida fall av dröjsmål och underlåtenhet.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på gemenskapsnivå och medlemsstatsnivå undersöka i vilken mån politiken inom varje enskild sektor stämmer överens med energieffektivitetsmålen, och påpekar att det ofrånkomligen behövs en ingående översyn av gemenskapens stödsystem i anslutning till detta.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsevärt öka anslag ur strukturfonderna och Sammanhållningsfonden som är avsedda att göra nuvarande bostäder mera energieffektiva, i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽¹⁾ och anmoda medlemsstaterna att till fullo utnyttja denna möjlighet.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och särskilt regionerna att använda strukturfonderna för att införa temanriktade nätverk på sina territorier inom ramen för den samordnade insatsen som skapades för 2008 års arbetsprogram "Intelligent energi – Europa", för att få information om hur man går till väga i andra EU-regioner för att använda energin på ett effektivt sätt och utbyta kunskap och erfarenhet på detta område.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för nästa programplaneringsperiod inom strukturfonderna, stödja energieffektivitetsmål, stärka prioriterade kriterier i samband med dessa mål, och stödja genomförandet av konkreta åtgärder och teknik för att spara energi och främja att energi används på ett effektivt sätt, även genom att främja partnerskap vid projekt som renovering av byggnader, modernisering av gatubelysning och miljövänliga transporter, modernisera installationer för uppvärmning i städer och produktion av värme och el.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som behövs för att förse medlemsstaterna med tillräcklig institutionell kapacitet för att utarbeta och genomföra effektiva nationella handlingsplaner, inbegripet officiell övervakning och kvalitetskontroll av enskilda åtgärder, bland annat åtgärder till följd av skyldigheter i samband med byggnadernas energicertifiering, samt för att stödja program för utbildning och yrkesutbildning inom energieffektivitet för allmänheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en offentlig databas över medlemsstaternas energieffektivitetsåtgärder och/eller avgörande inslag i tillämpningen av dem.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa minimikrav för en harmoniserad mall, metod och utvärderingsprocess för de nationella handlingsplanerna. Parlamentet konstaterar att detta kommer att minska medlemsstaternas administrativa bördor, garantera att de nationella handlingsplanerna är väl underbyggda och underlätta en jämförande analys. Parlamentet anser att denna harmoniserade mall och metod måste inbegripa kapitel för de olika sektorerna med en klar åtskillnad mellan å ena sidan energieffektivitetsåtgärder och -politik som medlemsstaterna tidigare antagit och å andra sidan nya och kompletterande åtgärder och former för politik. Parlamentet hänvisar till de relevanta bestämmelserna i det föreslagna direktivet om främjande av förnybar energi. Parlamentet framhåller att en övervakning, och vid behov avvisning, från kommissionens sida av de nationella handlingsplanerna i samband med att de lämnas in skulle ge garantier för ett bättre genomförande av dem längre fram. Parlamentet efterlyser en samordning mellan de nationella handlingsplanerna och de rapporter som föreskrivs i olika rättsakter med anknytning till klimatförändringen. Parlamentet uppmanar kommissionen att granska handlingsplanerna genom att läsa dem mot de nationella rapporter som lämnats in, även sådana som lämnats in med anledning av Kyoto-protokollet och strukturfondernas dokument om nationella strategiska referensramar.

(1) EUT L 210, 31.7.2006, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla gemensamma principer för metoder att mäta energibesparingar, under vederbörligt hänsynstagande till subsidiaritetsprincipen. Parlamentet noterar att behovet av kvantifiering och verifiering av vilka energibesparingar som energieffektivitetsåtgärderna gett upphov till är av intresse, inte bara med tanke på räckvidden för direktiv 2006/32/EG, utan också för att man ska kunna mäta uppnåendet av målet om 20 % energibesparing fram till 2020 samt eventuella andra framtida energismål.

49. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet uppvisar ett klart och samordnat grepp på problematiken och, framför allt, att kraven i direktiv 2002/91/EG, inbegripet eventuella omarbetningar av direktivet, helt och fullt tas med i dessa planer för att de ska innehålla förslag om åtgärder som verkligen innebär ett ökat bidrag till de förbättringar av energieffektiviteten som det redan ställts krav på i gällande nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.

50. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att hålla fast vid att de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet klart ska ange hur det är meningen att den offentliga sektorn ska spela en föregångsroll av det slag som den åläggs i direktiv 2006/32/EG samt, vid behov, lägga fram förslag till gemenskapslagstiftning avsedd att garantera att den offentliga sektorn kommer att gå i spetsen för investeringarna i energieffektivitet.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur man skulle kunna bygga ut förfarandena för offentlig upphandling med en uppsättning villkor för energieffektivitet, genom att prioritera "gröna" produkter i offentliga kontrakt, med bland annat krav på att energieffektivitetsnormer obligatoriskt ska tillämpas och energikostnaderna under hela livscykeln obligatoriskt tas med vid bedömningen av investeringar. Parlamentet betonar att offentliga myndigheter på alla nivåer bör vara de som först föregår med gott exempel genom att i sina förfaranden tillämpa miljöriktig ("grön") offentlig upphandling.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en utredning av gemenskapens resurser för forskning och utveckling för att det i följande budgetplan ska anslås ökade resurser till forskning avsedd att förbättra energieffektiviteten.

53. Europaparlamentet anser att kommissionen bör uppmuntra de medlemsstater som ännu inte har beslutat om sin nationella handlingsplan för energieffektivitet att genomföra de beslut som fattats på detta område.

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken

P6_TA(2009)0065

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽²⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 3 september 2008 "En europeisk strategi för havs- och sjöfartsforskning: samstämmiga ramar inom det europeiska området för forskningsverksamhet för att främja en hållbar användning av oceaner och hav" (KOM(2008)0534) ("strategi för havs- och sjöfartsforskning"),

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 19 september 2002 "En strategi för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket" (KOM(2002)0511),
- med beaktande av sin ståndpunkt antagen vid första behandlingen den 15 juni 2006 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2008 om en integrerad havspolitik för Europeiska unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten från världstoppmötet om hållbar utveckling som hölls i Johannesburg (Sydafrika) den 26 augusti–4 september 2002,
- med beaktande av Aberdeendeklarationen som antogs den 22 juni 2007 vid EurOcean-konferensen av europeiska organisationer för havs- och sjöfartsforskning, vetenskapliga nätverk och flera vetenskapsmän från hela Europa,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0016/2009), och av följande skäl:
 - A. Alltsedan det fjärde ramprogrammet har kommissionen försökt stimulera europeisk forskning på området för fiske och vattenbruk, i syfte att stödja den gemensamma fiskeripolitiken.
 - B. I det sjunde ramprogrammet ingår all forskning inom området för fiske och vattenbruk i den större helheten för forskningen inom området för jordbruk (temaområde 2), medan havsvetenskap och förvaltning av kustområden utgör delar av miljövetenskapen.
 - C. Såväl i FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations uppförandekodex för ansvarsfullt fiske som i avtalet om genomförande av bestämmelserna i FN:s havsrättskonvention om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd betonas behovet av att utveckla forskning och insamling av uppgifter för att förbättra den vetenskapliga kunskapen inom sektorn.
 - D. Den gemensamma fiskeripolitiken är ett av de politikområden inom gemenskapen som är mest beroende av vetenskaplig forskning, och trovärdigheten för de åtgärder som antas inom ramen för denna politik bygger på vetenskapliga utlåtanden av hög kvalitet.

⁽¹⁾ EUT C 300 E, 9.12.2006, s. 400.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Torsdag 19 februari 2009

- E. Ledstjärnan för den gemensamma fiskeripolitiken utgörs av principer om gott styre, i vilka det krävs att beslutsprocessen baserar sig på välgrundade vetenskapliga utlåtanden och medför resultat vid rätt tidpunkt.
- F. Vetenskapliga uppgifter måste utgöra grunden för fastställande av kvoter och maximal hållbar avkastning.
- G. Fiskares och forskares bedömningar av havets tillstånd och fiskeresurserna avviker ofta från varandra.
- H. Strategin för havs- och sjöfartsforskning ska fokusera på att förbättra samspelet mellan havsforskning och sjöfartsforskning, snarare än att behandla de olika väletablerade forskningsfälten vart och ett för sig. Samtidigt ska vikten av fortsatta insatser inom de olika havs- och sjöfartsforskningsgrenarna erkännas.
- I. De spetsforskningscentrum som finns i de yttersta randområdena utgör privilegierade centrum i Europa för övervakning av den marina miljön inom ramen för havs- och sjöforskningsstrategin.
- J. Nästa översyn av den gemensamma fiskeripolitiken, som kommer att få större betydelse vid regional förvaltning och grunda sig på ekosystem, kräver en solid bas av vetenskaplig kunskap.
1. Europaparlamentet är övertygat om att det inom ramen för forskningspolitiken är nödvändigt att få större vikt vid specifika problem på området för fiske och vattenbruk, eftersom denna sektor, ur ekonomisk, social och politisk synvinkel, är mycket viktig inom EU.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya ansträngningar i form av en strategi för havs- och sjöfartsforskning för att mobilisera medel till förmån för ett bättre samspel mellan havsforskning och sjöfartsforskning.
 3. Europaparlamentet påminner kommissionen om att denna i enlighet med förordning (EG) nr 2371/2002 har en rättslig skyldighet att grunda sina förslag inom den gemensamma fiskeripolitiken på välgrundade vetenskapliga rön och på försiktighetsprincipen. Parlamentet uppmanar kommissionen att betona och tala för vikten av vetenskapliga undersökningar av havets tillstånd och fiskeresurserna.
 4. Europaparlamentet är bekymrat över omorganiseringen av temaområden i det sjunde ramprogrammet, vilken medför att forskning om fiskeproduktion frikopplas från fiske och marin ekologi. En tydlig omorganisering av den gemensamma fiskeripolitiken mot ett mera ekosystemcentrerat förhållningssätt skulle tvärtom kräva ökad integration.
 5. Europaparlamentet beklagar att varken fiske eller vattenbruk behandlas som specifika insatsområden i det sjunde ramprogrammet. Man hänvisar bara till temaområde 2 "Livsmedel, jordbruk och fiske, och bioteknik", som endast i viss mån och med en vid tolkning täcker fiskeriforskning. Parlamentet konstaterar att detsamma gäller temaområde 6 "Miljö (inbegripet klimatförändringar)".
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en översyn av det sjunde ramprogrammet i anslutning till utvärderingen efter halva tiden, som enligt planerna ska genomföras 2010, och därvid beakta denna resolution och få större uppmärksamhet vid de särskilda problem som berör fiske och vattenbruk.
 7. Europaparlamentet är övertygat om att både de politiska beslutsfattarna och aktörerna inom fiskerisektorn har ett stort behov av mera praktiskt inriktad forskning, och att det med tanke på det sjunde ramprogrammets längd är absolut nödvändigt att inkludera de mål som ska uppnås.
 8. Europaparlamentet anser att det på grund av avsaknaden av specifika insatsområden för fiske och vattenbruk i det sjunde ramprogrammet finns alltför få forskningsprogram inom dessa områden, vilket minskar intresset för utvalda projekt och gör dem mindre relevanta.

Torsdag 19 februari 2009

9. Europaparlamentet betonar att om den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna genomföras på ett effektivt sätt krävs det särskilda program för tillämpad forskning och tillräckliga anslag för detta. Parlamentet anser därför att det är absolut nödvändigt att införa en fördelningsnyckel i det sjunde ramprogrammet.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sörja för att den tillämpade forskningen i anslutning till den gemensamma fiskeripolitiken, inom ramen för det sjunde ramprogrammet, används som en drivkraft för att främja synergier mellan forskningsinsatser i olika medlemsstater, och för att uppnå den kritiska massa som är nödvändig för att möta de stora utmaningarna inom temaöverskridande havsforskning.
11. Europaparlamentet rekommenderar att man inom området för vetenskaplig havsforskning prioriterar inte bara forskning som syftar till att öka kunskapen om fiskeresursernas tillstånd, men också forskning om de ekosystembaserade, kommersiella, ekonomiska och sociala aspekter som är avgörande för förvaltningen av fiskeriverksamheten, eftersom dessa aspekter är synnerligen viktiga.
12. Europaparlamentet anser att man särskilt när det gäller fiske och vattenbruk bör prioritera tillämpad forskning, som i huvudsak bör syfta till att förbättra de vetenskapliga uppgifter som bör ligga till grund för lagstiftningen och fiskeförvaltningen, särskilt med avseende på återhämtningsplanerna för de arter som löper störst risk.
13. Europaparlamentet konstaterar att det råder en uppenbar intressekonflikt mellan fiskare och vetenskapsmän på kort sikt, medan deras mål på lång sikt är mer kompatibla. Parlamentet anser att ett samförstånd om havets tillstånd måste utgöra grunden för en fiskeripolitik som strävar efter hållbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja ett bättre samarbete mellan fiskare och forskare.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att visa och bättre förklara för fiskarna att det är i deras intresse att beakta de ekonomiska fördelar som de kan förvänta sig på medellång och lång sikt när de utvärderar den förmodade ekonomiska förlusten på kort sikt.
15. Europaparlamentet betonar den oroväckande bristen på unga forskare inom tillämpad forskning i fiskerisektorn, vilken beror på att en karriär inom detta område inte är lika attraktiv som en karriär inom grundforskningen och andra vetenskapliga discipliner.
16. Europaparlamentet betonar nödvändigheten att återupprätta intressanta och berikande universitetskurskurser som leder till välbetalda karriärer inom denna vetenskapsgren.
17. Europaparlamentet understöder en utbildningspolitik som i högre grad sporrar unga vetenskapsmän att välja tillämpad forskning inom området för fiske, i stället för grundforskning.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja inrättandet av ett stabilt europeiskt nätverk som grundar sig på existerande fysisk infrastruktur i medlemsstaterna och är inriktat på observation och insamling av uppgifter om havsmiljön, vilket dels skulle underlätta informationsutbytet mellan aktörer inom sektorn och europeiska forskningsorgan, dels skulle göra det möjligt för EU att behålla sin framskjutna position. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom detta nätverk särskilt uppmärksamma de forskningscentrum som existerar i de yttersta randområdena.
19. Europaparlamentet påminner om nödvändigheten att harmonisera de olika ikraftvarande modellerna för tillämpad forskning i medlemsstaterna för att på så sätt göra resultaten mer jämförbara och underlätta aggregeringen av uppgifterna.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sporra det vetenskapliga samfundet att i högre grad utveckla gemensamma metodiknormer inom fiskeforskningen och intensifiera samarbetet mellan nationella forskningsinstitut.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in specifika uppgifter om nuläget för dialogen mellan vetenskapsmän och fiskare i olika medlemsstater och upprätta en förteckning över bästa praxis.

Torsdag 19 februari 2009

22. Europaparlamentet betonar att de regionala rådgivande nämnderna har en viktig roll när det gäller tillämpad forskning och begär därför att vetenskapsmän ska kunna vara fullvärdiga medlemmar i dessa organ.
23. Europaparlamentet noterar med oro att det totala belopp som medlemsstaterna betalar för insamling av uppgifter inom fiskerisektorn kontinuerligt minskat sedan 2006.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fördela anslagen i Europeiska unionens budget till förmån för insamlandet av uppgifter inom fiskerisektorn, särskilt budgetpost 11 07 02: "Stöd för förvaltningen av fiskeriresurser (förbättring av de vetenskapliga utlåtandena)".
25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Europeisk yrkeslicens för tillhandahållare av tjänster

P6_TA(2009)0066

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om inrättandet av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande ⁽⁴⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 6 december 2007 med titeln "Rörlighet som ett verktyg för fler och bättre jobb – EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna (2007–2010)" (KOM(2007)0773),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2007 med titeln "Förslag till gemenskapens Lissabonprogram 2008–2010" (KOM(2007)0804),
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om effekterna och konsekvenserna av att undanta vårdtjänster från direktivet om tjänster på den inre marknaden ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 279.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2007 om skyldigheter för tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0029/2009), och av följande skäl:
 - A. Rätten för EU-medborgare att etablera sig eller tillhandahålla tjänster var de vill inom EU är en av de grundläggande friheterna på den inre marknaden, som även inbegriper rätten att utöva ett yrke, som egenföretagare eller som anställd, i en annan medlemsstat än den där de har skaffat sig sina yrkeskvalifikationer.
 - B. Enligt artikel 3.1 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster mellan medlemsstaterna.
 - C. En större rörlighet för personer och tjänster mellan medlemsstaterna och mellan regioner är mycket viktig för att man ska kunna uppnå målen i Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning. Detta är också viktigt för att man ska kunna öka produktiviteten tack vare att det ger nya perspektiv, idéer och kunskaper.
 - D. Arbetstagarnas rörlighet inom EU är fortfarande låg. Enbart 4 % av arbetskraften har levt och arbetat i en annan medlemsstat och cirka 2 % lever och arbetar för närvarande i annan medlemsstat ⁽²⁾.
 - E. Det finns fortfarande stora problem för personer som vill arbeta i en annan medlemsstat, och 20 % av de klagomål som sänts till Solvit under 2007 handlade om erkännande av yrkeskvalifikationer som krävs i samband med reglerade yrken.
 - F. Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden enligt artikel 226 i fördraget gentemot flera medlemsstater som inte har anmält några genomförandebestämmelser vid införlivandet av direktiv 2005/36/EG.
 - G. I skäl 32 i direktiv 2005/36/EG står det följande: "Genom att på europeisk nivå införa yrkeskort utfärdade av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer kan man underlätta yrkesutövarnas rörlighet, särskilt genom att öka takten i utbytet av information mellan den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten. Med hjälp av detta yrkeskort bör man kunna följa karriären för en yrkesutövare som etablerar sig i olika medlemsstater. Sådana yrkeskort skulle kunna innehålla uppgifter om yrkesutövarens yrkeskvalifikationer (studier vid universitet eller andra läroanstalter, examensbevis, yrkeserfarenhet), dennes lagenliga etablering, påföljder som denne har ådragit sig i samband med yrkesutövandet samt uppgifter om behörig myndighet. Uppgifterna bör vara helt förenliga med bestämmelserna om uppgiftsskydd".
 - H. Europaparlamentet uppmanade, i ovannämnda resolution om effekterna och konsekvenserna av att undanta vårdtjänster från direktivet om tjänster på den inre marknaden, kommissionen att "inrätta ett europeiskt kort med uppgifter om hälso- och sjukvårdspersonals yrkeskvalifikationer och att göra denna information tillgänglig för patienter".

Gränsöverskridande rörlighet

1. Europaparlamentet uppmanar alla initiativ för att underlätta gränsöverskridande rörlighet som ett sätt att få tjänste- och arbetsmarknaden att fungera effektivt och som ett sätt att öka den ekonomiska tillväxten inom EU.

⁽¹⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 312.

⁽²⁾ Eurobarometerundersökning 64.1 från 2005 om geografisk rörlighet och rörlighet på arbetsmarknaden.

Torsdag 19 februari 2009

2. Europaparlamentet understryker EU:s ansvar för ytterligare underlättande av geografisk och yrkesrelaterad rörlighet genom att öka tydligheten och jämförbarheten i fråga om kvalifikationer, möjligheterna till ömsesidigt erkännande av dem samt tryggheten av patienters och konsumenters säkerhet.
3. Europaparlamentet understryker emellertid behovet av att kommissionen har ett effektivare och samordnat tillvägagångssätt mellan initiativ som är inriktade på att underlätta och stimulera rörligheten för yrkesutövare mellan medlemsstaterna, till exempel Europass (Europeiska meritförteckningen), Eures (portalen för rörlighet i arbetslivet) och den europeiska referensramen för kvalifikationer, liksom mellan de olika associerade gemenskapsfinansierade eller samfinansierade nätverk som medverkar i dessa frågor, såsom Solvit, IMI, Euroguidance och Enic/Naric.
4. Europaparlamentet understryker det civila samhällets, inklusive arbetsgivarnas, fackförbundens, yrkesorganisationernas och de behöriga myndigheternas medansvar för att underlätta och förbättra rörligheten inom den inre marknaden.

Införlivande av direktiv 2005/36/EG

5. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som släpar efter vad gäller införlivandet av direktiv 2005/36/EG, vilket skulle ha avslutats den 20 oktober 2007, att börja tillämpa nödvändiga lagar, förordningar och administrativa bestämmelser.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder gentemot de medlemsstater som inte ännu har införlivat direktiv 2005/36/EG.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur rörligheten påverkas av tillämpningen av artikel 7 i direktiv 2005/36/EG i den rapport som ska utföras i enlighet med artikel 60.2 i det direktivet.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter ett mer harmoniserat tillvägagångssätt för erkännandet av kvalifikationer och kompetens för att förenkla de administrativa förfaranden som används och för att minska kostnaderna för de yrkesverksamma.

Behovet av ett europeiskt yrkeskort

9. Europaparlamentet anser att mervärdet av ett europeiskt yrkeskort, förutom befintliga åtgärder för att underlätta och stimulera rörligheten, är något som behövs för de flesta yrken.
10. Europaparlamentet konstaterar att inom vissa reglerade och harmoniserade yrken, såsom advokater och sjukvårdspersonal, håller man på att utveckla europeiska yrkeskort, eller också finns de redan. Men inom yrken utan någon eller med föga harmonisering verkar det vara svårt att inrätta yrkeskort eftersom lagstiftningen varierar från en medlemsstat till en annan och uppgifter om kvalifikationer måste genomgå ett godkännande och ett ömsesidigt erkännande först.
11. Europaparlamentet påpekar att ett europeiskt yrkeskort skulle kunna medföra fördelar även för oreglerade och icke harmoniserade yrken eftersom det skulle ha en informerande funktion särskilt för arbetsgivare och konsument, vilket skulle vara fallet för de flesta fria yrken.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma olika initiativ som avser utveckling av yrkeskort och att rapportera till parlamentet med en representativ översikt.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska initiativen för att undersöka om ett europeiskt yrkeskort, tillsammans med andra åtgärder, skulle kunna
 - a) leda till säkerhet för medborgarna vid kontakter med leverantörer av gränsöverskridande tjänster, eftersom medborgarna med hjälp av yrkeskortet kan kontrollera tjänsteleverantörernas identitet och kvalifikationer,

Torsdag 19 februari 2009

- b) leda till administrativ förenkling och kostnadsminskningar och, på lång sikt, ersätta dokument och handlingar i pappersformat samt öka tydligheten,
- c) stimulera tillhandahållandet av temporära tjänster,
- d) stimulera tillhandahållandet av motsvarande högkvalitativa tjänster inom Europeiska unionen och i tredjeländer,
- e) användas för att tillhandahålla tillbörlig information till tjänstemottagare för att förbättra konsumenternas hälsa och öka deras säkerhet,
- f) användas för att tillhandahålla tillbörlig information till arbetsgivare (inom såväl den offentliga som den privata sektorn) och därigenom underlätta gränsöverskridande rekrytering.

Parlamentet anser att alla ytterligare offentliga åtgärder bör omfatta en väldetaljerad beskrivning av de yrkesgrupper och de särskilda behov som kortet förväntas täcka.

Beskrivning av ett europeiskt yrkeskort

14. Europaparlamentet anser att ett yrkeskort, om behovet är tillräckligt stort för att ett sådant kort ska utvecklas, bör vara så enkelt, lätt och generöst som möjligt, och införas utan nya administrativa bördor. Ett sådant kort skulle kunna inrätta ett "gemensamt språk" för kvalifikationerna inom vissa yrken.

15. Europaparlamentet påminner om att ett europeiskt yrkeskort inte bör ha en negativ effekt på gränsöverskridande rörlighet. Det bör inte vara en skyldighet för att kunna flytta utan endast användas som ett bevis på rätten att flytta. Parlamentet understryker att särskilda grupper inte bör uteslutas från möjligheten att erbjuda sina tjänster i andra medlemsstater och att kortet, särskilt för personer med färre eller lägre kvalifikationer, inte bör skapa några nya hinder.

16. Europaparlamentet understryker att användningen av ett eller flera europeiska yrkeskort bör tillåta mångfald, till exempel för att anpassa olikheter mellan yrken eller olikheter mellan medlemsstater. Yrkesgrupperna bör själva finansiera utvecklingen och inrättandet av ett europeiskt yrkeskort om man anser att det behövs.

17. Europaparlamentet betonar att det vore lämpligt att av praktiska skäl integrera det nationella yrkeskortets funktioner i det europeiska yrkeskortet i de fall där den berörda yrkeskategorin redan förfogar över ett nationellt yrkeskort.

18. Europaparlamentet understryker att informationen på ett europeiskt yrkeskort bör vara tillförlitlig, godkänd och uppdaterad av de behöriga nationella myndigheterna. Uppgifter som ingår i meritförteckningar inom ramen för Europass kan, där så är lämpligt, även ingå bland uppgifterna på det europeiska yrkeskortet.

19. Europaparlamentet påminner om att tillgången till de uppgifter som kortet innehåller bör uppfylla de högsta kraven på skydd av personuppgifter.

*

* *

20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdag 19 februari 2009

Gemenskapens agerande i fråga om valfångst

P6_TA(2009)0067

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om gemenskapens agerande i fråga om valfångst (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av internationella konventionen om reglering av valfångst från 1946 och inrättandet av Internationella valfångstkommissionen (IWC),
- med beaktande av IWC:s avtal om nollfångstkvoter för kommersiell valfångst (moratoriet), vilket trädde ikraft 1986,
- med beaktande av uppdateringen 2008 i fråga om valarter på Internationella naturvårdsunionens (IUCN) rödlista över hotade arter,
- med beaktande av Internationella naturvårdsunionens sammanträde i Barcelona den 5-14 oktober 2008,
- med beaktande av artiklarna 37 och 175 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 december 2007, "Gemenskapens agerande i fråga om valfångst" (KOM(2007)0823),
- med beaktande av rådets beslut av den 5 juni 2008, i vilket gemenskapens ståndpunkt om valfångst fastställdes ⁽¹⁾,
- med beaktande av att IWC vid sitt 60:e årsmöte i Santiago, Chile, i juni 2008 inrättade en mindre arbetsgrupp om IWC:s framtid ("arbetsgruppen"),
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾ (habitatdirektivet),
- med beaktande av Amsterdamfördraget 1997 om ändring av Fördraget om Europeiska unionen – Protokoll om djurskydd och djurens välfärd,
- med beaktande av att konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) antagit ett förbud mot internationell handel med produkter från alla arter stora valar, och att EU genomfört detta förbud,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0025/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Rådets beslut om fastställandet av den ståndpunkt som ska antas på Europeiska gemenskapens vägnar vid Internationella valfångstkommissionens 60:e sammankomst 2008 när det gäller förslag till ändringar i internationella konventionen om reglering av valfångst (rådsdokument 9818/2008).

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s.7.

Torsdag 19 februari 2009

- A. Huvudmålet måste vara skydd av den biologiska mångfalden, vilket även omfattar bevarandet av arter.
- B. Djurens välbefinnande måste alltid beaktas.
- C. Det handlar emellertid också om att trygga livsmedelsförsörjningen, särskilt i samhällen som traditionellt bedrivit valfångst.
- D. "Avsiktlig störning, fångst och dödande" av alla valarter är för närvarande förbjudna i gemenskapens vatten inom ramen för habitatdirektivet.
- E. Nästan var fjärde valart anses idag vara hotad, och nio valarter klassificeras som utrotningshotade eller allvarligt utrotningshotade, och det råder oklarhet om tillståndet för flera arter och bestånd.
- F. Även om vissa valbestånd i viss utsträckning återhämtat sig sedan man införde moratoriet, har andra bestånd inte gjort det, och deras förmåga att anpassa sig till föränderliga miljöförhållanden är okänd.
- G. Ursprungligen var det tänkt att moratoriet endast skulle vara i kraft tills en lämplig förvaltningsplan inrättats, och därtill ville man ge de utfiskade bestånden tillräckligt med tid för att återhämta sig.
- H. Alla medlemmar i IWC har inte undertecknat moratoriet.
- I. Moratoriet täcker i ingen händelse dödandet av valar i vetenskapligt syfte.
- J. Antalet valar som dödats inom ramen för ett särskilt tillstånd har de facto ökat sedan moratoriet inrättades.
- K. IWC (i över 30 resolutioner) och flera icke-statliga organisationer och andra organ har uttryckt sin oro över att nuvarande särskilda tillstånd att bedriva valfångst strider mot andemeningen i moratoriet för kommersiell valfångst (IWC2003-2). Köttet från sådan valfångst bör inte användas i kommersiella syften.
- L. Trots de förbättringar som nyligen skett, ligger de metoder som används för att döda valar långt ifrån de önskade normerna.
- M. Valar hotas inte bara av jakt utan också av klimatförändringar, föroreningar, kollisioner med fartyg, fiskeredskap, ekolod och andra faror.
- N. Ovannämnda rådsbeslut grundar sig endast på artikel 175 i EG-fördraget och den hänför sig endast till ovannämnda IWC-möte i Santiago, Chile, i juni 2008.
1. Europaparlamentet välkomnar varmt kommissionens ovannämnda meddelande om gemenskapens agerande i fråga om valfångst samt beslutet om valfångst, som med kvalificerad majoritet antogs av rådet, och stöder att det globala moratoriet för kommersiell valfångst får finnas kvar liksom ett förbud mot internationell handel med valprodukter. Parlamentet eftersträvar ett slut på den "vetenskapliga valfångsten" och stödjer tanken på att skyddsområden med förbud mot all valfångst på obestämd tid ska inrättas i världshaven och andra hav.
 2. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta en ny gemensam ståndpunkt inom ramen för artiklarna 37 och 175 i EG-fördraget.

Torsdag 19 februari 2009

3. Europaparlamentet anser att skyddet av valar i slutändan är beroende av utvecklingen av åtgärder som är föremål för en tillräckligt bred överenskommelse för att de på ett effektivt sätt ska kunna genomföras.
 4. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och de medlemsstater som deltar i arbetsgruppen att arbeta för att uppnå en sådan överenskommelse.
 5. Europaparlamentet anser att diskussionerna i arbetsgruppen bör vara föremål för största möjliga öppenhet och insyn.
 6. Europaparlamentet hoppas att arbetsgruppen kommer att behandla frågan om dödandet av valar i vetenskapligt syfte, i avsikt att få ett slut på detta.
 7. Europaparlamentet godkänner att det finns ett behov av begränsad jakt i sådana samhällen som av tradition och för sitt livsuppehälle idkar valjakt, men begär att man i mycket större utsträckning än tidigare betonar forskning i och användning av humanare avlivningsmetoder.
 8. Europaparlamentet begär att sådan jakt endast bedrivs med klara kvoter baserade på råd från IWC:s vetenskapliga kommitté och under sträng kontroll, som omfattar fullständig registrering och rapportering av jakten till IWC.
 9. Europaparlamentet begär att man på lämpliga platser i olika delar av världen inrättar fler marina skyddsområden där valar kan erbjudas särskilt skydd.
 10. Europaparlamentet konstaterar att habitatdirektivet, i vilket gemenskapens ståndpunkt i fråga om valar (och delfiner) definieras, inte skulle tillåta att något som helst av valbestånden i EU:s vatten på nytt började utsättas för kommersiell valfångst.
 11. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid behovet av att använda mer selektiva fiskeredskap för att undvika bifångster av andra arter, särskilt valar.
 12. Europaparlamentet anser att den kommersiella valfångstens tragiska historia, tillsammans med de talrika hot som valbestånden i dag är utsatta för (bland dem också bifångster vid fiske, sammanstötningar med fartyg, den globala klimatförändringen och bullerförorening av haven) ställer krav på att EU, i viktiga internationella fora, konsekvent och i samverkan måste arbeta för att valarna ska få högsta möjliga skydd på global nivå.
 13. Europaparlamentet begär vidare att man utanför sådana skyddade områden bekämpar sådana hot mot valar som har sitt ursprung i klimatförändringar, föroreningar, kollisioner med fartyg, fiskeredskap, buller i haven som har sitt ursprung i mänsklig verksamhet (inbegripet ekolod, seismiska undersökningar och fartygsbuller).
 14. Europaparlamentet anser att kommissionen, i väntan på globala åtgärder, bör lägga fram ytterligare förslag för att bemöta sådana hot i gemenskapens vatten och i fråga om gemenskapsfartyg.
 15. Europaparlamentet anser att kommissionen bör fastställa ett reviderat regelverk för valskådning som skyddar de ekonomiska och sociala intressena i de kustregioner där denna verksamhet utövas, med beaktande av den senaste utvecklingen på området.
 16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att vidarebefordra denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Internationella valfångstkommissionen, de regionala rådgivande nämnderna, Rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk och de regionala fiskeförvaltningsorganisationer som EU är medlem i.
-

Torsdag 19 februari 2009

Gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet

P6_TA(2009)0068

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europarådets ministerkommittés resolution (92) 70 av den 15 december 1992 varigenom Europeiska audiovisuella observationsorganet inrättades och resolution (97) 4 av den 20 mars 1997 där det bekräftas att verksamheten vid Europeiska audiovisuella observationsorganet ska fortsätta och där observationsorganets stadgar bifogas,
- med beaktande av Europarådets ministerråds resolution (2000) 7 av den 21 september 2000 om ändringar av Europeiska audiovisuella observationsorganets stadgar,
- med beaktande av rådets beslut 1999/784/EG av den 22 november 1999 om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1718/2006/EG av den 15 november 2006 om genomförandet av ett stödprogram för den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 10 januari 2007 om genomförandet av rådets beslut 1999/784/EG av den 22 november 1999 om gemenskapens medverkan i Europeiska audiovisuella observationsorganet, ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2239/2004/EG (KOM(2006)0835),
- med beaktande av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A6-0010/2009), och av följande skäl:
 - A. Den audiovisuella sektorn bidrar högst väsentligt till den europeiska kreativa och kunskapsbaserade ekonomin och spelar en central roll när det gäller att främja den kulturella mångfalden och pluralismen i Europeiska Unionen.
 - B. Konvergensen mellan informationssamhällets tjänster och medietjänster, nät och utrustning skapar nya utmaningar när det gäller anpassning av gällande lagstiftning, med dess rättigheter och skyldigheter på många områden, och erbjuder också många nya möjligheter.
 - C. Överskådlig och tillgänglig information om den europeiska audiovisuella marknaden som är tillförlitlig och jämförbar kan göra aktörer inom sektorn, särskilt små och medelstora företag, mer konkurrenskraftiga genom att öka kännedomen om näringsens potential, vilket gynnar användarna.

⁽¹⁾ EGT L 307, 2.12.1999, s. 61.

⁽²⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

Torsdag 19 februari 2009

- D. Europeiska audiovisuella observationsorganet (nedan kallat observationsorganet) bidrar således till den europeiska audiovisuella industrins konkurrenskraft genom att samla in och sprida ingående information om den audiovisuella sektorn.
- E. Observationsorganet tillhandahåller en lång rad olika produkter, däribland online-tjänster, publikationer och databaser, som har visat sig vara av stort värde både för näringen och för beslutsfattare på nationell nivå och gemenskapsnivå.
- F. Gemenskapsåtgärder till stöd för den audiovisuella industrins konkurrenskraft kommer att bidra till att Lissabonstrategins mål uppnås.
1. Europaparlamentet konstaterar att observationsorganet är den enda alleuropeiska public service-organisation, som har till uppgift att samla in och sprida information om den europeiska audiovisuella industrin och att den spelar en viktig roll genom att tillhandahålla ingående information om sektorn både för offentliga och privata organ på området.
 2. Europaparlamentet betonar att konvergensen mellan informationssamhällets tjänster och medietjänster, nät och utrustning har lett till nya utmaningar när det gäller forskning om den audiovisuella sektorn, vilket bör återspeglas i observationsorganets verksamhet.
 3. Europaparlamentet uppger att multimedia och ny teknik kommer att spela en allt större roll i den audiovisuella sektorn och att observationsorganet efter hand måste öka sin kapacitet att följa den nya utvecklingen för att kunna fortsätta spela en viktig roll i sektorn.
 4. Europaparlamentet understryker att observationsorganet måste få de resurser som krävs för att kunna fortsätta genomföra sina mål, så att det på ett effektivt sätt kan följa med i utvecklingen inom multimedia och ny teknik.
 5. Europaparlamentet uppmanar observationsorganet att i samband härmed utvidga sin verksamhet till att mer specifikt omfatta de senaste utmaningarna som mediakonvergensen och den tekniska utvecklingen har skapat och att särskilt uppmärksamma digitaliseringens effekter på filmbranschen och den audiovisuella sektorn generellt och att analysera audiovisuella medietjänster online, mobil-tv och videospel.
 6. Europaparlamentet betonar vikten av kontakt och samarbete med nationella tillsynsmyndigheter och aktörer inom den audiovisuella mediesektorn för att säkerställa ett mervärde.
 7. Europaparlamentet välkomnar observationsorganets publikation om upphovsrätt och andra närliggande rättigheter och föreslår att observationsorganet ska bevaka dessa frågor systematiskt och med hänsyn till Unescos konventionen om kulturell mångfald⁽¹⁾ utvidga bevakningen till att också omfatta skatte- och arbetsrätten inom den audiovisuella sektorn i Europa.
 8. Europaparlamentet uppmanar observationsorganet att som expertorgan lägga fram förslag och utarbeta politiska alternativ som kan ligga till grund för europeisk politik, med hänsyn till bästa praxis på det audiovisuella medieområdet i andra delar av världen med motsvarande utveckling (såsom Asien eller Nordamerika).
 9. Europaparlamentet välkomnar observationsorganets undersökning om audiovisuella program från tredje länder och deras betydelse på den europeiska marknaden och rekommenderar en analys av hur man ska kunna utveckla samarbetsmodeller med partner från tredje länder om genomförandet av Unescos konvention om kulturell mångfald och det ovannämnda direktivet om audiovisuella medietjänster när det gäller "europeiska produktioner" enligt artikel 1n i det direktivet och att beakta pilotprojektet Media International.

⁽¹⁾ FN:s organisation för utbildning, vetenskap, kultur och kommunikation (Unesco): Konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar från 2005.

Torsdag 19 februari 2009

10. Europaparlamentet erkänner de kulturella skillnaderna mellan medlemsstaterna som kan leda till att skadligt och anstötligt audiovisuellt material hanteras olika, särskilt vad gäller minderåriga, och beaktar samtidigt den minimiharmonisering av skyddet av minderåriga som fastställs i direktivet om audiovisuella medietjänster och åtgärderna i enlighet med Safer Internet plus-programmet som syftar till främja säkrare användning av Internet och ny online-teknik, särskilt för barn, och att bekämpa illegalt innehåll och innehåll som är oönskat av slutanvändaren.
11. Europaparlamentet uppmanar observationsorganet att i samband härmed övervaka de olika (rättsliga) instrumenten och att utarbeta politiska alternativ.
12. Europaparlamentet uppmuntrar till en vidare spridning av observationsorganets publikationer genom en intensifierad kommunikationspolicy för att öka medvetenheten om observationsorganets verksamhet.
13. Europaparlamentet välkomnar den planerade uppdateringen av observationsorganets hemsida som bör avspegla de senaste och högsta standarderna för multimedia och teknik, och stöder de planerade insatserna för att förbättra hemsidans utformning och interaktivitet, som kommer att göra den mer informativ och användarvänlig.
14. Europaparlamentet konstaterar att vissa områden, såsom mediekompetens, inte för närvarande omfattas av observationsorganets verksamhetsområde, men att utforskning av sådana områden bör övervägas.
15. Europaparlamentet uppmuntrar observationsorganet att i samarbete med sina medlemmar tillhandahålla mer information om vilka särskilda audiovisuella tjänster som finns tillgängliga, såsom textning, talade kommentarer och teckenspråk, utformade till stöd för funktionshindrade.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Europarådet och Europeiska audiovisuella observationsorganet.

CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar

P6_TA(2009)0073

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar

(2010/C 76 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de internationella, europeiska och nationella instrumenten om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och om förbudet mot godtyckligt frihetsberövande, tvångsförsvinnanden och tortyr, såsom internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966 och FN:s internationella konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984, och relevanta protokoll till denna,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2007 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar ⁽¹⁾ samt andra betänkanden och resolutioner om denna fråga, inbegripet Europarådets arbete på detta område,
- med beaktande av resolutionen av den 4 februari 2009 om återvändande och återflyttning av fångar från Guantánamolägrät ⁽²⁾,
- med beaktande av parlamentets talmans skrivelse till de nationella parlamenten om medlemsstaternas uppföljning av parlamentets resolution av den 14 februari 2007,

⁽¹⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0045.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2007 innehöll 46 detaljerade rekommendationer till medlemsstaterna, rådet och kommissionen.
 - B. Sedan antagandet av Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2007 har mycket gjorts i EU:s medlemsstater, till exempel
 - uttalanden av Förenade kungarikets utrikesminister om de två USA-ledda flygningar för överlämnande av två fångar som landade i Förenade kungariket 2002, liksom sammanställningen av en lista över misstänkta flygningar till de amerikanska myndigheterna med begäran om specifika garantier för att flygningarna inte hade använts för överlämnanden, samt premiärministerns uttalanden i detta avseende; begäran från Förenade kungarikets inrikesminister till landets justitiekansler att utreda frågan om eventuella "straffbara företeelser" som begåtts av MI5 och CIA beträffande behandlingen av Binyam Mohammed; Högsta domstolens beslut av den 5 februari 2009, i vilket den förklarade att den inte kunde beordra framläggande av uppgifter om den påstådda tortyren av Binyam Mohamed på grund av den brittiska utrikesministerns påstående att Förenta staterna har hotat att avbryta utbytet av underrättelser om terrorism med Förenade kungariket, samt den rättsliga prövningen av detta beslut som grundar sig på tvivel om sanningshalten i detta påstående,
 - den polska premiärministerns beslut att överlämna dokument om CIA-flygningar och CIA-fångelser till åklagare, liksom den polska åklagarmyndighetens slutsatser att mer än ett dussin CIA-flygningar hade använt Szymany-flygplatsen, vilket därmed bekräftade slutsatserna från parlamentets tillfälliga utskott,
 - den spanska utrikesministerns uttalanden inför det spanska parlamentet för att klargöra de uppgifter om militära flygningar som offentliggjorts av tidningen El País,
 - vissa regeringars krav på att uppgifter om utredningarna av de extraordinära överlämnandena ska betraktas som statshemlighet, vilket var fallet i Italien, där den rättsliga behandlingen av överlämnandet av Abu Omar nu har skjutits upp i väntan på författningsdomstolens beslut om huruvida det var legitimt att åberopa statshemlighet.
 - C. Kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa, frihet och säkerhet förklarade den 3 februari 2009 i parlamentet att han hade vidtagit en rad åtgärder för att genomföra parlamentets rekommendationer. Bland annat hade han skrivit till de polska och rumänska myndigheterna för att be dem att avslöja hela sanningen om den påstådda förekomsten av hemliga interneringsanläggningar på deras territorium samt offentliggjort ett meddelande med förslag till nya åtgärder på det civila luftfartsområdet.
 - D. Extraordinära överlämnanden och hemlig internering strider mot internationell människorättslagstiftning, FN-konventionen mot tortyr, Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De amerikanska myndigheterna håller för närvarande på att se över denna praxis.
 - E. De personer som kidnappades i vissa medlemsstater inom ramen för programmet för extraordinära överlämnanden har flugits till Guantánamo eller till andra stater av de amerikanska myndigheterna ombord på militära flygningar eller CIA-flygningar, som ofta har flugit över EU:s territorium och i några fall också mellanlandat i vissa medlemsstater. De personer som förts till tredjeländer har torterats i lokala fångelser.
 - F. Vissa medlemsstater har kontaktat de amerikanska myndigheterna och begärt frigivning och återsändning till hemlandet av personer som utsatts för extraordinära överlämnanden och som är deras medborgare eller som tidigare varit bosatta på deras territorium. Tjänstemän från vissa medlemsstater har haft möjlighet att besöka fångar i Guantánamo och i andra interneringsanläggningar, och har även hållit förhör med dem för att granska de anklagelser som de amerikanska myndigheterna riktat mot dem.

Torsdag 19 februari 2009

- G. I Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2007, vilket senare händelser har bekräftat, anges att flera av EU:s medlemsstater har varit inblandade i eller aktivt eller passivt samarbetat med de amerikanska myndigheterna i samband med CIA:s och den amerikanska militärens olagliga fångtransporter till och/eller internering av fångar på Guantánamobasen och de hemliga interneringsanläggningarna, som president Bush erkände existerar. Detta har bevisats av nyligen avslöjade uppgifter om att regeringar gett tillstånd till överflygningar för amerikanska plan och av uppgifter på regeringsnivå om hemliga interneringsanläggningar. Därför påpekar Europaparlamentet att dessa medlemsstater bär sin del av det politiska, moraliska och rättsliga ansvaret för transporter och internering av de personer som sitter fängslade på Guantánamobasen och på hemliga interneringsanläggningar.
- H. Den amerikanska senaten har ratificerat det avtal mellan EU och USA om ömsesidig rättslig hjälp och om utlämning som ratificerats av samtliga medlemsstater utom Italien.
- I. De presidentdekret som president Barack Obama utfärdade den 22 januari 2009 är ett stort steg framåt men förefaller varken till fullo behandla frågan om hemliga interneringar och bortföranden eller användningen av tortyr.
1. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna och rådet hittills inte vidtagit några åtgärder för att sprida ljus över programmet för extraordinära överlämnanden och för att genomföra Europaparlamentets rekommendationer. Parlamentet beklagar de otillfredsställande svar rådet gav parlamentet den 3 februari 2009.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, rådet och kommissionen att till fullo genomföra de rekommendationer som parlamentet utfärdade i sin resolution av den 14 februari 2007, och att bidra till att få fram sanningen genom att inleda utredningar eller samarbeta med de behöriga organen, offentliggöra och tillhandahålla alla relevanta uppgifter och garantera en effektiv parlamentarisk kontroll av de åtgärder som vidtas av underrättelsetjänsten. Parlamentet uppmanar rådet att offentliggöra alla relevanta uppgifter om transport och illegal internering av fångar med de amerikanska myndigheterna inom ramen för rådets arbetsgrupp för internationell rätt (COJUR). Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU:s institutioner att samarbeta med alla behöriga internationella organ, inklusive organ inom FN och Europarådet, samt att översända till parlamentet alla relevanta uppgifter, parlamentariska utredningar eller beslut.
 3. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen och Förenta staterna att förstärka den transatlantiska dialogen om en ny gemensam strategi för att bekämpa terrorismen, grundad på de gemensamma värderingarna om respekt för internationell människorättslagstiftning, demokrati och de rättsstatliga principerna, inom ramen för det internationella samarbetet.
 4. Europaparlamentet anser att avtalen mellan EU och USA om ömsesidig rättslig hjälp och om utlämning utgör ett viktigt instrument för laglig brottsbekämpning och rättsligt samarbete i kampen mot terrorismen. Parlamentet välkomnar därför deras ratificering av den amerikanska senaten, och uppmanar Italien att snarast möjligt ratificera dem.
 5. Europaparlamentet gläder sig över att president Barack Obama utfärdat tre presidentdekret om nedläggning av fånglägret i Guantánamo, avskaffande av militärdomstolarna, stopp mot användningen av tortyr och stängning av hemliga fångelser i utlandet.
 6. Europaparlamentet betonar dock att en del tvetydigheter kvarstår i fråga om ett fortsatt begränsat antal program för utlämnande och hemliga interneringsanläggningar, och utgår från att förtydliganden kommer att göras vad gäller beslut om att stänga och förbjuda utnyttjandet av alla andra hemliga interneringsanläggningar som, direkt eller indirekt, de amerikanska myndigheterna förvaltar i eller utanför Förenta staterna. Frihetsberövande som sker i hemlighet utgör i sig självt en allvarlig kränkning av grundläggande mänskliga rättigheter.
 7. Europaparlamentet bekräftar att i enlighet med artikel 14 i FN:s konvention mot tortyr har alla som utsatts för tortyr verkställbar rätt till såväl upprättelse som rättvis och skälig ersättning.
 8. Europaparlamentet gläder sig över det besök i USA som kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa, frihet och säkerhet, det tjeckiska ordförandeskapet och EU:s samordnare för kampen mot terrorism ska göra den 16–17 mars 2009, och uppmanar EU:s delegation att ta upp frågan om de extraordinära överlämnandena och de hemliga interneringsanläggningarna vilka utgör allvarliga kränkningar av internationell och europeisk människorättslagstiftning. Parlamentet uppmanar rådet (rättsliga och inrikes frågor) att vid sitt möte den 26 februari 2009 anta en bestämd ståndpunkt i denna fråga och att diskutera frågan om nedläggningen av Guantánamo och omplaceringen av fångarna, med beaktande av parlamentets resolution av den 4 februari 2009 i frågan.

Torsdag 19 februari 2009

9. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen, medlemsstaterna och de amerikanska myndigheterna att undersöka och klart redogöra för brotten mot och kränkningarna av internationell och nationell människorättslagstiftning och grundläggande friheter, förbudet mot tortyr, misshandel och tvångsförsvinnanden samt rätten till en rättvis rättegång. Sådana brott, som begåtts i samband med "kriget mot terrorism", måste utredas för att man ska kunna avgöra vem som bär ansvaret för de hemliga interneringsanläggningarna, bland annat Guantánamolägre, och de extraordinära överlämnandena och för att man ska kunna försäkra sig om att sådana kränkningar aldrig inträffar igen och att kampen mot terrorismen i framtiden förs utan att man bryter mot de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna, demokratin och de rättsstatliga principerna.

10. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och EU:s samordnare för kampen mot terrorism att efter EU-delegationens besök i Förenta staterna utarbeta en rapport till parlamentet om såväl tillämpningen av avtalen om utlämning och om ömsesidig rättslig hjälp som samarbetet mellan EU och Förenta staterna i kampen mot terrorismen samt att säkra full respekt för mänskliga rättigheter, så att det behöriga utskottet kan ta upp dessa frågor i ett betänkande som bland annat ska utarbetas på grundval av punkt 232 i sin resolution av den 14 februari 2007.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, den höga representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, EU:s samordnare för kampen mot terrorism, medlemsstaternas regeringar och parlament, Natos generalsekreterare, generalsekreteraren och talmannen i Europarådets parlamentariska församling, FN:s generalsekreterare samt till Förenta staternas president och kongress.

Årlig rapport (2007) om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp)

P6_TA(2009)0074

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2007, som läggs fram för parlamentet i enlighet med punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 21 i EU-fördraget,
- med beaktande av rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2007, som läggs fram för parlamentet i enlighet med punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS), som antogs av Europeiska rådet den 12 och 13 december 2003,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 april 2005 ⁽²⁾, 2 februari 2006 ⁽³⁾, 23 maj 2007 ⁽⁴⁾ och 5 juni 2008 ⁽⁵⁾ om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller Gusp,
- med beaktande av artikel 112.1 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 573.

⁽³⁾ EUT C 288 E, 25.11.2006, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 309.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0254.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från budgetutskottet (A6-0019/2009), och av följande skäl:
- A. En tydlig definition av EU:s gemensamma intressen är av avgörande betydelse för att uppnå målsättningarna för EU:s yttre åtgärder, särskilt vad gäller Gusp.
 - B. Varje gång EU har talat med en röst har man åtnjutit betydande auktoritet, nått konkreta resultat och utövat ett väsentligt inflytande på händelseförloppen, ett inflytande som står i proportion till EU:s ekonomiska makt.
 - C. Gusp, som för närvarande är beroende av åtskilliga konsoliderade operativa verktyg, är på väg in i ett nytt skede som kännetecknas av ett fördjupat strategiskt tänkande och tydligt prioriterade åtgärder.
 - D. För att EU ska bli mer effektivt och konsekvent i sitt agerande på den globala arenan måste man först och främst anta de utrikespolitiska verktyg som fastställs i Lissabonfördraget. Man bör dock utnyttja alla de praktiska möjligheterna i de gällande fördragen och kombinera dessa med en stark gemensam politisk vilja för att förstärka den institutionella samstämdheten i EU:s yttre åtgärder.
 - E. Europaparlamentet konstaterar att rådet och kommissionen redan har tagit initiativ till att främja bättre samverkan och följdriktighet mellan sig. Parlamentet bör därför genomföra liknande insatser för att undvika intern uppsplittring inom området för yttre förbindelser.

Principer

1. Europaparlamentet upprepar att Gusp måste vila på och vägledas av de värden som EU och dess medlemsstater aktar, nämligen demokrati och rättsstatsprincipen samt respekt för den mänskliga värdigheten, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och främjandet av fred och effektiv multilateralism.
2. Europaparlamentet understryker att EU måste använda Gusp för att kämpa för sina medborgares gemensamma intressen, inbegripet deras rätt att leva i fred och säkerhet i en ren miljö och varierad tillgång till vitala resurser som till exempel energi.
3. Europaparlamentet är starkt övertygat om att EU endast kan påverka om den talar med en röst, är utrustad med lämpliga instrument, ytterligare stärker sitt samarbete med FN och har den starka demokratiska legitimitet som följer av den kontroll som både Europaparlamentet och de nationella parlamenten genomför på respektive nivå och utifrån sina respektive mandat. Med beaktande av detta anser parlamentet att utrikes- och försvarsutskotten i medlemsstaternas nationella parlament bör regelbundet bjudas in till Europaparlamentet i syfte att på grundval av lämpliga analytiska verktyg och metoder kontrollera de viktigaste utvecklingarna inom Gusp. Parlamentet anser att nya ansträngningar bör läggas ner på att öka EU:s medborgares kännedom om Gusp.
4. Europaparlamentet anser även att parlamentet bör se över sina strukturer och sin organisation för att bättre sammanföra och utnyttja all expertis i frågor avseende Gusp, i syfte att tillhandahålla ett mer effektivt och sammanhängande bidrag till utvecklingen av en mer strategisk och demokratisk Gusp.

Budgetaspekter

5. Europaparlamentet beklagar att Gusps budget är allvarligt underfinansierad och påpekar att om Gusp ska kunna framstå som trovärdig och leva upp till EU-medborgarnas förväntningar måste den förses med medel som motsvarar dess ambitioner och särskilda mål.

Torsdag 19 februari 2009

6. Europaparlamentet välkomnar de regelbundna samrådsmötena avseende Gusp som hålls mellan parlamentet och rådets tjänstgörande ordförandeskap i enlighet med det ovannämnda interinstitutionella avtalet. Parlamentet understryker dock att dessa möten ska ses som ett tillfälle att utbyta synpunkter om kommande behov, planerade åtgärder inom Gusp och om EU:s medel- och långsiktiga strategier i tredje-länder.

7. Europaparlamentet skulle välkomna mer information från rådet om de verksamheter som finansieras av rådets budget eller genom Athenamekanismen, och särskilt hur de berörda anslagen kompletterar EU-budgetens medel för Gusp-åtgärderna.

8. Europaparlamentet kräver full insyn i Gusp-budgeten för den budget- och ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten. Parlamentet upprepar sin oro över praxisen med överföring av anslag som inte utnyttjas i Gusp-kapitlet och uppmanar kommissionen att informera parlamentet i rimlig tid om interna överföringar, särskilt eftersom de flesta av de berörda Gusp-uppdragen, inte minst Europeiska unionens övervakningsuppdrag (EUMM) i Georgien eller Europeiska unionens rättsstatsuppdrag (Eulex) i Kosovo, är politiskt känsliga och har satts in för att hantera väl kända kriser.

Rådets årliga rapport om Gusp 2007

9. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att rådets rapport för första gången hänvisar systematiskt till de resolutioner som antagits av parlamentet. Parlamentet beklagar dock att rådet inte engagerar sig i en konkret dialog om de åsikter som framförts av parlamentet, och att det inte heller hänvisar till dessa resolutioner i operativa dokument såsom gemensamma åtgärder eller gemensamma ståndpunkter.

10. Europaparlamentet anser att rådets årliga rapport inte bara bör innehålla en uttömmande förteckning över den verksamhet som genomförts, utan även ge tillfälle till att upprätta en dialog med parlamentet med avsikt att utveckla ett mer strategiskt förhållningssätt till Gusp med fokus på att identifiera de största utmaningarna och definiera prioriteringarna och målen för framtida åtgärder.

11. Europaparlamentet uppmanar därför med kraft rådet att se över rapportens allmänna logiska grund och särskilda utformning för att säkerställa att den inbegriper en djupgående analys av EU:s politik gentemot tredjeland eller regionala block, samt EU:s insatser vid humanitära kriser och säkerhetskriser, liksom specifika förslag på framtida åtgärder.

En ny transatlantisk agenda

12. Europaparlamentet anser att de kommande månaderna kommer att ge EU ett unikt tillfälle att tillsammans med den nya amerikanska regeringen ta fram en ny transatlantisk agenda som omfattar strategiska frågor av gemensamt intresse, såsom ett nytt, mer integrerat och effektivt globalt styre som bygger på starkare multilaterala organisationer, finanskrisen, upprättandet av nya euro-atlantiska institutioner och av en stor och vid transatlantisk marknad, åtgärder för att ta tag i klimatförändringarna, trygg energiförsörjning, främjandet av en varaktig fred i Mellanöstern, situationen i Iran, Irak och Afghanistan, kampen mot terrorism och organiserad brottslighet, icke-spridning och nedrustning av kärnvapen samt millennieutvecklingsmålen.

Gusps övergripande aspekter

13. Europaparlamentet anser att Gusp bör fortsätta att fokusera på hävdande av mänskliga rättigheter, främjande av fred och säkerhet i Europas grannskap och på global nivå, stödet till effektiv multilateralism och respekt för internationell rätt, kampen mot terrorism, icke-spridning och nedrustning av massföretelsevapen, klimatförändringarna och trygg energiförsörjning, eftersom dessa frågor utgör de största utmaningarna för vår planet och således har ett direkt samband med EU-medborgarnas intressen.

14. Med hänsyn till islamistiska terroristers kidnappningar och mord på gisslantagna personer understryker Europaparlamentet behovet av att förstärka samarbetet mellan och samordningen av EU-medlemsstaternas, Förenta staternas och Natos politik för att bekämpa terrorism, som i synnerhet ska sträva efter att förbättra effektiviteten på de räddningsuppdrag som utförs i syfte att rädda livet på personer som tagits som gisslan.

Torsdag 19 februari 2009

15. Europaparlamentet uppmanar rådet att beslutsamt följa parlamentets rekommendationer om att utveckla en gemensam europeisk energipolitik gentemot omvärlden, särskilt genom att främja EU:s enighet i förhandlingar med energileverantörer och transitländer, och försvara EU:s gemensamma intressen genom att utveckla en effektiv energidiplomati och effektivare svarsmekanismer vid krissituationer, och slutligen genom att säkerställa diversifiering av energileveranserna och en hållbar energianvändning samt utvecklingen av förnybara energikällor.

16. Europaparlamentet välkomnar den omständigheten att den aktuella revideringen av ESS tar hänsyn till de nya utmaningarna på säkerhetsområdet, såsom trygg energiförsörjning, klimatförändringarna och säkerheten på Internet, och syftar till att förbättra kvaliteten på genomförandet av själva strategin. Parlamentet noterar i det här sammanhanget den debatt som rådet, Europaparlamentet och medlemsstaternas nationella parlament tagit initiativ till om den europeiska säkerhetens framtid. Parlamentet framhåller att dessa diskussioner, som omfattar EU, Ryssland, Förenta staterna och länder som är medlemmar i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) som inte är EU-medlemmar, inte bör eftersträva radikala omdaningar, utan bör bygga på EU:s landvinningar och värderingar, såsom framgår av artikel 11 i fördraget om Europeiska unionen och vilka omfattas av slutakten från Helsingfors och av Parisstadgan.

17. Europaparlamentet anser även att kriget i Georgien bekräftar behovet av att EU inom ramen för revideringen av ESS ytterligare utvecklar en preventiv diplomati och kombinerar denna med ändamålsenliga krisförebyggande verktyg, särskilt stabilitetsinstrumentet, beredskapsplanering samt tillförlitlig och långsiktig finansiering, och behovet av att man till fullo utnyttjar EU:s kompetens och erfarenhet av att hantera kriser och olyckor.

EU:s största säkerhetsproblem

Västra Balkan

18. Europaparlamentet erinrar om att det är nödvändigt att befästa Kosovos status för att uppnå stabilitet på västra Balkan. Parlamentet välkomnar därför det samförstånd som uppnåddes vid FN:s säkerhetsråds möte den 26 november 2008, som har möjliggjort ett inrättande av Eulex i Kosovo och uppmanar med kraft rådet att i samarbete med FN:s interimsuppdrag i Kosovo (UNMIK), uppnå en klar arbetsrelation och se till att insatsstyrkorna snabbt kan avlösa varandra på rättsstatsområdet. Parlamentet uppmanar Eulex att leverera snabba resultat när det gäller kampen mot organiserad brottslighet och se till att personer som anklagats för krigsförbrytelser kan åtalas. Parlamentet ger vidare sitt stöd åt Europeiska unionens särskilda representants arbete i Kosovo och uppmuntrar honom att fortsätta sitt uppdrag och att främja en anda av pragmatiskt samarbete mellan myndigheterna i Pristina och myndigheterna i Belgrad, till förmån för de serbiska grupper som lever i Kosovo.

19. Europaparlamentet understryker återigen att EU:s målsättning i Bosnien och Hercegovina fortfarande är att se till att landet är stabilt, fredligt och multietniskt och att vägen mot ett medlemskap i EU är oåterkallelig. Parlamentet uppmuntrar Bosnien och Hercegovinas politiska ledare att genomföra överenskommelsen som nåddes den 8 november 2008 så att de återstående mål och villkor som det fredsgenombärande rådet fastställt för övergången från den höge representantens kansli till EU:s särskilde representants kansli före mitten av 2009, snabbt kan uppfyllas. Parlamentet uttrycker oro över ett eventuellt tillbakadragande av det internationella samfundet från Bosnien och Hercegovina. Parlamentet anser i själva verket att ett den internationella inblandningen endast kan upphöra i fullständig överenskommelse med myndigheterna i Bosnien och Hercegovina och när landet slutligen har blivit en stabil stat med välfungerande institutioner.

Ett östligt partnerskap

20. Europaparlamentet upprepar sin övertygelse om att incitamenten för parterländerna i den europeiska grannskapspolitiken att vidta reformer behöver stärkas och anser att den senaste krisen i Sydkaukasien tydligt har visat behovet av en starkare EU-närvaro i unionens östra grannskap. Parlamentet stöder därför den hållning som kommissionen för fram i sitt meddelande av den 3 december 2008 om ett östligt partnerskap (KOM(2008)0823), som syftar till att skapa ett stort och omfattande frihandelsområde, gradvis avskaffa alla hinder för fri rörlighet för personer (inbegripet så småningom ett visumfritt resande) och införa samarbete i alla säkerhetsaspekter, särskilt vad gäller trygg energiförsörjning. Parlamentet anser att det östliga partnerskapet och samarbetet med Svartahavsområdet bör förstärka varandra och således skapa ett område av fred, säkerhet, stabilitet och respekt för territoriell integritet. Parlamentet anser att detta partnerskap bör kombineras med en fördubbling av EU:s ekonomiska stöd och med en stark politisk dimension, som bör inbegripa Euronest, den föreslagna gemensamma parlamentariska församlingen med ledamöter från Europaparlamentet och grannländernas parlament.

Torsdag 19 februari 2009

21. Europaparlamentet stöder rådets beslut om att återuppta dialogen med myndigheterna i Vitryssland samtidigt som man fortsätter sin dialog med alla demokratiska krafter i landet, förutsatt att de vitryska myndigheterna reagerar positivt på detta erbjudande genom att göra konkreta framsteg vad gäller respekt för demokratiska värderingar, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Parlamentet anser att man på grundval av detta successivt bör utveckla ett samarbete som bygger på strikt villkorlighet och därmed stegvis involvera Vitryssland i det östliga partnerskapet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådet att utan ytterligare dröjsmål vidta effektiva åtgärder för att underlätta viseringsförfarandena för vitryska medborgare, samt att sänka kostnaderna för deras inresa i Schengenområdet.

Georgien

22. Europaparlamentet berömmar rådets franska ordförandeskap för att ha sett till att EU har spelat en central roll för att få slut på kriget i Georgien. Parlamentet uppmanar EU och särskilt dess särskilda representant för krisen i Georgien att värna om principen om Georgiens territoriella integritet och respekten för landets minoriteter, sträva efter att nå en uppgörelse som skapar effektiva mekanismer för ett säkert återvändande av internflyktingar och andra flyktingar och tryggar en effektiv övervakning av säkerheten i regionen.

23. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att insistera på att avtalet om eldupphör genomförs fullständigt och att säkerställa att EU:s övervakare får fullständigt tillträde till alla områden som är drabbade av konflikten, i enlighet med mandatet för Europeiska unionens övervakningsuppdrag (EUMM). Parlamentet fäster stor vikt vid att regelbundet och fullständigt informeras om de rapporter som EUMM utarbetar.

24. Europaparlamentet anser att EU på nära håll bör övervaka och förpliktiga sig att bidra till lösningen av andra potentiella konflikter i denna del av EU:s grannkapsområde, inbegripet genom att upprätta kontakter och öppna kommunikationskanaler med alla relevanta regionala aktörer. Parlamentet betonar att ett nära samarbete med Turkiet bör etableras med avseende på detta.

Ryssland

25. Europaparlamentet anser att EU:s partnerskap med Ryssland måste bygga på en enhetlig strategi och ett tydligt åtagande från båda parter att agera på sådant sätt att den internationella rätten och de bilaterala och multilaterala överenskommelserna mellan parterna respekteras till fullo. I linje med ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 1 september och 15–16 oktober 2008 betonar parlamentet att Ryssland måste uppfylla åtagandena enligt de avtal som landet ingick den 12 augusti och 8 september 2008. Parlamentet är därför övertygat om att Rysslands accepterande av att låta internationella observatörer övervaka situationen i Sydossetien och Abchazien och dess fullständiga efterlevnad av villkoren i sexpunktsprogrammet är nödvändigt för att förbindelserna mellan EU och Ryssland ska kunna normaliseras. Parlamentet anser även att ett strategiskt partnerskap är otänkbart om inte värderingarna demokrati, respekt för mänskliga rättigheter och rättsstaten delas och respekteras fullt ut. Parlamentet uppmanar rådet att ställa dessa värderingar i centrum för de pågående förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal med Ryssland.

Mellanöstern

26. Europaparlamentet beklagar att situationen försämrats i Mellanöstern och att så många civila har dött till följd av den väpnade konflikten på Gazaremsan, som försämrats på grund av att inga betydande framsteg gjorts i fredsprocessen. Parlamentet varnar för att den tidsfrist som man kom överens om vid konferensen i Annapolis 2007 löper ut och är övertygat om det mervärde som ett förstärkt transatlantiskt samarbete kan tillföra Annapolisprocessen. Parlamentet anser att EU bör inta en stark och påtaglig politisk roll i området som motsvarar de ekonomiska resurser som EU har avsatt, särskilt för att hantera den dramatiska humanitära krisen på Gazaremsan. Parlamentet uppmanar rådet att fullfölja sin strävan att få till stånd ett permanent eldupphör på Gazaremsan i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1860 (2009), för att kunna påbörja fredsförhandlingar mellan Israel och Palestina i samordning med andra regionala aktörer. Parlamentet uppmanar med kraft rådet att överväga alla medel för att främja en varaktig fred i området, inbegripet inledandet av uppdrag inom ramen för ESDP (Europeiska säkerhets- och försvarspolitik).

27. Europaparlamentet välkomnar rådets avsikt att förlänga EU:s polisuppdrags mandat i de palestinska territorierna, och anser att det fortfarande behövs ett starkare stöd för att utveckla rättsstatsprincipen och poliskapaciteten. Parlamentet noterar dessutom rådets beslut att förlänga mandatet för EU:s gränsuppdrag i Rafah, samt dess beslutsamhet och beredvillighet att återuppta det uppdraget. Parlamentet anser att denna beslutsamhet bör resultera i konkreta initiativ för att återupprätta den fria rörligheten i de palestinska territorierna.

Torsdag 19 februari 2009

Union för Medelhavsområdet

28. Europaparlamentet är nöjt med de framsteg som gjordes vid ministermötet Europa-Medelhavsområdet i Marseille den 3–4 november 2008 ifråga om att tydligare definiera den institutionella ramen för unionen för Medelhavsområdet. Parlamentet anser att problem avseende mänskliga rättigheter, fred, säkerhet och utveckling i Medelhavsområdet inte kan lösas separat och betonar att en politisk och kulturell dialog, ekonomiska relationer, hanteringen av migrationsströmmar, miljöpolitik och säkerhet – inklusive kampen mot terrorism – måste utgöra en väsentlig del av agendan för Europa-Medelhavsområdet. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att låta Turkiet spela en viktig och lämplig roll i unionen för Medelhavsområdet och anser att det är viktigt att den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet ingår strukturellt som unionen för Medelhavsområdets parlamentariska gren.

Det utvidgade Mellanöstern

29. Europaparlamentet anser att EU bör stärka sitt engagemang i Irak och, i samarbete med den irakiska regeringen och med FN, stödja processen för att utveckla demokratiska institutioner, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna, samt främja en försoningsprocess både inom Irak och mellan Irak och dess grannländer. Parlamentet välkomnar utvidgningen av Eujust Lex-uppdraget (EU:s integrerade rättsstatsuppdrag i Irak) och de framsteg som gjorts i förberedandet av det första handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Irak någonsin.

30. Europaparlamentet uppmanar EU att utveckla en mer effektiv och omfattande relation till Iran, där man utöver samtalen om kärnenergi även bör behandla frågor såsom handels- och energisamarbete, regional stabilitet och sist men inte minst god samhällsstyrning och respekt för mänskliga rättigheter.

31. Europaparlamentet anser att EU bör främja en ny strategi gentemot Afghanistan och i samordning med den nya amerikanska regeringen öppna dörren för förhandlingar mellan den afghanska regeringen och de element som är villiga att godkänna konstitutionen och avstå från våld. Parlamentet anser att biståndet bör fokusera mer på rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, tillhandahållandet av grundläggande tjänster, med särskild vikt lagd vid hälsofrågor, samt på ekonomisk utveckling och jordbrukets utveckling, inklusive genom att främja verkliga alternativ till opiumproduktionen.

32. Europaparlamentet är bekymrat över att säkerhetssituationen i Afghanistan har försämrats. Parlamentet upprepar det akuta behovet av att överbygga institutionella hinder och förbättra samarbetet mellan EU och Nato för att underlätta EU:s polisuppdrags (Eupol) verksamhet i Afghanistan. Parlamentet anser att EU och Förenta staterna bättre bör samordna sina respektive initiativ vad gäller polisreform. Parlamentet ser positivt på medlemsstaternas åtagande att utöka Eupols arbetsstyrka och förespråkar att denna snabbt utstationeras. Parlamentet är övertygat om att uppdragets framgång är av stor betydelse för den transatlantiska alliansens framtid, och att samtliga medlemsstater med hänsyn till detta bör bidra mer än tidigare till att uppnå stabilitet i Afghanistan.

Afrika

33. Europaparlamentet uppmanar rådet att utvidga agendan för Afrika så att den får en större politisk räckvidd än den för tillfället har, samt att se till att detta blir en prioriterad fråga för EU:s yttre åtgärder.

34. Europaparlamentet anser att EU:s stöd till FN i de östra delarna av Tchad fortfarande är viktigt som en del av en regionövergripande lösning för Darfur. Parlamentet uppmärksammar att EU:s uppdrag i Tchad (Eufor Tchad) kommer att trappa ned som planerat och lämna över sin verksamhet till ett FN-styrt uppdrag. Parlamentet uppmanar rådet att underlätta en smidig övergång och begrunda hur EU på ett samordnat sätt kan hjälpa FN:s för tillfället överbelastade avdelningen för fredsbevarande insatser att genomföra FN-uppdraget.

35. Europaparlamentet är djupt bekymrat över den förfärliga humanitära situationen i Somalia. Parlamentet uppmanar EU att begrunda hur man, i nära samordning med Afrikanska unionen, kan hjälpa FN att snabbt ta itu med denna säkerhetsmässiga, politiska och humanitära utmaning. Parlamentet riktar uppmärksamheten mot det växande hotet från pirater vid den somaliska kusten och välkomnar i detta avseende EU:s beslut om att sätta in ett ESFP-uppdrag till sjöss.

Torsdag 19 februari 2009

36. Europaparlamentet är bekymrat över det upptrappande våldet och den allt djupare konflikten i Demokratiska republiken Kongo som kan resultera i en svår humanitär kris. Parlamentet vädjar till alla parter, inklusive regeringstrupper, att upphöra med det urskillningslösa våldet och kränkningarna av mänskliga rättigheter som även omfattar civilbefolkningen, återuppta de fredsförhandlingar som inleddes i Goma och Nairobi och godkänna det program som antagits av Kongos nationalförsamling. Parlamentet anser att EU:s engagemang i Demokratiska republiken Kongo måste sträcka sig utöver det tekniska bistånd som Eusec (EU:s uppdrag för säkerhetsreformer) och Eupol (Europeiska unionens polisuppdrag) i Kongo tillhandahåller, och att det måste leda till att konkret stöd ges till FN:s fredsbevarande uppdrag, vilket hittills visat sig vara oförmöget att stoppa våldet.

Asien

37. Europaparlamentet välkomnar den omständigheten att spänningen i Taiwan-sundet mattats av på kännbart sätt, liksom den pågående dialogen mellan Peking och Taipei om bilateralt samspel och Taiwans meningsfulla deltagande i internationella organisationer. Parlamentet stöder kraftfullt rådets förklaring av den 19 september 2008 i vilket det upprepar sitt stöd för Taiwans deltagande i multilaterala specialforum, inbegripet för observatörsstatus för Taiwan där medlemskap inte är möjligt.

38. Europaparlamentet noterar en stadig uppgång för de ekonomiska förbindelserna mellan EU och Kina och konstaterar också att kontakterna mellan människor har ökat i räckvidd och omfattning. Parlamentet ser dock fortfarande med oro på de kinesiska myndigheternas ovilja att tackla de otaliga kränkningarna av mänskliga rättigheter och säkerställa att landets folk åtnjuter grundläggande rättigheter och friheter. Parlamentet uttrycker i sammanhanget sin djupa besvikelse över de orsaker som de kinesiska myndigheterna uppgav för senareläggningen av det elfte toppmötet mellan EU och Kina. Parlamentet noterar att ett nytt toppmöte mellan EU och Kina är planerat till den första hälften av 2009 och hoppas att man under detta möte kan göra framsteg inom samtliga samarbetsområden.

39. Europaparlamentet beklagar de kinesiska myndigheternas beslut att avsluta samtalen med företrädarna för Dalai lama och påminner dem om de åtaganden som gjordes efter de tragiska händelserna i mars 2008 före de olympiska spelen. Parlamentet uppmanar på nytt rådet att utse ett särskilt sändebud för tibetanska frågor med uppdrag att noggrant följa situationen och underlätta ett återupptagande av dialogen mellan de två parterna.

Latinamerika

40. Europaparlamentet erinrar om förslaget i sin resolution av den 15 november 2001 om en övergripande associering och en gemensam strategi för förbindelserna mellan Europeiska unionen och Latinamerika ⁽¹⁾, vilket därefter upprepades i resolutionerna av den 27 april 2006 ⁽²⁾ respektive 24 april 2008 ⁽³⁾ som antogs inför EU-LAC-toppmötena (Latinamerika och Västindien) i Wien och Lima, med syfte att upprätta en stadga för fred och säkerhet för EU och Latinamerika, som på grundval av FN-stadgan, skulle möjliggöra gemensamma politiska, strategiska och säkerhetsmässiga åtgärder och initiativ. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att aktivt verka för att detta ambitiösa mål uppfylls.

41. Europaparlamentet välkomnar ansträngningar som mynnar ut i att man ingår biregionala associeringsavtal med Latinamerika, de första avtalen av detta slag som EU är i färd med att ingå.

*

* * *

42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, OSSE:s tjänstgörande ordförande, talmannen för OSSE:s parlamentariska församling, ordföranden för Europarådets ministerkommitté och talmannen i Europarådets parlamentariska församling.

⁽¹⁾ EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 569.

⁽²⁾ EUT C 296 E, 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0177.

Torsdag 19 februari 2009

EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP)

P6_TA(2009)0075

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i EU-fördraget,
- med beaktande av Lissabonfördraget,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 11-12 december 2008, i vilka stöd gavs för rådets generalsekreterares/EU:s höge representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikens rapport av den 11 december 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin - att skapa säkerhet i en värld i förändring ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 12 december 2008 om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP),
- med beaktande av dokumentet av den 14 mars 2008 från den höge representanten och kommissionen till Europeiska rådet om klimatförändringens konsekvenser för internationell säkerhet ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/851/GUSP av den 10 november 2008 om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust ⁽³⁾ (operation "Atlanta"),
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2005 om den europeiska säkerhetsstrategin ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 november 2006 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin inom ramen för ESFP ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juni 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2008 om världsrymden och säkerheten ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ S407/08.⁽²⁾ S113/08.⁽³⁾ EUT L 301, 12.11.2008, s. 33.⁽⁴⁾ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 580.⁽⁵⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 334.⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0255.⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0365.

Torsdag 19 februari 2009

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0032/2009), och av följande skäl:

Allmänna frågor

1. Europaparlamentet påpekar att EU behöver utveckla sin strategiska autonomi genom en stark och effektiv utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik för att kunna främja fred och internationell säkerhet, företräda sina intressen i världen, värna sina medborgares säkerhet, bidra till effektiv multilateralism påskynda respekten för mänskliga rättigheter och demokratiska värden runt om i världen och bevara världsfreden.

2. Europaparlamentet konstaterar att EU måste uppnå dessa mål genom multilateralt samarbete i internationella organisationer, i första hand Förenta nationerna, och genom partnerskap med andra viktiga aktörer i överensstämmelse med FN-stadgan, Helsingforslutaktens principer och Parisstadgans målsättningar.

3. Europaparlamentet påminner än en gång om att FN-organisationen måste reformeras för att den ska kunna uppfylla sina skyldigheter till fullo och agera effektivt då den söker att lösa internationella utmaningar och svara på allvarliga hot.

4. Europaparlamentet understryker på nytt hur viktiga de transatlantiska förbindelserna är, och inser behovet att samordna den verksamhet som bedrivs inom ramen för ESFP med Natos verksamhet, men betonar samtidigt att det krävs ett mer balanserat partnerskap utan konkurrens där man respekterar varandras autonomi och visar ömsesidig förståelse då man har olika strategiska hänsynstaganden att beakta.

5. Europaparlamentet anser att många av de nya hoten inte är enbart militära och att det krävs mer än enbart militära medel för att möta dem.

6. Europaparlamentet konstaterar att denna politik förutsätter en kombination av civila och militära tillgångar och kapaciteter, och att detta förutsätter ett nära och smidigt samarbete mellan samtliga aktörer.

7. Europaparlamentet anammar det begrepp om "ansvar att skydda" ("responsibility to protect") som FN antog år 2005, liksom begreppet "mänsklig säkerhet" som ställer individen i stället för staten i centrum. Parlamentet understryker att införandet av dessa begrepp kommer att få praktiska följder och vara avgörande för den strategiska inriktningen av den europeiska säkerhetspolitiken för att den ska kunna fungera på ett effektivt sätt i krissituationer. Samtidigt vill dock parlamentet uppmärksamma att EU varken har en automatisk skyldighet eller medel till förfogande för att i alla krissituationer ställa upp med vare sig civila eller militära ESFP-uppdrag.

8. Europaparlamentet understryker att det är av avgörande betydelse att de enskilda länderna gör gemensamma ansträngningar och utnyttjar sina kapaciteter tillsammans på EU-nivå om de ska kunna lösa den motsättning som råder mellan de växande kostnaderna för försvarsutrustning och de gällande taken på försvarsutgifter.

9. Europaparlamentet konstaterar att en gemensam försvarspolitik i Europa kräver en integrerad europeisk försvarsstyrka som för att kunna garantera enhetlighet och interoperabilitet måste utrustas med vapensystem som är gemensamma för alla.

10. Europaparlamentet understryker att öppenhet och kostnadseffektivitet, liksom parlamentarisk insyn och respekt för internationell rätt om mänskliga rättigheter och den humanitära rätten, är förutsättningar för att allmänheten ska ge sitt stöd till ett europeiskt försvar. Parlamentet betonar i detta sammanhang hur särskilt viktigt det är att genom ett nära samarbete mellan Europaparlamentet och EU-medlemsstaternas parlament säkra en effektiv parlamentarisk tillsyn över ESFP.

11. Europaparlamentet anser att den uppdaterade ESS och Natos nya strategiska koncept bör överensstämma med varandra och att detta bör speglas i den förklaring som kommer att antas vid Nato 60-årsjubileum i Strasbourg/Kehl den 3–4 april 2009.

12. Europaparlamentet understryker att det är av största vikt att ESS tillämpas fullständigt och i god tid.

Torsdag 19 februari 2009

13. Europaparlamentet välkomnar rådets rapport om genomförandet av ESS. Samtidigt konstaterar dock parlamentet att eftersom många av de mål för ESS som ställdes upp 2003 ännu inte har uppfyllts bör EU – med Lissabonfördraget som förstärkt grund – spela en mer avgörande roll när det gäller att främja legitimiteten och effektiviteten hos – och insynen i – det globala styrets institutioner.

14. Europaparlamentet välkomnar att det ovan nämnda ESFP-uppdraget Atalanta, med uppgift att bekämpa piratdåd utanför Somalias kust, har inletts. Dock påminner parlamentet rådet, kommissionen och EU:s medlemsstater om att problematiken med sjöröveri i denna region har djupa rötter som bland annat ska sökas i den fattigdom som råder i en sönderfallande stat, och kräver att EU vidtar mer djupgående åtgärder för att lösa dessa problem.

15. Med tanke på att personer kidnappats, hållits som gisslan och mördats av islamistiska terrorister betonar Europaparlamentet att EU:s medlemsstater, Förenta staterna och Nato behöver förbättra samarbetet och samordningen av den politik som drivs för att bekämpa terrorism, för att särskilt få till stånd effektivare räddningsaktioner som kan rädda livet på personer som tagits som gisslan.

16. Europaparlamentet upprepar bestämt sin uppmaning att ESS och ESFP bör erbjuda tillräckliga garantier för att resolutionerna 1325 av den 31 oktober 2000 (S/RES/1325) och 1820 av den 19 juni 2008 (S/RES/1820) från FN:s säkerhetsråd om kvinnor och fred och säkerhet tillämpas på ett framgångsrikt sätt när det gäller att se till att kvinnor kan delta på lika villkor i alla frågor och beslut som rör fred och säkerhet samt att systematiskt bruk av sexuellt våld mot kvinnor i konfliktsituationer klassificeras som krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet beklagar att det går allt för sakta med framsteg när det gäller att främja jämställdhet inom ESFP-uppdrag.

Europeiska säkerhetsintressen

17. Europaparlamentet påpekar att man inom medlemsstaterna alltför ofta håller sig inom den snäva ramen för nationella säkerhetsintressen och då försummar det gemensamma ansvaret för skyddet av gemensamma europeiska intressen. Parlamentet anser att denna inställning motverkar sitt syfte, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att vidga sina referensramar i syfte att ge EU större tyngd på den internationella arenan och lägga grunden för mer effektiva europeiska säkerhetsarrangemang.

18. Europaparlamentet anser därför att det är nödvändigt att definiera EU:s gemensamma säkerhetsintressen. Parlamentet understryker att bara om EU har en tydlig uppfattning om vilka dess gemensamma intressen är kan unionen göra den gemensamma politiken mer konsekvent och effektiv.

19. Europaparlamentet anser att utöver de utmaningar som identifierades i 2003 års ESS omfattar unionens säkerhetsintressen dess medborgares säkerhet och dess intressen såväl inom som utanför EU, säkerheten i grannskapet liksom skyddet av unionens yttre gränser och kritiska infrastruktur, förbättringar i it-säkerheten, tryggad energiförsörjning, skydd av sjöförbindelser och rymdtillgångar samt skyddet mot följderna av klimatförändringen.

EU:s säkerhetspolitiska ambitioner

20. Europaparlamentet konstaterar att EU bekänner sig till en internationell ordning grundad på effektiv multilateralism som utgår från folkrätten samt att detta är ett uttryck för en övertygelse bland européer att inget land kan möta nya hot på egen hand.

21. Europaparlamentet anser att EU måste definiera de ambitioner det har om sin roll i världen på ett tydligare sätt. Parlamentet anser att EU inte bör försöka bli en supermakt som Förenta staterna utan garantera sin egen säkerhet, främja stabilitet i angränsande områden, och, inom FN:s ram, medverka i ett multilateralt säkerhetssystem för hela världen som ser till att den internationella rätten respekteras, som förebygger kriser och konflikter på ett effektivt sätt och som lägger grunden för konfliktlösning och insatser för att hantera situationen efter konflikter.

22. Europaparlamentet betonar att EU i ESFP främst satsar på krisförebyggande. Parlamentet påpekar att säkerhet och rättsstatlighet är ofrånkomliga förutsättningar för utveckling och långsiktig stabilitet.

Torsdag 19 februari 2009

Utvecklingen av den europeiska säkerhetsstrategin

23. Europaparlamentet konstaterar att ESS från 2003 fokuserar på de främsta hoten mot EU (terrorism, spridning av massförstörelsevapen, regionala konflikter, misslyckade stater och organiserad brottslighet) och på att identifiera övergripande strategiska mål som i sin tur bildar grunden för underordnade strategier.

24. Europaparlamentet berömmar det förra franska EU-ordförandeskapet för dess initiativ vad gäller ESFP. Parlamentet noterar den höge representantens ovannämnda rapport av den 11 december 2008 om genomförandet av ESFP såsom den antogs av Europeiska rådet, och välkomnar att många av parlamentets rekommendationer i tidigare betänkanden om ESS och ESFP har kommit med, i synnerhet vad gäller

- it-säkerhet,
- säkerhet för Europas energiförsörjning,
- olösta regionala motsättningar i EU:s närområde,
- utmaningar i kontinentala Afrika,
- konsekvenser av klimatförändringar,
- konkurrens om naturtillgångar,
- projekt för att stärka civila och militära kapaciteter,
- rymdens betydelse för vår gemensamma säkerhet,
- sjöfartsskydd.

25. Europaparlamentet välkomnar rådets engagemang för tanken om att EU bör de facto vara i stånd att under de kommande åren, inom fastställd ambitionsnivå, bland annat utplacera 60 000 man inom 60 dagar för en större operation, i det spektrum av insatser som avses i kapacitetsmålet för 2010 och det civila kapacitetsmålet för 2010, och samtidigt planera och genomföra

- två betydande stabiliserings- och återuppbyggnadsoperationer med en lämplig civil komponent som stöds av maximalt 10 000 man under minst två år,
- två snabbinsatser med begränsad varaktighet och med användning av bl.a. EU:s taktiska insatsstyrkor,
- en operation för nödevakuering av europeiska medborgare (på mindre än tio dagar) med hänsyn tagen till varje medlemsstats främsta uppgift gentemot sina medborgare och med hänvisning till konceptet konsulär ledande stat,
- ett uppdrag för flyg- eller fartygsövervakning/-förbud,
- en civil-militär, humanitär biståndsinsats på upp till 90 dagar,
- ett dussintal civila ESFP-uppdrag (med bland annat polisuppdrag, rättstatsuppdrag, den civila förvaltningen, civilskydd, reformen av säkerhetssektorn eller observationsuppdrag) av olika format, bland annat i situationer där det krävs snabba insatser, inbegripet ett större uppdrag (eventuellt med upp till 3 000 experter), som kan pågå under flera år.

Torsdag 19 februari 2009

26. Europaparlamentet beklagar emellertid djupt det otydliga sätt på vilket man valt att presentera slutsatserna om ESS och ESFP (i fyra dokument istället för ett). Parlamentet beklagar den i många fall vaga ordalydelsen som brister i ansatsen att ge innebörd åt en verklig strategi. Parlamentet kritiserar den omständigheten att rådet inte har tillmötesgått parlamentets begäran om en vitbok vilket innebär att en bred och givande offentlig debatt är osannolik.

27. Europaparlamentet beklagar även att rådet inte har beaktat de krav som parlamentet rest i tidigare betänkanden om ESS och ESFP, varav i första hand bör nämnas

- en definition av gemensamma europeiska säkerhetsintressen,
- en definition av kriterierna för inledande av ESFP-uppdrag,
- förslag om ett nytt partnerskap mellan EU och Nato,
- åtgärder för att bemöta frågan om nationella undantag.

28. Europaparlamentet föreslår att ESS bör ses över var femte år i samband med inledningen av en ny lagstiftningsmandatperiod för EU.

29. Europaparlamentet beklagar de ringa framsteg som gjorts sedan 2003 när det gäller att stärka försvarssamarbetet inom EU. Parlamentet upprepar därför sitt krav att man utarbetar en vitbok om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken som kan användas som ett verktyg för att främja en bred offentlig debatt och se till att den europeiska säkerhetsstrategin genomförs på ett verkningsfullt sätt.

30. Europaparlamentet beklagar att översynen av ESS, trots omfattande förberedelser men som följd av det dödläge som svårigheten att gå vidare med Lissabonfördraget har föranlett, inte har resulterat i en ny strategisk inriktning utan enbart i en rapport som ger uttryck för de kortsiktiga politiska överväganden som har dykt upp på dagordningen. Parlamentet konstaterar att hotbilden har utvidgats till att omfatta bl.a. it-säkerhet och sjöröveri. Parlamentet välkomnar de innovationer som översynen har medfört såsom inriktningen på klimatförändringar, energisäkerhet (inbegripet, inom området för kärnenergi, stöd för en multilateral kärnbränslecykel och för ett multilateralt avtal om förbud mot tillverkning av klyvbart material för kärnvapen) och det internationella vapenhandelsfördraget liksom andra nedrustningsavtal som den nya Oslokonventionen om klusterammunition.

31. Europaparlamentet anser det oacceptabelt att antagandet av rapporten med förslag av översyn av ESS föregicks av endast begränsad parlamentarisk och offentlig diskussion.

Förbindelserna med Ryssland

32. Europaparlamentet anser att den våldsamma upptrappningen av de hitintills frysta konflikterna i Sydossetien och Abchazien, och Rysslands efterföljande erkännande av dessa provinserns oberoende, visar hur viktigt det är att snabbt finna varaktiga politiska lösningar på sådana konflikter i vårt närområde. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att konflikterna i Kaukasus inte kan lösas med militära medel, och fördömer i kraftiga ordalag samtliga parter som tillgrepp våld i denna konflikt. Parlamentet understryker att den fortsatta utvecklingen av EU:s strategiska partnerskap med Ryssland förutsätter en meningsfull dialog om säkerhet som utgår från båda parternas uttalande åtagande att värna om gemensamma värderingar och att respektera den internationella rätten och den territoriella integriteten samt från de åtaganden – liksom uppfyllandet av de skyldigheter – som följer av Helsingforsstadgan.

33. Europaparlamentet understryker att den säkerhetsmässiga dimensionen av EU:s förbindelser med Ryssland, och den roll som Gusp och ESFP har att spela härvidlag, måste ses i sammanhang med den europeiska säkerhetsstrukturen i övrigt som omfattar Nato och OSSE liksom internationella arrangemang som ABM-avtalet och fördraget om begränsning av konventionella vapen i Europa. Parlamentet anser att relevanta steg i utvecklingen av denna vidare säkerhetsstruktur bör fattas i dialog med såväl Ryssland som Förenta staterna, och uppmanar rådet att inta en öppen och konstruktiv hållning i frågan om en eventuell diskussion mellan EU, Förenta staterna, Ryssland och de OSSE-medlemsstater som inte ingår i EU om att återskapa ett transatlantiskt samförstånd om säkerhet med utgångspunkt i Helsingforsstadgan.

Torsdag 19 februari 2009

34. Europaparlamentet välkomnar EU:s samordnade insats för att bemöta den utmaning som kriget i Georgien reste genom att medla mellan Ryssland och Georgien, och påpekar att EU:s snabba och enhetliga agerande, vilket ledde till att ett avtal om vapenvila kunde undertecknas och ett ESFP-uppdrag för att övervaka vapenvilan snabbt kunde sättas in, visar dess förmåga att hantera kriser och vidta gemensamma åtgärder. Parlamentet berömmar det franska EU-ordförandeskapet för dess positiva sätt att hålla fast vid en gemensam europeisk hållning.

35. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut av den 2 december 2008 att inrätta en fristående kommission som under EU:s ledning ska undersöka orsakerna till konflikten i Georgien.

36. Europaparlamentet noterar den oro som de baltiska staterna har gett uttryck för liksom Natos och dess medlemsstaters tydliga bekräftelse på att deras åtaganden enligt artikel 5 i Atlantpakten fortfarande är giltiga.

37. Europaparlamentet välkomnar att Nato beslutat att åter utnyttja befintliga kommunikationskanaler och att man ska återaktivera Nato-Rysslandsrådet.

38. Europaparlamentet anser att både EU och Nato bör inleda en uppriktig och realistisk dialog med Ryssland om frågor som regional säkerhet, energi, robotförsvar, icke-spridning av massförstörelsevapen, begränsning av väpnade styrkor och rymdpolitik.

39. Europaparlamentet anser att det är viktigt att en multilateral dialog i säkerhetsfrågor stärks inom ramen för Euroatlantiska partnerskapsrådet.

40. Europaparlamentet påpekar att Ryssland, på grund av sitt geopolitiska läge, sin militära makt och politiska tyngd, energirikedom och ekonomiska potential, är strategiskt mycket viktigt för Europa.

Utbyggnad av EU:s kapacitet

41. Europaparlamentet understryker att EU måste ha de resurser som krävs för att genomföra sin politik, och att unionen, utöver en förstärkt diplomatisk kapacitet, därför måste ha såväl civil som militär kapacitet att stärka den ESFP och påta sig sitt globala ansvar.

42. Europaparlamentet påpekar att 22 insatser genomförts inom ramen för ESFP sedan denna kommit till och att 16 av dessa varit av civil karaktär. Parlamentet understryker vikten av det civila inslaget i den ESFP och välkomnar i detta sammanhang att det inrättats en civil stab för planering och genomförande (CPCC) vid Europeiska unionens råd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att ställa kvalificerad personal till förfogande för civila ESFP-uppdrag och understryker i detta sammanhang betydelsen av det civila planeringsmålet 2010.

43. Europaparlamentet understryker dessutom att medan störst uppmärksamhet ägnas åt ESFP:s militära dimension har alltför få framsteg gjorts i fråga om civila kapaciteter och konfliktförebyggande, och att såväl rådet som kommissionen omgående måste presentera nya initiativ för att påskynda utvecklingen inom dessa områden.

44. Europaparlamentet anser att det fredsskapande partnerskapet bör utvecklas vidare till en europeisk civil fredskår.

45. Europaparlamentet anser att EU bör fortsätta att utveckla sin kapacitet med utgångspunkt i de civila och militära kapacitetsmålen. Parlamentet konstaterar att EU bör eftersträva att upprätta en stående styrka på 60 000 soldater som alltid står till förfogande. Parlamentet står fast vid sitt förslag att Eurocorps bör utgöra kärnan i denna styrka och att den, om så behövs, bör kompletteras med ytterligare kapacitet till havs och i luften. Parlamentet välkomnar att Tyskland och Frankrike enats om att den tysk-franska brigaden ska få finnas kvar på gemensamma förläggningsorter. Vidare anser parlamentet att EU bör ställa ett tillräckligt antal poliser, domare och åklagare till ständigt förfogande. Parlamentet anser det är förvirrande att varken begreppet "EU-stridsgrupp" ("EU Battlegroup") eller specifika scenarier för möjliga uppdrag synes leda till att dessa stridsgrupper används i EU:s externa uppdrag.

Torsdag 19 februari 2009

46. Europaparlamentet påpekar att EU:s medlemsstater tillsammans spenderar mer än 200 000 000 000 EUR årligen på förväret, vilket är mer än hälften av Förenta staternas försvarsutgifter. Parlamentet är fortfarande mycket oroat över den bristande effektiviteten och samordningen då dessa pengar ska användas. Parlamentet kräver därför att ytterligare ansträngningar bör göras för att undanröja onödiga kapacitetsdubbleringar i medlemsstaterna, i första hand genom specialisering, gemensamt utnyttjade av befintlig kapacitet och gemensam utveckling av ny sådan. Parlamentet berömmar Europeiska försvarsbyrån för det utmärkta arbete den hittills presterat, och uppmanar EU:s medlemsstater att på bästa möjliga sätt utnyttja de möjligheter som byrån erbjuder.

47. Europaparlamentet understryker att de kapacitetsbehov som råder när det gäller väpnade styrkor, gränsövervakning, skydd av kritisk infrastruktur och hantering av katastrofer är, i teknisk mening, ofta mycket lika eller till och med identiska. Parlamentet understryker att detta skapar nya möjligheter att utnyttja synergieffekter och förbättra samverkansmöjligheterna mellan väpnade styrkor och säkerhetsstyrkor.

48. Europaparlamentet kräver med eftertryck att EU och dess medlemsstater fokuserar sina ansträngningar på gemensamma kapaciteter som kan användas både i försvars- och säkerhetssyften. Parlamentet anser i detta sammanhang att satellitbaserad underrättelseverksamhet, övervaknings- och varningsutrustning, obemannade luftfarkoster, helikoptrar och telekommunikationsutrustning liksom luft- och sjötransporter är särskilt viktiga. Parlamentet kräver att en gemensam teknisk standard införs för skyddade telekommunikationsförbindelser samt att medel ställs till förfogande för att skydda kritisk infrastruktur.

49. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns styrelsebeslut av den 10 november 2008 om att sammanställa en europeisk flygtransportflotta, och tar del av den avsiktsförklaring om deltagande i detta initiativ som undertecknats av försvarsministrarna i tolv av EU:s medlemsstater.

50. Europaparlamentet anser att Galileo och GMES (global övervakning för miljö och säkerhet) måste kunna användas i säkerhets- och försvarssyften.

51. Europaparlamentet förespråkar en dynamisk vidareutveckling av samarbetet mellan nationella väpnade styrkor i riktning mot en allt närmare synkronisering och föreslår att detta arbete och de väpnade styrkorna bör benämnas SAFE ("Synchronized Armed Forces Europe").

52. Europaparlamentet anser att SAFE erbjuder tillräckligt med handlingsfrihet för både neutrala EU-medlemsstater och medlemsstater som ingår i militära allianser, både för dem som redan har ett nära samarbete och dem som ännu står vid sidan om. Parlamentet föreslår att SAFE bör organiseras enligt en "opt in"-modell som bygger på starkare frivillig synkronisering.

53. Europaparlamentet förespråkar inom ramen för SAFE ett rättsligt instrument för europeiska soldater, med bestämmelser om utbildningsstandarder, insatsdoktrin och handlingsfrihet vid insatser, frågor om skyldigheter och rättigheter samt om kvalitet på utrustningen och sjukvården samt om social trygghet om en soldat dödas, såras eller blir oförmögen till fortsatt tjänst.

54. Europaparlamentet förespråkar för SAFE principen om en europaomfattande arbetsindelning inom de militära kapaciteterna.

55. Parlamentet efterlyser närmare europeiskt samarbete inom utbildning, underhåll och logistik, områden som är avgörande för att försvarsanslagen ska kunna utnyttjas mera effektivt.

Behovet av nya strukturer

56. Europaparlamentet anser att EU:s förmåga till självständigt handlande inom ramen för sin utrikes- och säkerhetspolitik bör förbättras genom målinriktade insatser för att stärka dess kapacitet för analys, planering, ledning samt underrättelseverksamhet. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang Europeiska rådets beslut att arbeta för att skapa en integrerad struktur för civil och militär strategisk planering för ESFP-operationer och -uppdrag.

57. Europaparlamentet välkomnar likaledes Europeiska rådets beslut att samla representanter för EU och Nato i en informell högnivågrupp med uppgift att stärka samarbetet mellan de båda organisationerna på ett pragmatiskt sätt.

Torsdag 19 februari 2009

58. Europaparlamentet anser att man bör upprätta ett operativt EU-högkvarter som är självständigt och permanent och som har strategisk planeringskapacitet och förmåga att leda ESFP-operationer och -uppdrag.
59. Europaparlamentet stöder förslaget att skapa ett försvarsministerråd för att bättre samordna de olika medlemsstaternas försvarspolitik och därmed stärka deras respektive nationella bidrag till EFSP. Parlamentet betonar målsättningen att ESFP-uppdragen och -operationerna bör stå under fullständig parlamentarisk tillsyn också från Europaparlamentets sida.
60. Europaparlamentet ger sitt kraftfulla stöd åt att man stärker den europeiska försvars- och säkerhetsmarknaden genom att anta kommissionens lagstiftningsförslag om offentlig upphandling och överföringar inom gemenskapen, och efterlyser ytterligare initiativ för att nå detta mål, särskilt inom områdena försörjningstrygghet och informationssäkerhet.
61. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang antagandet av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/GUSP av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel⁽¹⁾, varigenom uppförandekoden för export av krigsmateriel görs bindande. Parlamentet välkomnar dessutom att EU:s medlemsstater själva får införa ännu strängare åtgärder.
62. Europaparlamentet erinrar om att gemensamma vapensystem bör tillhandahållas av en stark europeisk försvarsindustri med kapacitet att tillfredställa den europeiska försvarsstyrkans nuvarande och framtida behov och som gör det möjligt för Europa att bli självförsörjande och oberoende.
63. Europaparlamentet kräver att man ökar gemenskapens anslag till forskning om säkerhet och inrättar gemensamma forskningsprogram mellan kommissionen och Europeiska försvarsbyrån.

Behovet av en ny anda

64. Europaparlamentet ser det som särskilt viktigt att stärka Europeiska säkerhets- och försvarsakademien och omvandla den till en permanent struktur som kan främja ytterligare utvecklingen av en specifik europeisk säkerhetskultur. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta att finansiera utbildning i civil krishantering på EU-nivå även efter 2009.
65. Europaparlamentet efterlyser ytterligare initiativ för att främja gemensam utbildning och gemensamma normer för personal som ska skickas ut och arbeta tillsammans i civila och militära operationer, liksom utökat utbyte mellan medlemsstaternas väpnade styrkor och civil personal i EU:s medlemsstater, samordning av krisrelaterade utbildningsprogram, utbytesprogram mellan väpnade styrkor i Europa samt åtgärder för att öppna försvarsgrenarnas dörrar för medborgare från andra EU-medlemsstater.
66. Europaparlamentet uttrycker sitt starka stöd för framgångsrika europeiska program som Eurofighter som under de kommande årtiondena kommer att utgöra kärnan i jaktflygstyrkan i fem europeiska flygvapen. Parlamentet anser därför att EU:s medlemsstater bör uppmuntra och stödja sådana initiativ.

*

* *

67. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament och till Förenta nationernas, Nordatlantiska fördragsorganisationens, och Europarådets generalsekreterare samt till generalsekreteraren för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

(1) EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

Torsdag 19 februari 2009

Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad

P6_TA(2009)0076

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EU:s och Natos gemensamma förklaring av den 16 december 2002,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av Nordatlantiska fördraget, undertecknat i Washington den 4 april 1949,
- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Lissabonfördraget, undertecknat den 13 december 2007 och ratificerat av det stora flertalet av EU:s medlemsstater,
- med beaktande av den övergripande ram för EU:s och Natos permanenta förbindelser som EU-rådets generalsekreterare/höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och Natos generalsekreterare ingick den 17 mars 2003,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS), som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av deklarationen från Nordatlantiska rådets toppmöte i Bukarest den 3 april 2008,
- med beaktande av de rapporter om Europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) som EU-rådets ordförandeskap utfärdade den 11 december 2007 och den 16 juni 2008,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 april 2005 om den europeiska säkerhetsstrategin ⁽¹⁾, av den 16 november 2006 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin inom ramen för ESFP ⁽²⁾, av den 25 april 2007 om de transatlantiska förbindelserna ⁽³⁾, av den 5 juni 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP ⁽⁴⁾ och av den 5 juni 2008 om det kommande toppmötet mellan EU och Förenta staterna ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0033/2009), och av följande skäl:
 - A. EU och Nato är grundade på de gemensamma värderingarna frihet, demokrati, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, och har båda från starten tjänat att undvika krig på europeiskt territorium. Efter valet av Förenta staternas nya president finns ett växande samförstånd på båda sidor av Atlanten om den minskande användbarheten av kärnvapen för att möta dagens hot samt en växande insikt om det brådskande behovet av att minska lagren av kärnvapen i linje med de åtaganden enligt artikel VI i fördraget om icke-spridning av kärnvapen.

⁽¹⁾ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

⁽²⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

⁽³⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 670.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0256.

Torsdag 19 februari 2009

- B. Enligt FN-stadgan faller det övergripande ansvaret för internationell fred och säkerhet på FN:s säkerhetsråd. FN-stadgan utgör den rättsliga grunden för upprättandet av Nato. Genom att underteckna Nordatlantiska fördraget bekräftade Natos medlemsstater sin tilltro till FN-stadgans syfte och principer, varmed de åtog sig att i sina internationella förbindelser undvika att tillgripa eller hota med våld på ett sätt som är oförenligt med FN:s syften.
- C. EU:s medlemsstater erkänner att FN-systemet utgör den grundläggande ramen för internationella förbindelser. De står fast vid sitt åtagande att bevara freden och stärka den internationella säkerheten i enlighet med FN-stadgans principer liksom med Helsingforslutaktens principer och Parisdeklarationens syften, samt att utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen samt respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. EU:s medlemsstater har som prioritet att reformera och stärka FN som organisation så att denna är kapabel att påta sig sitt ansvar och agera på ett effektivt sätt när det gäller att finna lösningar på globala utmaningar och möta de allvarligaste hoten.
- D. Nato utgör grundplåten för Europas militära säkerhet, och EU har potential att stödja Natos verksamhet så att en tillräcklig förstärkning av den europeiska försvarsförmågan och ett fördjupat samarbete kommer att gagna båda organisationerna.
- E. I den europeiska säkerhetsuppbyggnaden ingår även Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och internationella instrument som avtalet om konventionella styrkor i Europa.
- F. Nato är en mellanstatlig organisation bestående av demokratiska stater som tillämpar principen om att "militären agerar på uppdrag av civila befattningshavare".
- G. Hela 94 procent av EU:s befolkning är medborgare i Natoländer, 21 av EU:s 27 medlemsstater ingår i Nato, 21 av Natos 26 medlemsstater är medlemsstater i EU, och Turkiet, medlem i Nato sedan länge, är kandidatland för anslutning till EU.
- H. Under 2007 och 2008 fattade Europeiska rådet viktiga beslut inom ramen för ESFP i syfte att ytterligare förbättra sin operativa kapacitet. Det mycket emotsedda ikraftträdandet av Lissabonfördraget kommer att medföra viktiga innovationer inom ESFP som innebär att samarbetet inom Europa på detta område kommer att bli mer sammanhängande och effektivt.
- I. EU och Nato måste förbättra sitt samarbete och göra det möjligt för båda organisationerna att utnyttja sina tillgångar på bästa sätt och säkerställa effektivt samarbete genom att få slut på käbblet institutionerna emellan.
- J. Även om Nato utgör forumet för diskussioner mellan – och den struktur som förväntas bli utnyttjad i militära gemensamma operationer med bidrag från – europeiska och amerikanska allierade faller det slutliga ansvaret för fred och säkerhet på Förenade nationerna.
- K. De styrkor och den utrustning som är öronmärkta för ESFP-uppdrag är närmast identiska med dem som är öronmärkta för Nato-uppdrag.
- L. Nato deltar inte som helhet i ESFP-operationer. Vid genomförandet av sådana operationer har EU att välja mellan att utnyttja Natos tillgångar och styrkor, genom de så kallade "Berlin plus"-arrangemangen, eller inte.
- M. Samarbetet mellan EU och Nato inom ramen för "Berlin plus"-arrangemangen har hitintills inte fungerat tillfredsställande på grund av olösta problem som den omständigheten att vissa Natoländer inte är medlemmar i EU reser.

Torsdag 19 februari 2009

- N. Utanför ramen för "Berlin plus"-arrangemangen bör Nato och EU se till att krishantering fungerar på ett effektivt sätt, och samarbetet bör förbättras när det gäller att identifiera det bästa möjliga sättet att bemöta kriser som de i Afghanistan och Kosovo.
- O. EU och Nato bör eftersträva att ytterligare förbättra sina ömsesidiga förbindelser, varvid EU bör göra mer för att involvera europeiska Natoallierade utanför EU mer i ESFP, medan Nato bör uppmantra EU-medlemsstater som inte ingår i Nato att i högre grad delta i diskussionerna mellan de båda organisationerna. Förbindelserna mellan EU och Förenta staterna bör stärkas.
- P. Natos och EU:s utvidgningsprocesser, även om de skiljer sig åt, bör förstärka varandra för att säkerställa stabilitet och välbefinnande på den europeiska kontinenten.
- Q. En viktig beståndsdel i samarbetet mellan EU och Nato är det stöd som ges för nationella ansträngningar att utveckla och leverera militär kapacitet för krishantering på ett sätt som stärker båda parter, vilket i sin tur kommer den grundläggande uppgiften att försvara medlemsstaternas territorium och säkerhetsintressen till godo.
- R. Den synergi som EU och Nato uppnår inom den militära kapacitetsuppbyggnaden på vissa områden skulle kunna förbättras genom gemensamma pilotprojekt.
- S. Europas gemensamma försvar bygger på en kombination av konventionella och kärnvapenbestyckade styrkor som borde ha anpassats på ett mer genomgripande sätt till en säkerhetssituation som är stadd i förändring.
- T. Såväl EU som Nato är i färd med att se över sina respektive säkerhetsstrategier (ESS respektive förklaringen om alliansens säkerhet).
- U. Lissabonfördraget innebär en förpliktelse för samtliga medlemsstater att bidra med civila och militära resurser till ESFP, skapar utrymme för ett permanent strukturerat försvarssamarbete inom en grupp initiativstater, innebär ett åtagande av medlemsstaterna att gradvis förbättra sin militära kapacitet, utvidgar Europeiska försvarsbyråns roll, ålägger medlemsstaterna en skyldighet att bistå varandra i händelse av angrepp (utan att detta påverkar vissa medlemsstaters neutralitet eller medlemskap i Nato), utvidgar EU:s mål (de s.k. Petersbergsuppdragen) till att omfatta kampen mot terrorismen och, slutligen, förutsätter en ömsesidig solidaritet i händelse av terroristangrepp eller naturkatastrofer.

Strategisk översyn

1. Europaparlamentet betonar att EU:s samtliga politiska strategier måste vara fullständigt förenliga med internationell rätt.
2. Europaparlamentet understryker att det grundläggande syftet med Europeiska unionen är att skapa fred såväl inom som utom de egna gränserna, genom att hålla fast vid en effektiv multilateralism och vid FN-stadgans bokstav och anda. Parlamentet konstaterar att en effektiv säkerhetsstrategi stärker demokratin och skyddet av de grundläggande rättigheterna, medan en ineffektiv säkerhetspolitik tvärtom leder till meningslöst mänskligt lidande. Parlamentet anser att EU:s förmåga att skapa fred förutsätter att man utvecklar rätt säkerhetsstrategi eller säkerhetspolitik och att denna omfattar en förmåga till självständigt handlande och en effektiv och kompletterande relation till Nato.
3. Europaparlamentet uppmanar därför EU att fortsätta att genomföra uppdrag och samtidigt se till att ESFP ger mer hållbara resultat, för att därigenom förebygga konflikter, främja stabilitet och göra hjälpinsatser där de behövs, på grundval av ett samförstånd mellan EU:s medlemsstater eller genom någon form av strukturellt samarbete. Parlamentet anser att EU och Nato behöver anstränga sig ytterligare för att utveckla en samordnad och övergripande krishanteringsstrategi.
4. Europaparlamentet inser att den mångfald av intressen som måste rymmas inom en union med 27 medlemsstater - dvs. EU:s mosaikliknande sammansättning - är unik och ger EU en möjlighet att ingripa, medla och ge assistans i olika delar av världen. Parlamentet anser att EU:s nuvarande instrument för krishantering bör vidareutvecklas, och hoppas att EU-medlemsstaternas nuvarande militära kapacitet kommer att bli mer integrerad, kostnadseffektiv och slagkraftig eftersom det är det enda sättet för unionen att samla tillräckligt med styrkor för att utnyttja sina unika förmågor när det gäller konfliktförebyggande och konfliktlösning och komplettera sitt breda utbud av civila krishanteringsmekanismer.

Torsdag 19 februari 2009

5. Europaparlamentet förespråkar starkt att EU:s medlemsstater visar större solidaritet mot varandra när det gäller att utveckla gemensamma säkerhets- och försvarsstrategier.
6. Europaparlamentet är övertygat om att ett starkt och livskraftigt europeisk-atlantisk partnerskap är den bästa garanten för säkerhet och stabilitet i Europa liksom för respekten för principerna om demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstaten och god samhällsstyrning.
7. Europaparlamentet är övertygat om att demokratiska friheter och rättsstatsprincipen är svaret på människors förhoppningar runt om i världen. Parlamentet anser att inget land bör nekans ett sådant perspektiv eftersom alla människor har rätt att leva i en demokrati där rättsstatsprincipen råder.
8. Europaparlamentet välkomnar uppdateringen av ESS som ett led i EU:s engagemang för att definiera och skydda europeiska säkerhetsintressen och stärka den effektiva multilateralismen, och därmed utrusta EU med en strategi för att möta de utmaningar som det nya seklet reser. Parlamentet konstaterar att ett genuint, omfattande och demokratiskt samförstånd om samarbete mellan EU och Nato är en grundförutsättning för att denna strategi ska kunna genomföras med utgångspunkt i ett samförstånd mellan EU och Förenta staterna som speglar de gemensamma värderingar, målsättningar och prioriteringar som dessa två demokratier delar, och som innebär att företräde måste ges åt de mänskliga rättigheterna och den internationella rätten.
9. Europaparlamentet understryker att detta har blivit allt viktigare i ljuset av utvecklingen i Kaukasus på senare tid, den nya utvecklingen i Europa i fråga om Natos roll, ledarskapet i Förenta staterna och den översyn av Natos strategiska grundpremissor som ska inledas.
10. Europaparlamentet kräver att de samtidiga översynerna av EU:s och Natos säkerhetsstrategier inte bara bör kompletteras utan även kopplas till varandra genom att i båda beakta vilka faktiska möjligheter som den andre erbjuder.
11. Europaparlamentet anser att både Nato och EU bör som ett långsiktigt och gemensamt mål åta sig att skapa en tryggare värld för såväl medlemsstaternas medborgare som världen i övrigt i enlighet med FN-stadgans bokstav och anda, och de bör också verka aktivt för att förebygga och reagera på massgrymhet och regionala konflikter som fortsätter att orsaka stort mänskligt lidande.
12. Europaparlamentet insisterar på att alla demokratier bör stå enade i ansträngningarna att skapa stabilitet och fred under FN:s överinseende.
13. Europaparlamentet inser att säkerhet och utveckling är ömsesidigt beroende av varandra och att det inte finns någon tydlig ordningsföljd för de steg som måste tas för att få till stånd en hållbar utveckling i konfliktområden, och påpekar att i praktiken kommer alla instrument till användning parallellt med varandra. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att forska vidare kring betydelsen av den ordning i vilken militära och civila insatser ska göras i konfliktområden och att inlemma resultaten av detta arbete i sin säkerhets- och utvecklingspolitik.

Förhållandet mellan Nato och EU:s säkerhetsuppbyggnad

14. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som Nato har spelat och fortsätter att spela i Europas säkerhetsuppbyggnad. Parlamentet konstaterar att för majoriteten av EU:s medlemsstater, som även är medlemmar i Nato, utgör alliansen fortfarande grunden för deras kollektiva försvar, och att hela Europas säkerhet, oavsett dess enskilda medlemsstaters ställningstaganden, fortfarande gynnas av att den transatlantiska alliansen upprätthålls. Parlamentet anser därför att EU:s framtida kollektiva försvar i möjligaste mån bör ske i samarbete med Nato. Parlamentet anser vidare att Förenta staterna och EU måste intensifiera sina bilaterala förbindelser och utvidga dem till att omfatta frågor som rör fred och säkerhet.
15. Europaparlamentet anser att hoten mot säkerheten i dagens värld alltmer präglas av företeelser som internationell terrorism, spridning av massförstörelsevapen, sönderfallande stater, konflikter i dödläge, organiserad brottslighet, it-hot, miljöförstöring och därmed förbundna säkerhetshot, naturkatastrofer samt andra hot som alla kräver ett ännu närmare partnerskap och ett fokus på en förstärkning av EU:s och Natos viktigaste kapaciteter och på större samordning av planering, teknik, utrustning och utbildning.

Torsdag 19 februari 2009

16. Europaparlamentet understryker att ESFP:s växande betydelse innebär att EU är bättre rustat att möta det nya seklets säkerhetshot, inte minst genom gemensamma civil-militära operationer och krishanteringsåtgärder, från krisförebyggande verksamhet till reform av säkerhetssektorn, polisreformer samt rättsliga och militära åtgärder.

17. Europaparlamentet anser att EU och Nato skulle kunna stärka varandra genom att undvika konkurrens och utveckla ett närmare samarbete i samband med krishanteringsinsatser utifrån en praktisk arbetsfördelning. Parlamentet anser att ett beslut om vilken organisation som bör sätta in trupper bör baseras på den politiska vilja som uttrycks av båda organisationerna, på operativa behov och politisk legitimitet på fältet samt på organisationernas förmåga att bringa fred och stabilitet. Parlamentet konstaterar att samarbete för att utveckla en ny ESS och Natos nya strategiska koncept är en förutsättning för att detta mål ska kunna uppnås.

18. Europaparlamentet anser att EU måste utveckla sin egen säkerhets- och försvarskapacitet, vilket kommer att möjliggöra en bättre fördelning av bördorna med icke-europeiska allierade och ett lämpligt svar på de utmaningar och hot på säkerhetsområdet som endast rör EU:s medlemsstater.

19. Europaparlamentet uppmanar EU att utveckla instrumenten för sin säkerhetsstrategi inbegripet åtgärder för att förebygga diplomatiska kriser och även ekonomiskt stöd och utvecklingsstöd, civil kapacitet när det gäller stabilisering och återuppbyggnad samt militära medel. Parlamentet anser dessutom att "mjuk" makt bör användas på ett strategiskt sätt i EU:s grannskap.

20. Europaparlamentet konstaterar att "Berlin plus"-arrangemangen, som gör det möjligt för EU att använda Natos tillgångar och styrkor, måste förbättras för att ge de två organisationerna möjlighet att ingripa och på ett effektivt sätt bistå i pågående kriser som kräver en civil-militär insats på flera områden. Parlamentet anser därför det nödvändigt att ytterligare fördjupa samarbetet mellan Nato och EU genom att inrätta permanenta samarbetsstrukturer, samtidigt som man respekterar de båda organisationernas oberoende och självständiga karaktär och inte utesluter ett deltagande av alla Natomedlemmar och alla EU-medlemsstater som vill involveras på detta sätt.

21. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att inte längre hindra samarbetet mellan EU och Nato.

22. Europaparlamentet uppmanar EU att, i arbetet med att ta fram en vitbok om den europeiska säkerhets- och försvarspolitik, även bedöma samstämdheten i EU:s yttre operationer, särskilt när det gäller samarbetet med andra internationella partner i krisområden.

Samarbete mellan Nato och EU i säkerhets- och försvarsfrågor

23. Europaparlamentet välkomnar eftertryckligt det franska initiativet att formellt återansluta landet till Natos militära strukturer liksom det franska ordförandeskapets ansträngningar inom Europeiska rådet att föra EU och Nato närmare varandra som svar på de nya säkerhetsutmaningarna. Parlamentet välkomnar det franska ordförandeskapets ansträngningar för att nå fram till ett antagande av konkreta initiativ för att slå samman delar av Europas militära kapacitet. Parlamentet välkomnar även Förenta staternas positiva inställning till tanken att befästa EU:s försvarskapacitet.

24. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna i båda organisationer att inta en mer flexibel, målorienterad och pragmatisk hållning till genomförandet av partnerskapet mellan EU och Nato. Parlamentet stöder därför den franska regeringens förslag om att upprätta systematiska kontakter mellan generalsekreterarna för Nato och EU:s råd, särskilt för att förhindra förvirring på de platser där EU och Nato arbetar sida vid sida i olika uppdrag men med samma mål och i samma insatsområde, som i Kosovo och Afghanistan.

25. Europaparlamentet betonar att EU är en mycket viktig Natopartner. En förklaring till detta är att EU på ett specifikt sätt kombinerar tillgängliga instrument såsom civila operationer, sanktioner, humanitärt bistånd, utvecklings- och handelspolitik och politisk dialog. Parlamentet uppmanar därför EU och Nato att öka sina ansträngningar för att skapa en ram för integrerat samarbete, i avvaktan på ratificeringen av Lissabonfördraget.

26. Europaparlamentet inser att det är av central vikt att på ett bättre sätt slå samman underrättelseverksamheten bland Natos allierade och EU:s partner.

Torsdag 19 februari 2009

27. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medborgare stöder uppdrag som syftar till att minska mänskligt lidande i konfliktområden. Parlamentet konstaterar att medborgarna vet för lite om EU:s och Natos uppdrag och syftena med dessa, och uppmanar därför EU och Nato att för allmänheten bättre förklara sina uppdrag och den roll som dessa uppdrag spelar när det gäller att skapa säkerhet och stabilitet i hela världen.

28. Europaparlamentet konstaterar att såväl Nato som Europeiska unionen bör koncentrera sig på att stärka sin grundläggande kapacitet, förbättra kompatibiliteten och samordna sina doktriner, planer, tekniker, utrustning och övningsmetoder för att därmed stärka samarbetet.

EU:s operationshögkvarter

29. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett permanent EU-operationshögkvarter, med kommissionens vice ordförande/den höge representanten som ansvarig, med uppdrag att bland annat planera och genomföra militära ESFP-insatser.

30. Europaparlamentet understryker att erfarenhet från EU:s operationer visar att en ständig planerings- och ledningskapacitet för EU:s operationer skulle öka dessa operationers effektivitet och trovärdighet. Parlamentet erinrar, med hänvisning till EU:s inriktning på civila-militära insatser, att ett sådant organ inte skulle innebära en dubbling av befintlig kapacitet. Parlamentet erinrar vidare att Natos högkvarter i första hand är inriktat på militär planläggning medan EU har expertkunskande i planering och genomförande av civila, militära och civila-militära operationer som ingen annan global aktör för nuvarande är i stånd att genomföra framgångsrikt.

31. Europaparlamentet understryker att ett EU-operationshögkvarter bör komplettera Natos nuvarande ledningsstruktur och att det inte skulle undergräva Natos transatlantiska sammanhållning.

32. Europaparlamentet anser att det är lämpligt att varje EU-medlemsstat som är medlem i Nato slår fast, i samförstånd med Nato, vilka styrkor som bara får utplaceras i EU-operationer, så att man förhindrar att en utplacering av detta slag blockeras av Natomedlemmar som inte är EU-medlemsstater. Parlamentet anser att man bör undvika överlappningar i samband med användningen av dessa styrkor.

Kapaciteter och militära utgifter

33. Europaparlamentet anser att den utmaning som EU och Nato står inför är att finna sätt för båda att utnyttja en och samma uppsättning nationella resurser i fråga om personal och militär kapacitet. Parlamentet uppmanar EU och Nato att se till att dessa begränsade resurser utnyttjas på bästa sätt för att möta dagens svåra utmaningar, undvika dubbelarbete och främja samstämdhet. Parlamentet anser att strategisk flygtransport, för att ta ett exempel på en relativt begränsad och dyr operativ tillgång, är ett område som bör erbjuda möjligheter för samarbete mellan EU och Nato. Parlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att slå samman, dela och gemensamt utveckla militär kapacitet för att undvika resursslöseri, skapa stordriftsfördelar och stärka den europeiska försvars- och industriteknikbasen.

34. Europaparlamentet anser att utöver ett mycket mer effektivt utnyttjande av militära resurser är en bättre och mer effektiv samordning av försvarsinvesteringar i EU:s medlemsstater, för att kunna utnyttja samverkans effekterna, av central betydelse för den europeiska säkerheten. Parlamentet efterlyser en betydande ökning av andelen gemensamma kostnader i alla Natos och EU:s militära operationer. Parlamentet pekar på de avsevärda skillnader som råder, både vad gäller försvarsutgifternas omfattning och effektivitet, mellan de europeiska Natoländerna, å ena sidan, och Förenta staterna, å andra sidan. Parlamentet uppmanar EU att eftersträva en mer rättvis fördelning av bördorna på global nivå, och uppmanar även Förenta staterna att visa större vilja att samråda med sina europeiska allierade i frågor som rör fred och säkerhet.

35. Europaparlamentet inser att Europeiska försvarsbyrån, som stärks genom Lissabonfördraget, i hög grad kan bidra till en kostnadseffektiv upphandling och till en förbättrad interoperabilitet för krigsmaterielen.

Förenligheten mellan Nato och EU:s medlemsstater

36. Europaparlamentet insisterar på att alla EU:s medlemsstater utan undantag måste närvara vid de gemensamma mötena mellan EU och Nato. Parlamentet understryker att enighet om värderingar och säkerhetsarrangemang är av största vikt när det gäller att garantera fred, stabilitet och välfärd i Europa.

Torsdag 19 februari 2009

37. Europaparlamentet föreslår att de med Nato allierade länder som kandiderar till EU-medlemskap bör göras mer delaktiga i arbetet med den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken och Europeiska försvarsbyrån.
38. Europaparlamentet konstaterar att de kompatibilitetsproblem som icke-medlemskap i EU/medlemskap i Nato liksom icke-medlemskap i Nato/medlemskap i EU reser måste lösas så att de inte skapar hinder för samarbetet mellan EU och Nato.
39. Europaparlamentet beklagar framför allt att tvisten mellan Turkiet och Cypern fortsätter att allvarligt hämma utvecklingen av samarbetet mellan EU och Nato, dels eftersom Turkiet vägrar att låta Cypern delta i ESFP-uppdrag som omfattar underrättelser och resurser från Nato, dels eftersom Cypern därför vägrar att låta Turkiet delta i ESFP:s övergripande utveckling i en utsträckning som står i rimlig proportion till Turkiets militära betydelse och strategiska vikt för Europa och den transatlantiska alliansen.
40. Europaparlamentet uppmuntrar Cypern att i sin egenskap av EU-medlemsstat se över sitt politiska ställningstagande till sitt medlemskap i programmet "Partnerskap för fred". Parlamentet uppmanar Natos medlemsstater att avstå från att lägga in veto för att hindra EU-medlemsstater från att bli medlemmar i Nato.
41. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Natoländerna vid sitt toppmöte i Bukarest gav erkännande åt det bidrag som ett starkare och mer kapabelt Europa tillför, och att alliansen lämnar dörren öppen för framtida utvidgningar. Parlamentet konstaterar att för de länder öster om EU som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken är en politik som ger ett europeiskt perspektiv, liksom det östra partnerskapsprojektet, av mycket stor betydelse, inte minst för deras demokratiska och rättsstatliga utveckling.
42. Europaparlamentet anser att varje land bör dömas efter egen förtjänst när det gäller framtida utvidgningar av Nato. Av hänsyn till Europas säkerhetsintressen skulle parlamentet emellertid motsätta sig att organisationen utvidgas till att omfatta ett land där ett medlemskap inte har folkets stöd eller där det finns allvarliga olösta territoriella konflikter med grannländerna.
43. Europaparlamentet konstaterar att medlemskap i både EU och Nato är realistiska och kompatibla mål, om än på längre sikt, för många av EU:s grannländer.
44. Europaparlamentet anser att EU och Nato måste upprätthålla en realistisk och uppriktig dialog med Ryssland, inbegripet om mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, regional säkerhet, energi, robotförsvar, icke-spridning av massförstörelsevapen, begränsning av väpnade styrkor och rymdpolitik. Parlamentet anser att om och när Ryssland blir ett i verklig mening demokratiskt land, som avvisar militära hot för att sätta politisk press på sina grannar, skulle samarbetet mellan Ryssland och EU kunna fördjupas till en grad som saknar motstycke, inbegripet när det gäller Rysslands utsikter till medlemskap i alla europeisk-atlantiska partnerskap.
45. Europaparlamentet hoppas att Natos kommande toppmöte i Strasbourg och Kehl för att fira alliansens sextioårsjubileum kommer att göra det möjligt att förnygra alliansen och stärka dess förbindelser med Europeiska unionen.

*

* *

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EU-medlemsstaternas och Nato-ländernas parlament, Natos parlamentariska församling och till FN:s, Natos, OSSE:s och Europarådets generalsekreterare.
-

Torsdag 19 februari 2009

Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet

P6_TA(2009)0077

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Barcelonaförklaringen, som antogs vid konferensen för utrikesministrarna i Europa-Medelhavsområdet den 27–28 november 1995 och som upprättade ett partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2008 med titeln ”Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet” (KOM(2008)0319),
- med beaktande av att Europeiska rådet vid sitt möte i Bryssel den 13–14 mars 2008 godkände ”Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet”,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från Medelhavstoppmötet i Paris den 13 juli 2008,
- med beaktande av slutförklaringen från det möte som utrikesministrarna i unionen för Medelhavsområdet höll i Marseille den 3–4 november 2008,
- med beaktande av slutsatserna från den konferens för utrikesministrarna i Europa-Medelhavsområdet som hölls i Lissabon den 5–6 november 2007,
- med beaktande av slutsatserna från toppmötet Europa–Medelhavsområdet i Barcelona den 27–28 november 2005 med anledning av Europa–Medelhavspartnerskapets tioårsdag,
- med beaktande av förklaringen av den 12 juli 2008 från presidiet för den parlamentariska församlingen för Europa–Medelhavsområdet, församlingens förklaring av den 13 oktober 2008 om fredsprocessen i Mellanöstern och församlingens rekommendation av den 13 oktober 2008 till det första mötet för utrikesministrarna inom ”Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet”,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 9 oktober 2008,
- med beaktande av förklaringen från det toppmöte mellan de ekonomiska och sociala råden i Europa-Medelhavsområdet som hölls i Rabat den 16 oktober 2008,
- med beaktande av slutförklaringen från ordförandeskapet för den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet, samt av de rekommendationer som församlingen antog vid sitt fjärde plenarsammanträde i Aten den 27–28 mars 2008,
- med beaktande av det första mötet för EuroMedScola, vilket hölls i Strasbourg den 16–17 november 2008 mellan unga medborgare i partnerländerna och EU:s medlemsstater,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om EU:s Medelhavspolitik, särskilt resolutionen av den 5 juni 2008 om Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0257.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 maj 2003 med titeln "Stärkande av EU:s åtgärder för mänskliga rättigheter och demokratisering i samarbete med Medelhavspartnerna – Strategiska riktlinjer" (KOM(2003)0294),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 december 2006 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2006)0726),
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2007 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av prioriteringarna för den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet under Europaparlamentets ordförandeskap (mars 2008-mars 2009),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för konstitutionella frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0502/2008), och av följande skäl:
 - A. Medelhavsområdet är en viktig knutpunkt och EU och partnerländerna har i allt större utsträckning ett gemensamt intresse av att möta globaliseringens utmaningar och leva i fredlig samexistens. Båda parter måste därför trygga en mer omfattande regional sammanhållning och utarbeta en gemensam politisk strategi i området.
 - B. Unionen stöder FN:s millennieutvecklingsmål och bör fortsätta att göra detta.
 - C. Det ekonomiska, politiska och kulturella avståndet mellan de norra och södra delarna av Medelhavsområdet blir allt större. Olikheterna mellan de båda delarna måste dock utjämnas, så att man på längre sikt kan skapa ett gemensamt område med fred, säkerhet och välbefinnande.
 - D. Det finns ett behov av en grundlig och resultatorienterad översyn och fördjupning av förbindelserna mellan EU och Medelhavspartnerländerna. I detta sammanhang bör man utgå från principen om alla parter jämlikhet. Man bör också tillvarata de framsteg som redan gjorts men även ta hänsyn till den förda politikens begränsningar och brister, särskilt bakslagen för Barcelonaprocessen.
 - E. Den europeiska grannskapspolitiken med Medelhavsländerna har sina brister. Politiken prioriterar nämligen de bilaterala förbindelserna och har därför varit obalanserad och inte kunnat bidra till en gemensam process med betydande reformer i regionen.
 - F. Relationerna mellan EU och länderna i hela Medelhavsområdet måste utgå från ett nära partnerskap som grundar sig på respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.
 - G. Sedan Barcelonaprocessen inleddes har det i flera partnerländer inte gjorts några betydande framsteg när det gäller anslutningen till och respekten för några av de gemensamma värden och principer som lyftes fram i Barcelonaförklaringen 1995 och som dessa länder själva anslutit sig till. Detta gäller framför allt de värden och principer som avser demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.
 - H. Det är nödvändigt att främja regional och ekonomisk integration mellan länderna i Medelhavsområdet. För att få till stånd en verklig regional och ekonomisk integration är det nödvändigt att konkret förbättra insatserna för att lösa de nuvarande konflikterna och göra framsteg när det gäller demokrati och mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

Torsdag 19 februari 2009

- I. De utökade förbindelserna mellan EU och Medelhavsländerna har medfört en kraftig ökning av trafiken mellan dessa länder. Man har dock inte genomfört nödvändiga förbättringar och moderniseringar av den aktuella infrastrukturen.
- J. Stats- och regeringscheferna erkände i sin gemensamma förklaring från Medelhavstoppmötet i Paris den 13 juli 2008 för Medelhavsområdet att den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet kommer att vara det legitima parlamentariska uttrycket för "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet". Samtidigt gav de sitt helhjärtade stöd för en förstärkning av den parlamentariska församlingens roll i dess förbindelser med Medelhavspartnerländerna.
- K. Förbindelserna på regeringsnivå måste kompletteras med andra politiska förbindelser mellan länderna i Europa-Medelhavsområdet.
- L. Den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet har en viktig roll eftersom det är den enda parlamentariska församling som möjliggör dialog och samarbete i Europa-Medelhavsområdet och inbegriper de 27 EU-medlemsstaterna och alla de parter som deltar i fredsprocessen i Mellanöstern.
- M. Det är viktigt att se till att lokalsamhällena och de regionala samhällena deltar i de projekt och initiativ som fastställts av "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet". Det är också viktigt att beakta de förslag som nyligen lagts fram av dessa instanser.
- N. Det är viktigt att se till att arbetsmarknadens parter och det civila samhället deltar i arbetet med att ge Europa-Medelhavsförbindelserna ny luft under vingarna.
- O. Befintliga instrument, politiska strategier och institutionella nivåer får inte kopieras, eftersom de då kan komma att överlappa varandra. Det är också mycket angeläget att se till att alla förbindelser mellan EU och Medelhavsländerna samordnas.
- P. Det är nödvändigt att finna en snabb och fredlig lösning på alla de konflikter som berör Medelhavsländerna. I detta sammanhang har den interkulturella dialogen en stor betydelse.
- Q. Konflikten mellan Israel och Palestina har nyligen blossat upp på nytt, vilket påverkar den politiska dialogen i Europa-Medelhavspartnerskapet och kan leda till att flera av den nya institutionens mål hotas.
- R. Det saknas alltså en lösning på de allvarliga politiska spänningarna i Västsahara, vilket inte gör det lättare att återuppliva Europa-Medelhavspartnerskapet.

1. Europaparlamentet anser att förslaget om "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet", som antogs av stats- och regeringscheferna på Medelhavstoppmötet i Paris den 13 juli 2008, bidrar till fred och välstånd och utgör ett steg på vägen mot ekonomisk och regional integration och miljö- och klimatsamarbete mellan Medelhavsländerna, förutsatt att löftena infrias och att konkreta och synliga resultat uppnås. Genom att öppna processen för länder som inte deltar i partnerskapet ökar möjligheterna att skapa jämställda relationer mellan EU och Medelhavspartnerländerna och angripa problemen i regionen med ett helhetsperspektiv.

2. Europaparlamentet står fast vid sin ståndpunkt från den 15 januari 2009 om situationen i Gazaremsan⁽¹⁾ och är oroat över att konflikten mellan Israel och Palestina har blossat upp på nytt, vilket redan har påverkat den politiska dialogen mellan partnerländerna i Europa-Medelhavspartnerskapet. Parlamentet anser att det är viktigt att undvika ytterligare förseningar i denna inledande fas av unionen för Medelhavsområdet och hoppas att samarbetet så snart som möjligt kommer att ta fart på nytt och bidra till det gemensamma målet att skapa fred i Mellanöstern. Med tanke på de principer man kom överens om vid Medelhavsmötet i Paris den 13 juli 2008 och mötet i Marseille den 3–4 november 2008 bör de nya institutionerna inom unionen för Medelhavsområdet koncentrera sig på en tydlig projektinriktad dimension, som utgör dess huvudsakliga mervärde.

(1) Antagna texter, P6_TA(2009)0025.

Torsdag 19 februari 2009

3. Europaparlamentet konstaterar att det på utrikesministrarnas möte den 3–4 november 2008 i Marseille föreslogs att man skulle ge "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" namnet "unionen för Medelhavsområdet". Detta namn gör det möjligt att utnyttja partnerskapets paritetiska karaktär i syfte att genomföra ekonomiska och regionala integrationsprojekt. Det är dock nödvändigt att det strategiska värdet av Europa-Medelhavsförbindelserna och resultaten av Barcelonaprocessen, särskilt det civila samhällets medverkan, bekräftas med utgångspunkt i den politik som Europeiska unionen redan har fastställt tillsammans med sina partner i Medelhavsområdet, med hjälp av regionala och lokala program och gemensamma riktlinjer som ligger till grund för det bilaterala samarbetet.
4. Europaparlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att se till att unionens insatser är konsekventa, framför allt i samband med en eventuell utveckling av institutionerna (särskilt rollen som unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik i dennes egenskap av kommissionens vice ordförande) och användningen av gemenskapens budget.
5. Europaparlamentet gläds åt att EU-institutionerna har gett sitt stöd för att skapa unionen för Medelhavsområdet.
6. Europaparlamentet stöder beslutet om att prioritera en multilateral ram genom att fastställa några stora projekt som ska förverkligas med hjälp av de nya instrumenten inom "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet". Inom Medelhavsområdet saknas det dock strategier för ekonomisk och regional integration som kan stödja de berörda projekten.
7. Europaparlamentet anser att man för att genomföra projekten bör anta s.k. programavtal som, med utgångspunkt i subsidiaritetsprincipen, klart och tydligt fastställer vilket finansierings-, förvaltnings- och tillsynsansvar som tillkommer de olika institutionella nivåerna, dvs. EU, medlemsstaterna, regionerna, företagen och arbetsmarknadens parter.
8. Europaparlamentet påpekar att de projekt som finansieras inom ramen för unionen för Medelhavsområdet bör stödjas av medel från gemenskapen och partnerländerna och från den privata sektorn. Rådet och kommissionen uppmanas i detta syfte att förtydliga och stärka rollen för lånefaciliteten för investeringar och partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet (FEMIP), som genom sitt investeringsprogram underlättar en ekonomisk öppning och en modernisering av Medelhavsländerna. Parlamentet står fast vid sitt stöd till inrättandet av en investeringsbank för Europa-Medelhavsområdet och till samordning med internationella investerare. Parlamentet understryker vikten av att migranter från länderna i det södra Medelhavsområdet skickar sparpengar till sina hemländer. Detta är en mycket viktig och hittills underutnyttjad hävstång för utveckling.
9. Europaparlamentet anser att man, i avvaktan på översynen av budgetplanen, måste säkerställa EU:s bidrag till finansieringen av projekt i Medelhavsområdet utan att påverka regionala Europa-Medelhavsprogram som pågår eller planerats och som parlamentet flera gånger har velat stärka. Parlamentet framhåller i detta sammanhang sina befogenheter inom EU:s budgetförfarande och vill hållas regelbundet underrättat om hur projekten fortskrider.
10. Europaparlamentet anser att sekretariatet kan spela en central roll i samband med återupplivandet av förbindelserna mellan EU och Medelhavsområdet. Sekretariatet har nämligen en hög operationell kapacitet och en stark politisk sammansättning. Sekretariatet bör inleda sitt arbete så snart som möjligt, så att man visar att det är möjligt att övervinna de nuvarande spänningarna genom att främja verkliga och konkreta projekt som bygger på ett ömsesidigt samarbete. Parlamentet gläds åt att man har nått en enhällig överenskommelse om placeringen av sekretariatets säte och påpekar att Barcelona är den stad där Europa-Medelhavspartnerskapet inleddes.
11. Europaparlamentet håller med om att det delade ordförandeskapet, sett ur EU:s synvinkel, måste vara förenligt med EU:s externa representation i överensstämmelse med de gällande fördragsbestämmelserna. Om Lissabonfördraget träder i kraft hoppas parlamentet att Europeiska unionen kommer att se till att man representeras på ett konsekvent och sammanhängande sätt i de nya institutioner som ingår i unionen för Medelhavsområdet.

Torsdag 19 februari 2009

12. Europaparlamentet välkomnar ministerkonferensens beslut av den 3 november 2008, som vederbörligen beaktade den rekommendation som antogs i Jordanien av den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet den 13 oktober 2008. Parlamentet stöder beslutet att ge unionen för Medelhavsområdet en solid parlamentarisk dimension för att stärka dess demokratiska legitimitet genom att utgå från den ovannämnda församlingen, som bör stärkas ytterligare och vars arbete bör samordnas bättre med verksamheten i partnerskapets övriga institutioner. Man bör överväga möjligheten att ge församlingen status som en juridisk person och rätten att föreslå och utvärdera strategier för ekonomisk och regional integration samt möjligheten att utfärda rekommendationer till utrikesministrarnas sammanträden. Parlamentet förväntar sig att detta institutionella erkännande av den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet leder till att den kan medverka som observatör i alla de möten som det verkställande organet, stats- och regeringscheferna och ministrarna håller och i de höga tjänstemännens förberedande möten.

13. Europaparlamentet gläds åt att utrikesministrarna inom unionen för Medelhavsområdet har beslutat att låta Arabförbundet delta i samtliga möten på alla nivåer, med tanke på dess positiva bidrag till insatserna för att uppnå målen om fred, välbefinnande och stabilitet i Medelhavsområdet.

14. Europaparlamentet framhåller vikten av att involvera de regionala och lokala myndigheterna i den nya institutionella ramen. Parlamentet välkomnar Regionkommitténs yttrande och förslaget om att inrätta en regional och lokal Europa-Medelhavsparlament.

15. Europaparlamentet anser att det vid sidan av ökningen av den parlamentariska dimensionen krävs en liknande utveckling för att säkerställa det civila samhällets medverkan i den ändamålsenliga institutionella strukturen för unionen för Medelhavsområdet, inte minst genom mekanismer som kan säkerställa ett samråd med det civila samhällets aktörer i samband med urvalet, genomförandet och uppföljningen av projekten. Den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet uppmanas att i större utsträckning involvera det civila samhället i norra och södra Medelhavsområdet i sitt arbete. Parlamentet begär att man ska tillvarata den roll som arbetsmarknadens parter har när det gäller att inrätta ett ekonomiskt och socialt utskott för Europa-Medelhavsområdena.

16. Europaparlamentet betonar att några av de länder som deltar i "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" inte omfattades av Europa-Medelhavspartnerskapet. Rådet, kommissionen och alla de stater som deltar i "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" uppmanas att skapa en sammanhållen ram för förbindelserna som är inriktad på en ekonomisk och regional integration mellan Europeiska unionen och alla länderna i Medelhavsområdet. Rådet och kommissionen uppmanas att se till att alla medlemsländer i unionen för Medelhavsområdet kan ha tillträde till de regionala program som redan genomförts inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet.

17. Europaparlamentet betonar att deltagandet i unionen för Medelhavsområdet inte är ett alternativ till en utvidgning av EU och därför inte påverkar de nuvarande eller kommande kandidatländernas utsikter till anslutning. Unionen för Medelhavsområdet kommer inte att hindra andra regionala samarbetsinitiativ.

18. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att grundligt reformera hela Europa-Medelhavspolitiken och stärka dess politiska dimension och den gemensamma utvecklingen. Initiativet "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" begränsar under inga omständigheter räckvidden för denna politik.

19. Europaparlamentet anser att "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" bör utöka de nuvarande samarbetsformerna inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet. Syftet bör vara att ge alla partnerländer möjlighet att delta i regionala program och Europeiska unionens motsvarande politiska åtgärder på grundval av prioriteringar och mål som avtalats i samförstånd. Det är viktigt att stärka gemenskapsprogrammets räckvidd till att omfatta deltagande av partnerländer, inte minst när det gäller utbildning, forskning och yrkesutbildning (utbytesprogram för studerande etc.).

20. Europaparlamentet anser att frågorna om fred, säkerhet, mänskliga rättigheter och demokrati samt kulturellt samarbete måste angripas ur ett Europa-Medelhavsperspektiv. Parlamentet vidhåller att unionen för Medelhavet syftar till att ta itu med problem i samband med territorier, infrastrukturer och miljö, genom strategiska planer och särskilda projekt. Parlamentet hoppas att denna konkreta dimension kan bidra till att återuppliva Europa-Medelhavspartnerskapet.

Torsdag 19 februari 2009

21. Europaparlamentet erinrar om de första initiativ som föreslogs vid Medelhavstoppmötet i Paris den 13 juli 2008: rening av Medelhavet, motorvägar till sjöss och på land, civilskydd, en solenergiplan för Medelhavsområdet, högre utbildning och forskning och Medelhavsinitiativet om företagsutveckling.
22. Europaparlamentet påpekar att man för att uppnå Barcelonaprocessens ambitiösa mål snabbt måste utvidga samarbetet till att även omfatta vattenvård, jordbruk, livsmedelstrygghet, energi, yrkesutbildning, kultur, hälsa, turism, etc.
23. Europaparlamentet ger sitt helhjärtade stöd till miljödimensionen i "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" och de tillhörande initiativen och projekten, såsom det nya Europa-Medelhavsinitiativet om rening av Medelhavet och Medelhavsprojektet för solenergi.
24. Europaparlamentet anser att inlemmandet av alla Medelhavsländer i "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" gör det möjligt att hantera regionens problem på ett mer omfattande sätt och att effektivare sammankoppla och samordna processen med redan befintliga program, såsom åtgärdsplanen för Medelhavsområdet inom FN:s miljöprogram.
25. Europaparlamentet välkomnar det förslag som lades fram i ordförandeskapets slutförklaring vid det fjärde plenarsammanträdet den 27–28 mars 2008 och som rörde inrättandet av en energigemenskap för Europa-Medelhavsområdet med stöd från den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet. Det är viktigt att stärka samarbetet mellan Europa-Medelhavspartnerländerna på energiområdet och det finns ett behov av att utveckla en regional energimarknad med målsättningen att genomföra storskaliga projekt med inriktning på användning av förnybar energi och uppbyggnad av energiinfrastruktur i Europa-Medelhavsområdet.
26. Europaparlamentet hoppas att förstärkningen av förbindelserna mellan EU och Medelhavspartnerländerna kommer att främja utvecklingen av ett område med fred och välbefinnande. Fred och politisk stabilitet i Medelhavsområdet är av central betydelse för den kollektiva och individuella säkerheten långt utanför Medelhavsländernas gränser. Detta mål kan endast uppnås genom en framförhandlad och heltäckande lösning på konflikterna i regionen. EU måste gå i bräschen för att lösa dessa konflikter genom att vinna alla de berörda parternas förtroende. Det är viktigt att formellt upprätthålla samarbetet om bekämpning av den internationella terrorismen, narkotikahandeln, den organiserade brottsligheten och människohandeln. Parlamentet gläds åt att man i Marseille-förklaringen uppmanar de berörda parterna att anstränga sig för att genomföra en process med gradvis demilitarisering och nedrustning i Mellanöstern, framför allt för att skapa ett område utan kärnvapen och massförstörelsevapen.
27. Europaparlamentet anser att den interkulturella och mellanfolkliga förståelsen mellan länderna kring Medelhavet måste förbättras för att man ska kunna lösa upp spänningarna i regionen. Initiativ såsom alliansen mellan civilisationer måste därför stödjas. Alliansen är nämligen det främsta forumet för dialogen och bidrar därmed till en stabilisering av regionen. Rådet och kommissionen uppmanas att lägga fram strategier för utveckling av denna dialog. Parlamentet uppmuntrar starkare förbindelser mellan den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet och Anna Lindh-stiftelsen, bland annat genom att anordna möten mellan stiftelsens ledande nätverk och kulturutskottet vid den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet.
28. Europaparlamentet påpekar att ett av de främsta målen med Europa-Medelhavspolitiken är att främja rättsstatsprincipen, demokratin, respekten för de mänskliga rättigheterna och politisk mångfald och konstaterar att det alltför ofta förekommer allvarliga kränkningar av dessa värden. Parlamentet framhåller vikten av att främja de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen och begär att man ska bedöma de resultat som hittills uppnåtts och se över ändamålsenligheten i de instrument som antagits inom ramen för partnerskapet. Kommissionen uppmanas att fastställa tydliga kriterier för stödberättigande i samband med dessa instrument, även när det gäller andra internationella organisationer såsom Europarådet och att inrätta ett effektivt system för övervakning av genomförandet. Alla de berörda parterna uppmanas att främja och öka respekten för religionsfrihet, samvetsfrihet och minoritetsrättigheter. Parlamentet efterlyser en definition av en gemensam politisk-institutionell ram som gör det möjligt att stärka ömsesidigheten, såväl vid problemformuleringen som vid insatserna för att hitta gemensamma lösningar.

Torsdag 19 februari 2009

29. Europaparlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att klart förankra främjandet av mänskliga rättigheter och demokrati i målen för detta nya initiativ, att ytterligare stärka genomförandet av de befintliga mekanismerna, såsom den människorättsklausul som ingår i associeringsavtalen, och att främja inrättandet av underutskott för mänskliga rättigheter och skapa en mekanism för genomförande av denna klausul i kommande avtal och den europeiska grannskapspolitikens bilaterala handlingsplaner. Parlamentet understryker att de instrument för att främja de mänskliga rättigheterna som står till förfogande för den europeiska grannskapspolitiken ska utnyttjas fullt ut så att man säkerställer en bättre politisk sammanhållning mellan EU-institutionerna.

30. Europaparlamentet uppmanar alla de länder som deltar i partnerskapet samt kommissionen och de framtida institutionerna inom unionen för Medelhavsområdet att gjuta nytt liv i den gemensamma migrationspolitiken, så att man tillvaratar de mänskliga resurserna och stärker det mellanfolkliga utbytet i Medelhavsområdet samtidigt som man undviker ett tänkande som är helt och hållet säkerhetsinriktat. Invandringsfrågorna bör fokusera på möjligheterna till laglig rörlighet över gränserna, bekämpning av illegal invandring och bättre integrering av invandrargrupper samt på utövandet av asylrätten. Det är angeläget med ett nära samarbete och en anda av delat ansvar mellan EU:s medlemsstater och länderna söder om Medelhavet. Parlamentet gläds åt att Europa-Medelhavspartnerskapets ministerkonferens om migration hölls i november 2007 och anser att unionen för Medelhavsområdet måste prioritera insatserna för en ordnad förvaltning av migrationsströmmarna.

31. Europaparlamentet noterar stats- och regeringschefernas gemensamma förklaring på Medelhavstoppmötet i Paris den 13 juli 2008 om att "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" visar att det finns en vilja att främja utvecklingen av mänskliga resurser och sysselsättning, i överensstämmelse med millennieutvecklingsmålen, genom att bland annat bekämpa fattigdomen. Parlamentet hoppas på nya initiativ, program och finansiella bestämmelser för detta ändamål.

32. Europaparlamentet anser att de ekonomiska och handelsrelaterade initiativen inom unionen för Medelhavsområdet måste vara inriktade på att främja den ekonomiska tillväxten i regionen, bidra till regionens integrering i den globala ekonomin och minska skillnaderna i utveckling mellan Medelhavsområdets norra och södra delar, så att det blir möjligt att i Europa-Medelhavsområdet skapa ett frihandelsområde som gynnar båda parter. Samtidigt är det angeläget att stärka den sociala sammanhållningen.

33. Europaparlamentet betonar vikten av att utvärdera och systematiskt beakta de sociala konsekvenserna av liberaliseringsprocessen, särskilt när det gäller en tryggad livsmedelsförsörjning. Dessa konsekvenser kan skilja sig väsentligt från en sektor till en annan och från ett land till ett annat.

34. Europaparlamentet framhåller vikten av den informella sektorn och den folkliga ekonomin i länderna i södra och östra Medelhavsområdet. Utvecklingen av regionen gör det nödvändigt att stödja en successiv integrering av denna verksamhet i den formella ekonomin.

35. Europaparlamentet konstaterar att handeln mellan unionens nya medlemsstater och dess Medelhavspartnerländer har ökat ständigt sedan utvidgningarna 2004 och 2007. Denna utveckling måste beaktas och stödjas inom ramen för partnerskapet.

36. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att uppmuntra ungdomar att starta småföretag, bland annat genom att underlätta tillgången till mikrokrediter. Det är angeläget att öka stödet från FEMIP.

37. Europaparlamentet konstaterar att avtalen mellan EU och medlemsstaterna å ena sidan och Medelhavsländerna å andra sidan föreskriver samarbetsåtgärder när det gäller invandring och politisk asyl, bland annat finansiering av förvarsheter. Parlamentet väddar till unionen och medlemsstaterna att undersöka om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna respekteras fullt ut i dessa förvarsheter.

38. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att uppnå konkreta och tydliga mål på det sociala området. Målet att skapa ett frihandelsområde får inte bara bedömas i förhållande till den ekonomiska tillväxten utan framför allt när det gäller skapandet av arbetstillfällen. Ungdomsarbetslösheten och arbetslösheten bland kvinnor är det mest akuta samhällsproblemet i Medelhavsländerna.

Torsdag 19 februari 2009

39. Europaparlamentet uppmanar partnerländerna söder om Medelhavet att stärka syd-syd-handeln precis som i det ekonomiska avtal i Agadir som ingåtts mellan Egypten, Jordanien, Marocko och Tunisien, och betonar att EU-institutionerna måste tillgodose kraven på tekniskt stöd för att främja denna ekonomiska syd-syd-integration.

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament och till alla regeringar och parlament i de länder som är partnerländer inom unionen för Medelhavsområdet.

Översynen av det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet

P6_TA(2009)0078

Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om översynen av det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt granskaps- och partnerskapsinstrument ⁽¹⁾ (ENPI),
- med beaktande av utvecklingen av den europeiska granskapspolitiken sedan 2004 och särskilt av kommissionens framstegsrapporter om genomförandet av denna politik,
- med beaktande av de handlingsplaner som antagits gemensamt med Armenien, Azerbajdzjan, Egypten, Georgien, Israel, Jordanien, Libanon, Moldavien, Marocko, den palestinska myndigheten, Tunisien och Ukraina,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet för upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Ryska federationen å den andra, som trädde i kraft den 1 december 1997, och med beaktande av att förhandlingarna i december 2008 om ett förnyat partnerskaps- och samarbetsavtal har återupptagits,
- med beaktande av de beslut som fattades av rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) vid sina möten i september och oktober 2008 om att återuppta dialogen med myndigheterna i Vitryssland och upphäva reserestriktionerna för ledande personer under sex månaders tid, efter det att politiska fångar frigivits och smärre förbättringar skett i genomförandet av parlamentsvalet,
- med beaktande av Barcelonaförklaringen, som antogs vid utrikesministrarnas Europa-Medelhavskonferens i Barcelona den 27–28 november 1995, genom vilken partnerskapet Europa-Medelhavsområdet inrättades,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2008 med titeln "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" (KOM(2008)0319),
- med beaktande av att Europeiska rådet den 13–14 mars 2008 ställde sig bakom "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet",
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från Paristoppmötet för Medelhavsområdet, som hölls i Paris den 13 juli 2008,
- med beaktande av förklaringen om styrelseformer, projekt och regional politisk dialog, som antogs vid ministerkonferensen inom ramen för "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" som hölls i Marseille den 3–4 november 2008,

⁽¹⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 4 december 2006 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2006)0726) och av den 5 december 2007 om en stark europeisk grannskapspolitik (KOM(2007)0774),
- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 11 april 2007 med titeln "Svartahavssynergien – ett nytt regionalt samarbetsinitiativ" (KOM(2007)0160) och av den 19 juni 2008 (KOM(2008)0391) med en rapport om det första år då detta initiativ genomfördes,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 december 2008 om ett östligt partnerskap (KOM(2008)0823),
- med beaktande av skrivelsen av den 26 april 2006 från kommissionsledamot Benita Ferrero-Waldner till parlamentets utskott för utrikesfrågor,
- med beaktande av sina resolutioner om den europeiska grannskapspolitiken och EU:s utvidgningsstrategi,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om EU:s grannländer och regionerna runt EU,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling, budgetutskottet och utskottet för regional utveckling (A6-0037/2009), och av följande skäl:
 - A. Reformen av finansieringsinstrument från 2006 och överenskommelsen om de nya ramarna för yttre stöd innehöll ett åtagande från kommissionen att genomföra en halvtidsöversyn av genomförandet av ENPI-förordningen före Europaparlamentsvalet 2009 och gav parlamentet ökade granskningsbefogenheter när det gäller gemenskapsstödet.
 - B. Utskottet för utrikesfrågor tillsatte under 2006 arbetsgrupper för ENPI Syd och ENPI Öst, för att kunna föra en strukturerad dialog med kommissionen om genomförandehandlingarna, som angav den politiska ramen för stöd i enlighet med ENPI.
 - C. Sedan den nuvarande budgetplanen började löpa 2007 har målet med ENPI varit att stödja genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken, särskilt dess handlingsplaner, och genomförandet av det strategiska partnerskapet med Ryska federationen genom stöd till genomförandet av färdplanen för de fyra gemensamma områdena.
 - D. Huvudmålet med den europeiska grannskapspolitiken är att skapa en vänskaplig miljö i EU:s närmaste omgivning. Grannländerna kan på ett naturligt sätt delas in i två kategorier: de sydliga och de östliga, som har olika mål och tillvägagångssätt när det gäller EU. Denna uppdelning exemplifieras av följande två nyligen föreslagna initiativ: Medelhavsunionen och det östliga partnerskapet.
 - E. ENPI har också utformats för finansiering av gränsöverskridande program och program med flera länder som deltagare inom ENPI-området, och målet är att bland annat stödja initiativ som Svartahavssynergien, Medelhavsunionen och det östliga partnerskapet.
 - F. Den europeiska grannskapspolitiken förblir en av huvudprioriteringarna i unionens utrikespolitik och erbjuder alla berörda stater en möjlighet att närma sig EU.
 - G. Den europeiska grannskapspolitiken är oberoende av, men utestänger inte, anslutningsprocessen och utgör ett steg i riktning mot en ekonomisk och politisk tillnärmning mellan EU och dess grannländer.

Torsdag 19 februari 2009

H. Den kraftiga demografiska tillväxten i EU:s grannländer, som leder till ökad urbanisering bland befolkningen, utgör en ny utmaning för ENPI.

Allmänna anmärkningar

1. Europaparlamentet anser att bestämmelserna i ENPI-förordningen på det hela taget är lämpliga och giltiga för syftet att samarbeta med grannländerna och multilaterala organisationer.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med partnerregeringarna ytterligare utveckla mekanismer för samråd med civilsamhället och de lokala myndigheterna för att bättre involvera dessa i utformningen och övervakningen av genomförandet av ENPI och de nationella reformprogrammen. Parlamentet uppmanar kommissionen att påskynda offentliggörandet av de årliga handlingsprogrammen på sin webbplats och att övertyga partnerregeringarna om att regelbundet göra sina nationella programplaneringsdokument tillgängliga för allmänheten.
3. Europaparlamentet uppmanar rådet att tillsammans med parlamentet utveckla ett flexibelt och insynsvänligt instrument för information på detta område och att snabbt översända beslutsprotokoll till parlamentet.
4. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och de nationella, regionala och lokala myndigheterna att främja vänskapsprogram mellan städer och regioner och ge dem lämpligt stöd för detta, i syfte att stärka den lokala och regionala förvaltningskapaciteten i grannländerna och främja utbytesprogram både för det civila samhället och för initiativ i form av mikroprojekt.
5. Europaparlamentet anser att det är glädjande att kommissionen inom ramen för ENPI lanserat det nya programmet Ciudad (Cooperation in Urban Development and Dialogue) som möjliggör stöd till särskilda projekt för samarbete mellan städer inom EU och städer i länder som omfattas av ENPI. Parlamentet påpekar att denna typ av initiativ är ett mycket lämpligt medel för att gynna dialogen och demokratiseringsprocessen. Parlamentet kräver att man i samband med halvtidsöversynen av budgetramen 2008–2009 frigör större belopp för att förstärka dessa initiativ.
6. Gemenskapsstödet synlighet bör enligt Europaparlamentets åsikt ökas genom riktad kommunikation med berörda parter och allmänheten, och parlamentet rekommenderar att man utvecklar kontakterna med civilsamhället och de lokala myndigheterna, som representerar en handlingsnivå som är kompetent och effektiv med tanke på sin närhet till medborgarna.
7. Europaparlamentet anser att de årliga handlingsprogrammen på områdena för demokrati, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter bör följas på ett mer ambitiöst sätt, i enlighet med de mål som fastställts i handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken, i syfte att undvika stora tilldelningsskillnader mellan parter i öst och kring Medelhavet. Parlamentet anser att man bör göra mer för att övertala partnerregeringarna att åta sig att agera på dessa områden.
8. Europaparlamentet understryker nödvändigheten att definiera tydliga, konkreta och mätbara mål i alla nya handlingsplaner inom den europeiska grannskapspolitiken som är under förhandling. Parlamentet betonar att det behövs ett ömsesidigt beroende mellan alla kapitel i dessa handlingsplaner, så att man kan göra framsteg inom alla kapitel utan någon åtskillnad. I detta sammanhang upprepar parlamentet sitt krav på en övergripande politik för mänskliga rättigheter och demokrati som omfattar alla befintliga instrument på detta område.
9. Europaparlamentet anser att trots ökade flexibiliteten och enkelheten i gemenskapens stödinstrument, som framför allt visar sig hos det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter ⁽¹⁾, är förfarandena och tidsramarna inom ENPI ansträngande för civilsamhällets organisationer och de lokala myndigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en jämförande analys av vilka förfaranden som tillämpas av andra större givare och att lägga fram resultaten för parlamentet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EUT L 386, 29.12.2006, s. 1).

Torsdag 19 februari 2009

10. Europaparlamentet anser att sektorsvist och allmänt budgetstöd i enlighet med ENPI endast bör ges till regeringar som har förmåga att genomföra det med öppenhet, effektivitet och ansvarsskyldighet och för vilka det utgör ett verkligt incitament. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över om det är lämpligt att ge budgetstöd till länder som har problem med sin budgetförvaltning och sina kontrollförfaranden och där korruption är vanlig. Parlamentet uppmanar kommissionen att hitta rätt balans mellan flexibilitet och öppenhet i samband med urval, genomförande och övervakning av ENPI-program.

11. Europaparlamentet betonar att man måste gå landsspecifikt till väga när det gäller politisk villkorlighet, som bland annat syftar till att främja demokrati, rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter samt ett oberoende rättsväsen. Parlamentet anser därför att en djuplodande och grundlig utvärdering av alla "rättsliga" projekt som finansieras genom detta instrument offentliggöras och översändas till parlamentet.

12. Europaparlamentet välkomnar att gränsöverskridande samarbete har inlemmats i ENPI-förordningen som ett strategiskt verktyg för att utveckla gemensamma projekt och stärka förbindelserna mellan grannskapsländerna och medlemsstaterna. Parlamentet insisterar dock på att det behöver skapas särskilda instrument för att säkerställa regelbunden kontroll över förvaltningen och processen i samband med genomförandet av gemensamma operativa program på bägge sidor om EU:s gränser.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en detaljerad översikt över alla gemensamma operativa program som godkänts för perioden 2007–2013, jämsides med en utvärdering av i vilken omfattning principerna för öppenhet, effektivitet och partnerskap har respekterats då man genomfört projekten. Parlamentet uppmanar kommissionen att förteckna de mest frekventa problem som förvaltningsmyndigheterna konfronteras med både i EU:s gränsområden och i länderna inom den europeiska grannskapspolitiken, i syfte att fastställa lämpligare lösningar för dem under nästa programplaneringsperiod.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta utbytet av erfarenheter och bästa metoder i det gränsöverskridande samarbetet mellan den europeiska grannskapspolitikens program, projekt och åtgärder som vidtagits för att uppnå målet "europeiskt territoriellt samarbete" samt gemenskapsinitiativet Interreg III A, som redan har avslutats. Parlamentet anser i synnerhet att initiativ för utbildning av och organiserat samarbete mellan tjänstemän bör uppmanas, inklusive program för utbildning i grannländernas språk. I detta sammanhang föreslår parlamentet att regelbundna analyser bör göras av de framsteg som gjorts med att bygga upp kapacitet och institutioner på bägge sidor om EU:s gränser.

15. Europaparlamentet understryker betydelsen av att förtydliga sambandet mellan den europeiska grannskapspolitiken i egenskap av politisk ram och de regionala initiativen inom den europeiska grannskapspolitiken, exempelvis Svartahavssynergien, Medelhavsunionen och det framtida östliga partnerskapet, och att öka samordningen och komplementariteten mellan dessa initiativ och de olika instrumenten för gemenskapsstöd. Parlamentet efterlyser förbättrad synkronisering mellan programmen inom ENPI och det finansiella samarbete som medlemsstaterna och internationella organisationer tillhandahåller.

16. Europaparlamentet understryker behovet av utökad samarbete mellan de länder som omfattas av ENPI och EU:s byråer, och dessa länder måste ges ökade möjligheter att delta i gemenskapsprogrammen, under förutsättning att målen i handlingsplanerna inom den europeiska grannskapspolitiken uppfyllts. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta effektiva åtgärder för att minimera den ekonomiska belastning som drabbar tredjeländer som önskar delta i dessa gemenskapsprogram.

17. Europaparlamentet insisterar på nödvändigheten av insyn när det gäller betalningarna inom ENPI, uppdelade efter land, regioner och prioriterade områden.

18. Europaparlamentet efterlyser större tonvikt på ökad rörlighet, särskilt genom att man inrättar rörlighetspartnerskap med länder att omfattas av ENPI, och kontakter människor emellan, särskilt på områdena för utbildning, forskning och utveckling, näringsliv och politisk dialog. Parlamentet stöder brådskande åtgärder för att minska viseringsavgifterna för medborgarna och övriga bosatta i alla länder som omfattas av ENPI, med slutmålet att liberalisera viseringarna.

19. Europaparlamentet ställer sig bakom kommissionens sätt att hantera den ekonomiska integrationen, vilket omfattar målet att inrätta ett fördjupat och övergripande frihandelsområde.

Torsdag 19 februari 2009

20. Europaparlamentet konstaterar att trots de insatser för att främja jämställdheten och öka kvinnors deltagande i det politiska, sociala och ekonomiska livet som gjorts i vissa länder som omfattas av ENPI har åtgärderna inte ännu lett till betydande framsteg vare sig i grannskapsländerna i Medelhavsområdet eller i vissa av unionens östra grannskapsländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att mer systematiskt ta itu med bristande jämställdhet i samband med programplaneringen och genomförandet av ENPI.
21. Europaparlamentet stöder kommissionens sätt att hantera energisäkerhetsfrågan, som syftar till att på medellång sikt mellan EU och grannländerna skapa en energimarknad som är ömsesidigt fördelaktig, sammankopplad och diversifierad. Parlamentet understryker dock att samtidigt som man vidareutvecklar harmoniseringen av partnernas energipolitik och energilagstiftning med EU:s praxis och gemenskapens regelverk bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att modernisera energiinfrastrukturen i partnerländerna.
22. Europaparlamentet välkomnar att kommissionens förslag till östligt partnerskap omfattar inrättandet av tematiska plattformar (demokrati, goda styrelseformer och stabilitet, ekonomisk integration och konvergens med EU:s politik, tryggad energiförsörjning, kontakter mellan människor) som motsvarar de huvudsakliga samarbetsområdena.
23. Europaparlamentet understryker behovet av att öka anslagen till ENPI för att göra det möjligt för den europeiska grannskapspolitiken att nå sina allt ambitiösare mål och stödja de nya regionala initiativ som tas inom detta politikområde. Parlamentet kräver att både Medelhavsländer och östeuropeiska länder ska kunna gynnas i sådana fall.
24. Europaparlamentet efterlyser en utvärdering av utgifternas nuvarande effektivitet och verkan i ett vidare sammanhang, exempelvis tredjeländernas hjälpverksamhet.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbereda en utvärdering av den stödpolitik som tredjeländer, särskilt Kina och Ryssland, bedriver i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, och av finanskrisens verkan i alla länder som omfattas av ENPI.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att strikt utvärdera de verkliga behoven hos de länder som den för närvarande förser med officiellt utvecklingsbistånd och liknande stöd, med särskilt beaktande av BNP-nivåer och tillväxtsiffror i mottagarländerna.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge finansiellt stöd till den reformagenda som skissas i handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken genom fler bidrag till investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken och liknande ENPI-initiativ samt ökat bilateralt stöd.
28. Europaparlamentet påminner om att det vid förhandlingarna om den rättsliga grunden för ENPI uttryckte en befogad oro över hur medelfristiga och kortfristiga strategidokument och landstrategidokument, som ofta innehåller vägledande finansiella belopp, skulle bli föremål för granskning av parlamentet. Parlamentet anser att det bör ske en utvärdering av hur dessa vägledande finansiella åtaganden har genomförts under de senaste två åren.
29. Europaparlamentet uttrycker i detta sammanhang sin oro för de omfattande överföringar av budgetmedel som begärts för kapitel 1908 i budgeten, vilka redan utgör ackumulerade ökningarna under 2007 och 2008 som uppgår till 410 miljarder EUR för åtaganden och 635 miljarder EUR för betalningar.
30. Europaparlamentet välkomnar att de länder som omfattas av ENPI är berättigade till lån från Europeiska investeringsbanken (EIB) ⁽¹⁾ samt att finansiella transaktioner bör överensstämma med och stödja EU:s externa åtgärder, inklusive specifika regionala mål. Parlamentet erinrar om att det nuvarande maximala taket för EIB:s finansiella transaktioner för länder som omfattas av ENPI under perioden 2007–2013 ligger på 12,4 miljarder EUR, vilket är uppdelat på två vägledande regionala tak på 8,7 miljarder EUR för Medelhavsländerna och 3,7 miljarder EUR för östländerna och Ryssland. Parlamentet anser att man bör genomföra en utvärdering tillsammans med EIB för att fastställa hur sådana lån genomförs.

(1) Rådets beslut 2006/1016/EG av den 19 december 2006 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen (EUT L 414, 30.12.2006, s. 95).

Torsdag 19 februari 2009

31. Europaparlamentet välkomnar att EG-domstolen nyligen till följd av parlamentets ansökan upphävde den ursprungliga rättsliga grunden för sådana lån ⁽¹⁾ och fastställde att medbeslutandeförfarandet bör gälla i dessa fall, i enlighet med artiklarna 179 och 181a i EG-fördraget. Parlamentet betonar att översynen av ENPI måste genomföras parallellt med antagandet av en förordning som ersätter det upphävda rådsbeslutet om en gemenskapsgaranti för EIB-lån, eftersom de är kompletterande instrument för EU:s politik gentemot grannländer och bestämmelser som är motstridiga eller som motverkar sitt syfte måste undvikas.

32. Europaparlamentet upprepar sin oro över potentiella brister när det gäller ansvarighet och över risken för förskingring av gemenskapsmedel när EU-bistånd kanaliseras genom förvaltningsfonder för flera givare. Parlamentet poängterar vikten av ett sunt offentligt finansiellt system som bygger på insyn och demokratisk ansvarighet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att om möjligt undvika att låta medel kanaliseras via dessa mellanhänder om det finns bättre och öppnare sätt att kanalisera sådana medel.

Lands- och regionspecifika anmärkningar

33. Europaparlamentet noterar de framsteg som gjorts inom initiativet för Medelhavsunionen, men betonar följande:

- ENPI- finansieringen av de båda initiativen inom den europeiska grannskapspolitiken, det vill säga det sydliga respektive det östliga initiativet, får inte innebära några ömsesidiga nackdelar.
- Parlamentet bör på lämpligt sätt informeras om vilka projekt inom Medelhavsunionen som finansieras genom ENPI.
- I samband med användning av medel från ENPI är öppenheten i fråga om andra källor, inbegripet privata bidrag, särskilt viktig.

34. Europaparlamentet påminner om att den europeiska grannskapspolitiken, i den del som berör Medelhavsområdet, bör komplettera Barcelonaprocessen och att den europeiska grannskapspolitikens mål måste definieras tydligare, så att Barcelonaprocessen kan förstärkas med hjälp av ett multilateralt regionalt angreppssätt.

35. Europaparlamentet anser att man i syfte att öka effektiviteten i de regionala, multilaterala och gränsöverskridande projekten inom ramen för ENPI bör planera för att deltagandet i dessa program utökas till alla nya partner i Medelhavsunionen.

36. Europaparlamentet anser att den senaste tidens geopolitiska utveckling i EU:s östliga grannskap understryker vikten av att vidareutveckla den europeiska grannskapspolitiken genom att bättre anpassa den till partnernas behov, inklusive ett utökat EU-engagemang i Svartahavsområdet och ett ambitiöst östligt partnerskap. Parlamentet understryker behovet av att särskilt i förhållande till Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien och Ukraina påskynda inrättandet av ett frihandelsområde så snart partnerländerna är redo, samt att snarast möjligt ta steg i riktning mot viseringsfrihet i fråga om EU, och parlamentet understryker vidare behovet av ett ökat regionalt samarbete för att främja stabilitet och välbefinnande i EU:s grannländer.

37. Europaparlamentet föreslår att man i linje med Euromed- och Eurolat-församlingarna bör inrätta en församling för de östliga grannländerna ("Euroeast"), i vilken också Europaparlamentet skulle delta, i syfte att genomföra ENPI i de östeuropeiska länderna, nämligen Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien, Ukraina och Vitryssland.

38. Europaparlamentet påpekar att de frysta konflikterna utgör ett hinder för att den europeiska grannskapspolitiken fullt ut ska kunna utvecklas när det gäller Sydkaukasien, och Europaparlamentet uppmanar rådet att mer aktivt arbeta med att lösa konflikterna.

⁽¹⁾ Dom av den 6 november 2008 i mål C-155/07, parlamentet mot rådet (EUT C 327, 20.12.2008, s. 2).

Torsdag 19 februari 2009

39. Europaparlamentet betonar att ett förstärkt engagemang i Svartahavsregionen är nödvändigt om EU ska kunna hjälpa till med att lösa några av de olösta konflikterna och öka samarbetet mellan länderna i regionen. Parlamentet anser att ökat regionalt samarbete i Svartahavsregionen bör vara en av huvudprioriteringarna inom den europeiska grannskapspolitiken och inom olika regionala initiativ som EU inlett. Parlamentet ser fram emot att Svartahavssynergien fortsatt genomförs. Parlamentet efterlyser ökat samarbete med Turkiet i Svartahavsområdet, med tanke på landets strategiska betydelse och den framtida roll det skulle kunna spela i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, samt med Ryssland, och understryker att dessa länder måste fullt ut bli delaktiga i att lösa regionala konflikter och främja fred och stabilitet i det europeiska grannskapet. Parlamentet anser att olika projekt av gemensamt intresse skulle kunna genomföras inom dessa ramar.

40. Europaparlamentet välkomnar att det östliga partnerskapet erbjuder ambitiösa partnerländer som Ukraina betydelsefullare incitament. Parlamentet välkomnar särskilt är det nya övergripande programmet för institutionsuppbyggnad för att förbättra den administrativa kapaciteten på de relevanta samarbetsområdena.

41. I detta sammanhang anser Europaparlamentet att det östliga partnerskapet inte bör vara ett hinder för EU-medlemskap för grannländer som önskar ansöka om detta på grundval av artikel 49 i EU-fördraget.

42. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om att nya förbindelser med länderna inom det östliga partnerskapet skulle komma att byggas upp med hjälp av för varje land skräddarsydda nya associeringsavtal, som vore en bättre reaktion på parternas förhoppningar om närmare förbindelser.

43. Europaparlamentet välkomnar att en tryggad energiförsörjning är en integrerad del av förslaget till östligt partnerskap när det gäller förbindelserna med de östliga parterna. Parlamentet ställer sig bakom huvudmålen i det ovannämnda meddelandet från kommissionen av den 3 december 2008, till exempel att snabbt avsluta förhandlingarna om Ukrainas och Moldaviens medlemskap i energigemenskapen och att öka det politiska engagemanget i Azerbajdzjan, som syftar till konvergens med EU:s energimarknad och infrastrukturintegrering. Parlamentet påpekar att alla länder inom den europeiska grannskapspolitiken bör omfattas av åtgärder för energisamarbete.

44. Europaparlamentet ställer sig bakom det paket för ekonomisk återhämtning och stabilitet som finns i gemenskapsbudgeten och som under åren 2008–2010 kommer att erbjuda upp till 500 miljoner EUR för att bygga upp Georgien igen efter ett graverande krig och se till att inrikes fördrivna personer ekonomiskt rehabiliteras i avvaktan på att de kan återvända till sina hem och sin egendom. För att garantera att stödet går till Georgiens mest trängande behov understryker parlamentet att gemenskapens finansiella stöd bör förses med villkorlighet och övervakningsmekanismer på ett korrekt sätt. Parlamentet understryker att stödet bör inriktas på att stödja reformagendan enligt handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken och programplaneringsdokumenten inom ENPI, vilka även i fortsättningen är mycket relevanta.

45. Europaparlamentet understryker att medelstilldelningen till Vitryssland behöver ses över för att undersöka om samarbetet kan breddas till att omfatta fler områden än energi, miljö och migration, i syfte att bedriva den politik för ett förnyat engagemang som rådet tog initiativ till i september 2008. Parlamentet erinrar om att förbindelserna mellan EU och Vitryssland kommer att vara kraftigt beroende av den vitryska regeringens engagemang för demokratiska värden. Parlamentet understryker behovet av effektiv politisk villkorlighet och garantier för att stödet genast kommer att få positiva effekter för medborgarna och inte kommer att missbrukas av myndigheterna i förhållande till deras politiska motståndare. Parlamentet betonar att EU bör ge effektivare stöd åt civilsamhället och de politiska partier som försvarar demokratin.

46. Europaparlamentet anser att EU bör koncentrera sig på följande frågor under förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal mellan EU och Ryssland:

- Ökat ryskt samarbete för att identifiera tydliga prioriteringar för det finansiella samarbetet, vilket skulle medföra bättre planering och flerårig programplanering för stödet.

Torsdag 19 februari 2009

- Garantier för att finansiellt stöd som beviljas de ryska myndigheterna bidrar till en förstärkning av de demokratiska normerna i Ryska federationen.
- Ökat gemensamt ansvar för projekt som väljs ut för stöd.

*

* *

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, regeringarna och de nationella parlamenten i medlemsstaterna och i de länder som omfattas av ENPI, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet.

Prioriteringar i kampen mot sjukdomen Alzheimer

P6_TA(2009)0081

Europaparlamentets förklaring om prioriteringar i kampen mot sjukdomen Alzheimer

(2010/C 76 E/17)

Europaparlamentet avger denna förklaring

- med beaktande av artikel 116 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Sjukdomen Alzheimer har idag drabbat 6,1 miljoner européer och antalet kommer att fördubblas eller till och med tredubblas fram till 2050 på grund av den åldrande befolkningen.
 - B. Denna sjukdom är den största orsaken till att människor inte kan klara sig själva.
 - C. Ett politiskt engagemang är absolut nödvändigt när det gäller forskning, förebyggande arbete och social trygghet.
 1. Europaparlamentet begär att rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar ser sjukdomen Alzheimer som en ytterst viktig europeisk folkhälsofråga och utarbetar en europeisk plan för att
 - främja forskning i hela Europa om orsaker till samt förebyggande och behandling av Alzheimer,
 - förbättra tidig diagnostisering,
 - förenkla för sjuka och vårdare samt förbättra deras livskvalitet,
 - främja Alzheimerorganisationernas arbete och ge dem regelbundet stöd.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar samt till nationella, regionala och lokala berörda myndigheter.

Torsdag 19 februari 2009

Förteckning över ledamöter som har undertecknat förklaringen

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennaïmas, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnach, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Klač, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lefebvre, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Torsdag 19 februari 2009

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Torsdag 19 februari 2009

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Förfarande med associerade utskott – Beslutförhet (tolkning av artikel 47 och artikel 149 i arbetsordningen)

P6_TA(2009)0080

Europaparlamentets beslut av den 19 februari 2009 om tolkningen av artikel 47 och artikel 149.4 i arbetsordningen om förfarandet med associerade utskott respektive beslutförhet

(2010/C 76 E/18)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av skrivelserna av den 27 januari 2009 och av den 13 februari 2009 från ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor,
- med beaktande av artikel 201 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet beslutar att bifoga följande tolkning av artikel 47:

”Vid granskningar av internationella avtal enligt artikel 90 får det förfarande med associerade utskott som avses i den här artikeln inte tillämpas på samtyckesförfarandet enligt artikel 81.”

2. Europaparlamentet beslutar att bifoga följande tolkning av artikel 149.4:

”4. Ledamöter som begärt ett fastställande av beslutförhet ska vara närvarande i plenisalen när denna begäran framställs.”

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Torsdag 19 februari 2009

III

(Förberedande rättsakter)

EUROPAPARLAMENTET

Gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) *

P6_TA(2009)0058

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till rådets förordning om gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0467),
 - med beaktande av artiklarna 171 första stycket och 172 i EG-fördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0306/2008),
 - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0007/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1
Förslag till förordning
Skäl 3

(3) Det traditionella stödet för användning och utveckling av europeiska forskningsinfrastrukturer (nedan kallade ERI) har huvudsakligen tagit formen av bidrag till förmån för etablerade forskningsinfrastrukturer i medlemsstaterna, men det har under de senaste åren blivit uppenbart att det krävs ytterligare ansträngningar för att stimulera utvecklingen av nya strukturer, vilket kan åstadkommas genom att det skapas en lämplig rättsram som underlättar deras inrättande och drift på gemenskapsnivå.

(3) Det traditionella stödet för användning och utveckling av europeiska forskningsinfrastrukturer (nedan kallade ERI) har huvudsakligen tagit formen av bidrag till förmån för etablerade forskningsinfrastrukturer i medlemsstaterna, men det har under de senaste åren blivit uppenbart att det krävs ytterligare ansträngningar för att stimulera utvecklingen av nya strukturer **eller modernisera befintliga strukturer för att optimera utnyttjandet av dem**, vilket kan åstadkommas genom att det skapas en lämplig rättsram som underlättar deras inrättande och drift på gemenskapsnivå.

Ändring 2
Förslag till förordning
Skäl 4

(4) Detta behov har uttryckts vid flera tillfällen, både på politisk nivå av medlemsstaterna och gemenskapsinstitutionerna, samt av de olika aktörerna inom den europeiska forskarvärlden som företag, forskningscentra **och** universitet.

(4) Detta behov har uttryckts vid flera tillfällen, både på politisk nivå av medlemsstaterna och gemenskapsinstitutionerna, samt av de olika aktörerna inom den europeiska forskarvärlden som företag, forskningscentra, universitet **och**, i synnerhet, *Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (Esfri)*.

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 6a (nytt)

(6a) En forskningsinfrastruktur som inrättas som en ERI i enlighet med denna förordning bör ha som målsättning att underlätta och främja forskning av alleuropeiskt intresse. Detta bör ske på icke-ekonomiska grunder, dvs. att infrastrukturen inte ska erbjuda sig att utföra arbete eller tillhandahålla varor och/eller tjänster som skulle kunna snedvrida konkurrensen. För att främja innovation, kunskap och tekniköverföring bör den europeiska forskningsinfrastrukturen dock tillåtas att bedriva begränsad ekonomisk verksamhet på vissa villkor.

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 7

(7) Till skillnad från de gemensamma teknikinitiativ i form av gemensamma företag som gemenskapen är medlem av och till vilka den ger ekonomiska bidrag, bör en ERI inte ses som ett gemenskapsorgan i den mening som avses i artikel 185 i budgetförordningen utan som en rättsenhet som gemenskapen inte **nödvärdigtvis** är medlem i och till vilken den inte ger finansiella bidrag i enlighet med artikel 108.2 f i budgetförordningen.

(7) Till skillnad från de gemensamma teknikinitiativ i form av gemensamma företag som gemenskapen är medlem av och till vilka den ger ekonomiska bidrag, bör en ERI inte ses som ett gemenskapsorgan i den mening som avses i artikel 185 i budgetförordningen utan som en rättsenhet som gemenskapen inte är medlem i och till vilken den inte ger finansiella bidrag i enlighet med artikel 108.2 f i budgetförordningen. **Detta bör inte gälla i fall då gemenskapen blir medlem av en ERI och ger ett betydande ekonomiskt bidrag i enlighet med artikel 185.1 i budgetförordningen. Gemenskapsfinansiering av en ERI ska i samtliga fall omfattas av de relevanta bestämmelserna i budgetförordningen.**

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 8

(8) Med hänsyn till det nära samarbetet mellan medlemsstaterna och gemenskapen när det gäller programplanering och genomförande av kompletterande forskningsverksamhet i enlighet med artiklarna 164 och 165 i fördraget, bör intresserade medlemsstater, ***själva eller i samarbete med andra kvalificerade enheter***, definiera vilka behov som finns av att inrätta forskningsinfrastrukturer utifrån deras forskning och verksamheter för teknisk utveckling och utifrån gemenskapens krav. Av samma skäl bör medlemskapet i en ERI vara öppet för intresserade medlemsstater med eventuellt deltagande av kvalificerade tredjeländer och specialiserade mellanstatliga organisationer.

(8) Med hänsyn till det nära samarbetet mellan medlemsstaterna och gemenskapen när det gäller programplanering och genomförande av kompletterande forskningsverksamhet i enlighet med artiklarna 164 och 165 i fördraget, bör intresserade medlemsstater definiera vilka behov som finns av att inrätta forskningsinfrastrukturer utifrån deras forskning och verksamheter för teknisk utveckling och utifrån gemenskapens krav. Av samma skäl bör medlemskapet i en ERI vara öppet för intresserade medlemsstater med eventuellt deltagande av kvalificerade tredjeländer och specialiserade mellanstatliga organisationer.

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 9

(9) En ERI inrättas i enlighet med denna förordning bör ha till uppgift att inrätta och driva en forskningsinfrastruktur. Den bör göra det på icke-ekonomiska grunder för att undvika snedvridning av konkurrensen. För att främja innovation, kunskap och tekniköverföring bör den europeiska forskningsinfrastrukturen tillåtas att ha viss begränsad ekonomisk verksamhet på vissa villkor. Inrättandet av europeiska forskningsinfrastrukturer utesluter inte att forskningsinfrastrukturer av alleuropeiskt intresse med annan juridisk form också kan erkännas som bidragande till genomförandet av den färdplan som utvecklats av det europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (Esfri) och till framstegen för den europeiska forskningen. Kommissionen ska säkerställa att ***Esfri-medlemmar och andra*** berörda parter är informerade om dessa alternativa juridiska former.

(9) Inrättandet av europeiska forskningsinfrastrukturer i enlighet med denna förordning utesluter inte att forskningsinfrastrukturer av alleuropeiskt intresse med annan juridisk form också kan erkännas som bidragande till framstegen för den europeiska forskningen. Kommissionen ska säkerställa att ***de*** berörda parterna är informerade om dessa alternativa juridiska former.

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 10

(10) Forskningsinfrastrukturerna bör bidra till att säkerställa vetenskaplig excellens inom gemenskapens forskning och dess ekonomiska konkurrenskraft på medellång till lång sikt genom att ge effektivt stöd till europeiska forskningsverksamheter. För att uppnå detta bör de vara fullständigt öppna för den europeiska forskarvärlden i allmänhet och ha ambitionen att förbättra den europeiska vetenskapskapaciteten jämfört med dess nuvarande läge och därmed bidra till utvecklingen av det europeiska forskningsområdet.

(10) Forskningsinfrastrukturerna bör bidra till att säkerställa vetenskaplig excellens inom gemenskapens forskning och dess ekonomiska konkurrenskraft på medellång till lång sikt genom att ge effektivt stöd till europeiska forskningsverksamheter. För att uppnå detta bör de vara fullständigt öppna för den europeiska forskarvärlden i allmänhet ***i enlighet med reglerna i sina stadgar*** och ha ambitionen att förbättra den europeiska vetenskapskapaciteten jämfört med dess nuvarande läge och därmed bidra till utvecklingen av det europeiska forskningsområdet, ***särskilt genom att främja samverkans effekter med EU:s sammanhållningspolitik.***

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 10a (nytt)

(10a) Ny forskningsinfrastruktur bör i synnerhet beakta vikten, i tillämpliga fall, av att frigöra potentialen för vetenskaplig excellens i konvergensregionerna, som ett sätt att förbättra EU:s långsiktiga resultat när det gäller forskning, innovation och ekonomisk konkurrenskraft.

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 12

(12) Av öppenhetsskäl bör beslutet om inrättandet av en ERI offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Av samma skäl bör ett utdrag från stadgarna, som visar deras grunddrag, bifogas det beslutet.

(12) Av öppenhetsskäl bör beslutet om inrättandet av en **forskningsinfrastruktur som en** ERI offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Av samma skäl bör ett utdrag från stadgarna, som visar deras grunddrag, bifogas det beslutet.

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 14

(14) Medlemmarna i en ERI måste vara minst tre medlemsstater och därutöver får medlemmarna vara kvalificerade tredjeländer och specialiserade mellanstatliga organisationer. En ERI **bör** i enlighet med reglerna om statligt stöd **därför** betraktas som ett internationellt organ eller organisation för tillämpningen av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster. För att effektivare stödja de europeiska forskningsinfrastrukturernas forskningsverksamheter bör medlemsstaterna och deltagande tredjeländer vidta alla möjliga åtgärder för att bevilja dessa europeiska forskningsinfrastrukturer de mest omfattande undantaget från andra skatter.

(14) Medlemmarna i en ERI måste vara minst tre medlemsstater och därutöver får medlemmarna vara kvalificerade tredjeländer och specialiserade mellanstatliga organisationer. En **viktig bestämmelse i denna förordning bör därför vara att** en ERI i enlighet med reglerna om statligt stöd **bör** betraktas som ett internationellt organ eller organisation för tillämpningen av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster. För att effektivare stödja de europeiska forskningsinfrastrukturernas forskningsverksamheter **och på så sätt göra dem mer konkurrenskraftiga på det internationella planet** bör medlemsstaterna och deltagande tredjeländer vidta alla möjliga åtgärder för att bevilja dessa europeiska forskningsinfrastrukturer de mest omfattande undantaget från andra skatter.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 17

(17) Det är nödvändigt att å ena sida fastställa att en ERI ska ha möjlighet att ändra sina stadgar och å andra sidan fastställa att gemenskapen som inrättar **den europeiska forskningsinfrastrukturen** ska ha kvar kontrollen över vissa viktiga delar. Om en ändring gäller en fråga som täcks i utdraget från de stadgar som bifogas beslutet om inrättandet av den europeiska forskningsinfrastrukturen, måste denna ändring godkännas innan den träder i kraft, genom ett beslut av kommissionen som fattas i enlighet med samma förfarande som det som användes för inrättandet av den europeiska forskningsinfrastrukturen eftersom den information som finns där anses nödvändig. Alla andra ändringar bör meddelas kommissionen som kan invända mot dem om den anser att de strider mot denna förordning. Om ingen invändning görs bör ett lämpligt meddelande åtföljt av en kortfattad sammanfattning av ändringen offentliggöras.

(17) Det är nödvändigt att å ena sida fastställa att en ERI ska ha möjlighet att ändra sina stadgar och å andra sidan fastställa att gemenskapen som inrättar **en forskningsinfrastruktur som en ERI** ska ha kvar kontrollen över vissa viktiga delar. Om en ändring gäller en fråga som täcks i utdraget från de stadgar som bifogas beslutet om inrättandet av den europeiska forskningsinfrastrukturen, måste denna ändring godkännas innan den träder i kraft, genom ett beslut av kommissionen som fattas i enlighet med samma förfarande som det som användes för inrättandet av den europeiska forskningsinfrastrukturen eftersom den information som finns där anses nödvändig. Alla andra ändringar bör meddelas kommissionen som kan invända mot dem om den anser att de strider mot denna förordning. Om ingen invändning görs bör ett lämpligt meddelande åtföljt av en kortfattad sammanfattning av ändringen offentliggöras.

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 20

(20) Europeiska forskningsinfrastrukturer får erhålla samfinansiering från Sammanhållningsfondens finansieringsinstrument i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999.

(20) Europeiska forskningsinfrastrukturer får erhålla samfinansiering från Sammanhållningsfondens finansieringsinstrument i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 **och med rådets förordning (EG) nr 1084/2006 av den 11 juli 2006 om inrättande av Sammanhållningsfonden** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 79.

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 22

(22) Eftersom den europeiska forskningsinfrastrukturen är inrättad i enlighet med gemenskapslagstiftningen bör den styras av gemenskapslagstiftningen, samt lagstiftningen i det land där den har sitt stadgeenliga säte. Den europeiska forskningsinfrastrukturen kan emellertid ha **sin verksamhetsplats i ett annat land**. I det fallet bör lagstiftningen i **det landet** tillämpas vad gäller folkhälsa, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, miljöskydd, hantering av farliga ämnen och utfärdande av de tillstånd som krävs. Dessutom bör en ERI styras i enlighet med stadgarna, vilka bör antas i enlighet med föregående rättskällor, och i enlighet med genomföranderegler som överensstämmer med stadgarna.

(22) Eftersom den europeiska forskningsinfrastrukturen är inrättad i enlighet med gemenskapslagstiftningen bör den styras av gemenskapslagstiftningen, samt lagstiftningen i det land där den har sitt stadgeenliga säte. Den europeiska forskningsinfrastrukturen kan emellertid ha **sina verksamhetsplatser i andra länder**. I det fallet bör lagstiftningen i **de länderna** tillämpas vad gäller folkhälsa, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, miljöskydd, hantering av farliga ämnen och utfärdande av de tillstånd som krävs. Dessutom bör en ERI styras i enlighet med stadgarna, vilka bör antas i enlighet med föregående rättskällor, och i enlighet med genomföranderegler som överensstämmer med stadgarna.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 23

(23) För att säkerställa att överensstämmelsen med denna förordning kontrolleras i tillräcklig hög grad bör en ERI lämna in sin årsrapport till kommissionen och all annan information om händelser som hotar att allvarligt äventyra fullgörandet av **den europeiska forskningsinfrastrukturens uppgifter**. Om kommissionen får indikationer, genom årsrapporten eller på annat sätt, om att den europeiska forskningsinfrastrukturen allvarligt överträder denna förordning eller annan tillämplig lagstiftning ska den begära en förklaring och/eller åtgärder från den europeiska forskningsinfrastrukturen och/eller dess medlemmar. I extrema fall och om inga korrigerande åtgärder vidtas får kommissionen upphäva beslutet om inrättandet av den europeiska forskningsinfrastrukturen. Detta kommer att leda till att den europeiska forskningsinfrastrukturen upplöses.

(23) För att säkerställa att överensstämmelsen med denna förordning kontrolleras i tillräcklig hög grad bör en ERI lämna in sin årsrapport till kommissionen och all annan information om händelser som hotar att allvarligt äventyra fullgörandet av **dess mål**. Om kommissionen får indikationer, genom årsrapporten eller på annat sätt, om att den europeiska forskningsinfrastrukturen allvarligt överträder denna förordning eller annan tillämplig lagstiftning ska den begära en förklaring och/eller åtgärder från den europeiska forskningsinfrastrukturen och/eller dess medlemmar. I extrema fall och om inga korrigerande åtgärder vidtas får kommissionen upphäva beslutet om inrättandet av den europeiska forskningsinfrastrukturen. Detta kommer att leda till att den europeiska forskningsinfrastrukturen upplöses.

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 23a (nytt)

(23a) Kommissionen bör i linje med sina regelbundna uppdateringar av Esfri-färdplanen regelbundet informera Europaparlamentet om läget i utvecklingen av de europeiska forskningsinfrastrukturerna inom det europeiska forskningsområdet, tillsammans med en utvärdering och rekommendationer på detta område.

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 24

(24) Eftersom målen för den åtgärd som ska vidtas, dvs. inrättandet av en ram för europeiska forskningsinfrastrukturer **mellan** medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna inom ramen för deras nationella konstitutionella ordningar, kan därför, genom problemets gränsöverskridande karaktär, dessa mål på ett bättre sätt uppnås på gemenskapsnivå. Gemenskapen får därför vidta åtgärder enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(24) Eftersom målen för den åtgärd som ska vidtas, dvs. inrättandet av en ram för europeiska forskningsinfrastrukturer **som inrättas kollektivt av** medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna inom ramen för deras nationella konstitutionella ordningar, kan därför, genom problemets gränsöverskridande karaktär, dessa mål på ett bättre sätt uppnås på gemenskapsnivå. Gemenskapen får därför vidta åtgärder enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Ändring 17
Förslag till förordning
Artikel 1

1. Genom denna förordning fastställs **en ram med** villkor och förfaranden för **inrättandet av** en ERI, samt effekterna av inrättandet.

2. **Den ska tillämpas för forskningsinfrastrukturer av all-europeiskt intresse.**

1. Genom denna förordning fastställs villkor och förfaranden för en **forskningsinfrastruktur av alleuropeiskt intresse som inrättas som en europeisk forskningsinfrastruktur (nedan kallad ERI)**, samt effekterna av inrättandet.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 18

Förslag till förordning
Artikel 1 – punkt 2a (ny)

2a. En forskningsinfrastruktur av alleuropeiskt intresse är en anläggning, inklusive resurser och tillhörande tjänster, som forskarsamhället kan utnyttja för att bedriva forskning på hög nivå inom sina respektive områden. Denna definition omfattar större vetenskaplig utrustning eller uppsättningar instrument, kunskapsbaserade resurser såsom samlingar, arkiv eller strukturerade vetenskapliga uppgifter, IKT-baserad stödinфраstruktur såsom nät, datautrustning, programvaror och kommunikationsutrustning samt alla eventuella andra enheter av unik karaktär som är av avgörande vikt för att uppnå spetskompetens inom forskningen. Dessa forskningsinfrastrukturer kan finnas på en enda plats eller vara utspridda (dvs. utgöra ett organiserat resursnätverk).

Ändring 19

Förslag till förordning
Artikel 2 – rubriken

Uppgifter och annan verksamhet

En europeisk forskningsinfrastrukturs mål och verksamhet

Ändring 20

Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 1

1. Uppgiften för en ERI ska vara att **inrätta** och **driva** en forskningsinfrastruktur.

1. Målet för en ERI ska vara att **underlätta** och **främja** forskning av **alleuropeiskt intresse**, antingen i en **befintlig europeisk** forskningsinfrastruktur eller i en **ny infrastruktur** som **inrättas gemensamt** av flera medlemsstater.

Ändring 21

Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 2

2. En ERI ska **utföra sin uppgift utan ekonomisk vinning**. Den får emellertid bedriva begränsad ekonomisk verksamhet som är nära förknippad med **uppgiften** under förutsättning att detta inte äventyrar fullgörandet av **uppgiften**.

2. Den verksamhet som en ERI **bedriver** ska vara av **icke-ekonomisk karaktär**. Den får emellertid bedriva begränsad ekonomisk verksamhet som är nära förknippad med **dess mål** under förutsättning att detta inte äventyrar fullgörandet av **detta mål** samt att **intäkterna från verksamheten används uteslutande för att uppnå det målet**.

Ändring 22

Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 3a (ny)

3a. Europeiska forskningsinfrastrukturer ska ägna särskild uppmärksamhet åt immateriella rättigheter och intressen som uppkommer i samband med deras verksamhet samt informera kommissionen om sådana immateriella rättigheter i en årlig rapport.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 23
Förslag till förordning
Artikel 3 – rubriken

Krav *avseende infrastruktur**Allmänna* krav

Ändring 24
Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1 – inledningen

Den forskningsinfrastruktur som inrättas *av den europeiska forskningsinfrastrukturen* ska uppfylla följande krav:Den forskningsinfrastruktur som inrättas *som en ERI* ska uppfylla följande krav:

Ändring 25
Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1 – led b

(b) Den ska utgöra ett mervärde i utvecklingen av det europeiska forskningsområdet och en väsentlig förbättring i de relevanta vetenskapliga och tekniska *områdena* på internationell nivå.

(b) Den ska utgöra ett mervärde i utvecklingen av det europeiska forskningsområdet, *bland annat genom att frigöra forskningspotential i alla EU:s regioner och förbättra forskningsmetoderna*, och en väsentlig förbättring i de relevanta vetenskapliga och tekniska *specialområdena* på internationell nivå.

Ändring 26
Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1 – led c

c) Den europeiska forskarvärlden, bestående av forskare från medlemsstater och från länder som är associerade till gemenskapens program för forskning, teknisk utveckling och demonstration *ska ha fullständig tillgång till den*.

c) Den *ska vara fullständigt tillgänglig för den europeiska forskarvärlden*, bestående av forskare från medlemsstater och från länder som är associerade till gemenskapens program för forskning, teknisk utveckling och demonstration, *i enlighet med bestämmelserna i sin stadga*.

Ändring 27
Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1 – led ca (nytt)

ca) Den ska bidra till fortbildningen av unga forskare.

Ändring 28
Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1 – led da (nytt)

da) Den ska möjliggöra effektivare tvärvetenskaplig forskning med hjälp av koncentration av forskningsprojekt inom en given tidsram.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 29**Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1a (nytt)**

Den forskningsinfrastruktur som inrättas som en ERI ska bifoga en konsekvensbedömning till sin ansökan.

Ändring 30**Förslag till förordning
Artikel 3 – stycke 1b (nytt)**

Medlemmarna i en forskningsinfrastruktur som inrättas som en ERI ska anslå de mänskliga och ekonomiska resurser som behövs för att inrätta och driva den.

Ändring 31**Förslag till förordning
Artikel 4 – rubriken**Ansökan *om inrättande av en ERI*

Ansökan

Ändring 32**Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 1 – inledningen**

1. De organ som *önskar inrätta* en ERI (nedan kallad sökande) ska lämna in en ansökan till kommissionen. Ansökan ska lämnas in skriftligen på ett av gemenskapens officiella språk och innehålla följande:

1. De organ som *ansöker om att få inrätta en forskningsinfrastruktur som* en ERI (nedan kallad sökande) ska lämna in en ansökan till kommissionen. Ansökan ska lämnas in skriftligen på ett av gemenskapens officiella språk och innehålla följande:

Ändring 33**Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 1 – led a**a) En begäran till kommissionen om *inrättande av* en ERI.a) En begäran till kommissionen om *att en forskningsinfrastruktur ska inrättas som* en ERI.**Ändring 34****Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 1 – led c**

c) En teknisk och vetenskaplig beskrivning av den forskningsinfrastruktur som ska inrättas *och drivas av* en ERI, i vilken särskilt de krav som fastställs i artikel 3 ska tas upp.

c) En teknisk och vetenskaplig beskrivning av den forskningsinfrastruktur som ska inrättas *samt av de samhällsekonomiska effekterna och bidraget till EU:s konvergensmål*, i vilken särskilt de krav som fastställs i artikel 3 ska tas upp.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 35

Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 2

2. Kommissionen ska utvärdera ansökan. Under utvärderingen kan den ta in synpunkter från oberoende experter, i synnerhet inom området för den europeiska forskningsinfrastrukturens avsedda verksamhet. Resultatet av utvärderingen ska meddelas de sökande som, om så är nödvändigt, ska uppmanas att färdigställa eller ändra ansökan inom en rimlig tid.

utgår

Ändring 36

Förslag till förordning
Artikel 5 – rubriken

Beslut om ansökan

Bedömning och beslut om ansökan

Ändring 37

Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt -1 (ny)

-1. Kommissionen ska utvärdera ansökan. Under utvärderingen ska den ta in synpunkter från oberoende experter, i synnerhet inom området för den europeiska forskningsinfrastrukturens avsedda verksamhet. Resultatet av utvärderingen ska meddelas de sökande som, om så är nödvändigt, ska uppmanas att färdigställa eller ändra ansökan inom rimlig tid.

Ändring 38

Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1 – inledningen

1. Kommissionen ska, med beaktande av resultaten av den utvärdering som avses i **artikel 4.2** och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21 göra följande:

1. Kommissionen ska, med beaktande av resultaten av den utvärdering som avses i **artikel 5.-1 och de behov som fastställs i färdplanen för det europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastrukturer (Esfri)** och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21 göra följande:

Ändring 39

Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1 – led a

a) Anta ett beslut om inrättandet av en ERI, på villkor att den är övertygad om att de krav som fastställs i den här förordningen uppfylls, eller

a) Anta ett beslut om inrättandet av **forskningsinfrastrukturen som** en ERI, på villkor att den är övertygad om att de krav som fastställs i den här förordningen uppfylls, eller

Ändring 40

Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 2

2. Beslutet om ansökan ska meddelas de sökande. Beslutet om inrättandet av en ERI ska också offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, L-serien.

2. Beslutet om ansökan ska meddelas de sökande. Beslutet om inrättandet av **forskningsinfrastrukturen som** en ERI ska också offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, L-serien. **Vid avslag ska sökanden få tillgång till utvärderingsrapporten.**

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 42**Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 1a (ny)**

1a. När det gäller infrastrukturer med en annan rättslig form ska den ursprungliga juridiska personen upphöra att existera från och med det datum som avses i punkt 1, och den europeiska forskningsinfrastrukturen ska träda i dess ställe genom rättsligt övertagande.

Ändring 43**Förslag till förordning
Artikel 7 – punkt 2**

2. En ERI ska ha ett namn som inbegriper orden "europeisk forskningsinfrastruktur" eller förkortningen "ERI".

2. En ERI ska ha ett namn som inbegriper orden "europeisk forskningsinfrastruktur" eller förkortningen "ERI" **samt en angivelse av dess forskningsområde.**

Ändring 44**Förslag till förordning
Artikel 8 – punkt 2**

2. En ERI måste alltid ha minst tre medlemsstater som medlemmar. Ytterligare medlemsstater får ansluta sig som medlemmar när som helst på rättvisa och rimliga villkor enligt stadgarna.

2. En ERI måste alltid ha minst tre medlemsstater som medlemmar. Ytterligare medlemsstater, **tredjeländer eller internationella organisationer** får ansluta sig som medlemmar när som helst på rättvisa och rimliga villkor enligt stadgarna.

Ändring 45**Förslag till förordning
Artikel 8 – punkt 4**

4. Varje medlemsstat eller tredjeland **får** företrädas av en eller fler offentliga enheter, inbegripet regioner eller privata enheter som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter vad gäller utövandet av särskilda rättigheter och upphävandet av särskilda skyldigheter som medlem av en ERI.

4. **I medlemsförsamlingen får** varje medlemsstat eller tredjeland företrädas av en eller fler offentliga enheter, inbegripet regioner eller privata enheter som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter vad gäller utövandet av särskilda rättigheter och upphävandet av särskilda skyldigheter som medlem av en ERI.

Ändring 46**Förslag till förordning
Artikel 8 – punkt 5**

5. Tredjeländer och mellanstatliga organisationer som ansöker om medlemskap i en ERI ska erkänna att den europeiska forskningsinfrastrukturen har status som juridisk person och behörighet i enlighet med artikel 6.1 och 6.2 och att den är föremål för bestämmelser som fastställs genom tillämpning av artikel 16.

5. Tredjeländer och mellanstatliga organisationer som ansöker om medlemskap i en ERI ska erkänna att den europeiska forskningsinfrastrukturen har status som juridisk person och behörighet **inom sina respektive territorier och organisationer** i enlighet med artikel 6.1 och 6.2 och att den är föremål för bestämmelser som fastställs genom tillämpning av artikel 16.

Om gemenskapsmedel utnyttjas av en ERI ska de internationella eller mellanstatliga ERI-medlemmarna behålla sin ERI-status enbart om de åtar sig att översända sina internt och externt reviderade räkenskaper till Europeiska revisionsrätten och till kommissionens enhet för internrevision.

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 47

Förslag till förordning
Artikel 8 – punkt 6a (ny)

6a. Om gemenskapen blir medlem av en ERI, direkt eller via en mellanhand, ska kommissionen omedelbart underrätta budgetmyndighetens två grenar om detta.

Ändring 48

Förslag till förordning
Artikel 9 – stycke 1 – led b

- b) Den europeiska forskningsinfrastrukturens **uppgifter** och verksamhet. b) Den europeiska forskningsinfrastrukturens **mål** och verksamhet.

Ändring 49

Förslag till förordning
Artikel 9 – stycke 1 – led e

- e) Medlemmarnas rättigheter och skyldigheter, inbegripet skyldigheten att bidra till en balanserad budget. e) Medlemmarnas rättigheter och skyldigheter, inbegripet skyldigheten att bidra till en balanserad budget **samt rösträtt**.

Ändring 50

Förslag till förordning
Artikel 9 – stycke 1 – led h – led i

- i) Tillträdesstrategi för användare i) Tillträdesstrategi för användare **på grundval av vetenskaplig spetskompetens**

Ändring 51

Förslag till förordning
Artikel 9 – stycke 1 – led h – led ia (nytt)

ia) **Investeringspolitik.**

Ändring 52

Förslag till förordning
Artikel 9 – stycke 1 – led h – led via (nytt)

via) **En strategi mot diskriminering som tar särskild hänsyn till jämställdhet och lika möjligheter för funktionshindrade.**

Ändring 53

Förslag till förordning
Artikel 9 – stycke 1 – led ja (nytt)

ja) **En överenskommelse om den person som har rätt att hantera patent och andra immateriella rättigheter och intressen som uppkommer i samband med den europeiska forskningsinfrastrukturens verksamhet och om hur intäkterna från sådana rättigheter ska användas.**

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 54

Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 6

6. En ERI ska ha lämplig försäkring för att täcka alla risker som är specifika för dess verksamhet.

6. En ERI ska ha lämplig försäkring för att täcka alla risker som är specifika för **uppbyggnaden av infrastrukturen och för** dess verksamhet.

Ändring 55

Förslag till förordning
Artikel 14

Gemenskapsfinansiering får **endast** tilldelas en ERI i enlighet med avdelning VI i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Finansiering i enlighet med sammanhållningspolitiken ska också vara möjlig, i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning.

Gemenskapsfinansiering får tilldelas en ERI **uteslutande** i enlighet med avdelning VI i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Finansiering i enlighet med sammanhållningspolitiken ska också vara möjlig, i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning.

Om gemenskapen vid någon tidpunkt blir medlem av en ERI, direkt eller via en mellanhand, ska den berörda europeiska forskningsinfrastrukturen behandlas som ett organ med juridisk personlighet enligt artikel 185 i budgetförordningen. Detta gäller även europeiska forskningsinfrastrukturer som erhåller bidrag (verksamhetsstöd) i enlighet med artikel 185 i budgetförordningen.

Ändring 56

Förslag till förordning
Artikel 16 – punkt 1 – led a

a) av gemenskapslagstiftningen, särskilt den här förordningen och de beslut som avses i artiklarna 5.1 a och 10.1,

a) av gemenskapslagstiftningen, särskilt den här förordningen och de beslut som avses i artiklarna 5.1 a och 10.1 **samt, i tillämpliga fall, budgetförordningen.**

Ändring 57

Förslag till förordning
Artikel 18 – punkt 5

5. Om inga avhjälpande åtgärder vidtas får kommissionen upphäva beslutet om inrättandet av **den europeiska** forskningsinfrastrukturen. Ett sådant beslut ska anmälas till den europeiska forskningsinfrastrukturen och offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, L-serien. Detta ska leda till att den europeiska forskningsinfrastrukturen upplöses.

5. Om inga avhjälpande åtgärder vidtas får kommissionen upphäva beslutet om inrättandet av forskningsinfrastrukturen **som en ERI**. Ett sådant beslut ska anmälas till den europeiska forskningsinfrastrukturen och offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, L-serien. Detta ska leda till att den europeiska forskningsinfrastrukturen upplöses.

Ändring 58

Förslag till förordning
Artikel 18 – punkt 5a (ny)

5a. Kommissionen ska överlämna den årliga verksamhetsrapporten till Europaparlamentet och rådet och underrätta dem om eventuella beslut som fattats i enlighet med punkterna 3–5.

Torsdag 19 februari 2009

Ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlantén *

P6_TA(2009)0059

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till rådets beslut om godkännande av ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlantén för att inrätta förfaranden för tvistlösning, utvidgning av konventionens område och en genomgång av dess mål (KOM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0512),
 - med beaktande av artikel 37 och artikel 300.2 i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0338/2008),
 - med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0009/2009).
1. Europaparlamentet godkänner ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlantén.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU ***I

P6_TA(2009)0069

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0249),
- med beaktande av artikel 251.2 och artikel 63.3 b i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0143/2007),

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling samt utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0026/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet den 4 februari 2009 ⁽¹⁾.
 2. Europaparlamentet godkänner det bifogade gemensamma uttalandet.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/52/EG.)

BILAGA

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Parlamentet och rådet förklarar att bestämmelserna om underentreprenad i artikel 8 [tidigare artikel 9] i detta direktiv inte ska påverka tillämpningen av andra bestämmelser om denna fråga som antas i framtida lagstiftningsinstrument.

Skördestatistik *I**

P6_TA(2009)0070

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skördestatistik (KOM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0210),
- med beaktande av artikel 251.2 och artikel 285.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0179/2008),

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0472/2008).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0079

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om skördestatistik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 837/90 och (EEG) nr 959/93

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 543/2009).

Bestämmelser om aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning) *I**

P6_TA(2009)0071

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning) (KOM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0848),
- med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 37 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0006/2008),
- med beaktande av de utfästelser som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 2 februari 2009 om att godkänna det ändrade förslaget i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

- med beaktande av artiklarna 80a och 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0216/2008), och av följande skäl:
 - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
 1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2007)0287

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr ...)

Reducerade mervärdesskattesatser *

P6_TA(2009)0072

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG i fråga om reducerade mervärdesskattesatser (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0428),
- med beaktande av artikel 93 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0299/2008),
- med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0047/2009).

Torsdag 19 februari 2009

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 6**Förslag till direktiv – ändringsakt
Skäl 4**

(4) I meddelandet drogs också slutsatsen att olika mervärdeskattesatser som tillämpas på lokalt tillhandahållna tjänster **reellt inte skadar** en väl fungerande inre marknad. Det förefaller därför lämpligt att ge alla medlemsstater möjlighet att tillämpa reducerade skattesatser på arbetsintensiva tjänster, som omfattas av tillfälliga bestämmelser till 2010 års utgång, samt tjänster avseende bostadssektorn och kroppsvård respektive restaurangtjänster. **Dessa förändringar kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på renoverings- och reparationsarbeten för ökade energibesparingar och ökad energieffektivitet.**

(4) I meddelandet drogs också slutsatsen att olika mervärdeskattesatser som tillämpas på lokalt tillhandahållna tjänster **inte innebär något större hot mot** en väl fungerande inre marknad, **och skulle kunna få positiva effekter när det gäller sysselsättningsskapande och kampen mot den svarta ekonomin.** Det förefaller därför lämpligt att ge alla medlemsstater möjlighet att tillämpa reducerade skattesatser på arbetsintensiva tjänster, som omfattas av tillfälliga bestämmelser till 2010 års utgång, samt på tjänster avseende bostadssektorn och kroppsvård respektive restaurangtjänster. Reducerade mervärdesskattesatser på **dessa områden skulle ha en positiv inverkan när det gäller att omforma många tjänstesektorer eftersom de skulle minska omfattningen av odeklarerat arbete. Medlemsstaterna bör ge klar och lättillgänglig vägledning för företagen om de reducerade mervärdesskattesatsernas omfattning.**

Ändring 7**Förslag till direktiv – ändringsakt
Skäl 4a (nytt)**

(4a) När det gäller bostadssektorn kommer de föreslagna förändringarna av direktivet också att göra det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa lägre mervärdesskattesatser på renoverings- och reparationsarbeten för ökade energibesparingar och ökad energieffektivitet.

Ändring 2**Förslag till direktiv – ändringsakt
Bilagan – led 5a (nytt)
Direktiv 2006/112/EG
Bilaga III – led 11 (nytt)**

(5a) Led 11 ska ersättas med följande:

”(11) Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som normalt används vid jordbruksproduktion, inklusive maskiner men exklusive kapitalvaror såsom byggnader.”

Torsdag 19 februari 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 5**Förslag till direktiv – ändringsakt****Bilagan – led 7**

Direktiv 2006/112/EG

Bilaga III – led 16

(16) Tillhandahållande av begravnings- eller krematorietjänster samt leverans av varor med karaktär av bitransaktion till sådant tillhandahållande.

(16) Tillhandahållande av begravnings- eller krematorietjänster samt leverans av varor med karaktär av bitransaktion till sådant tillhandahållande, **såsom gravmonument och gravstenar och skötsel av dessa.**

Ändring 4**Förslag till direktiv – ändringsakt****Bilagan – led 7a (nytt)**

Direktiv 2006/112/EG

Bilaga III – led 18a (nytt)

7a) Följande led 18a ska läggas till:

”18a. Barnkläder och barnskor.”

Organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå

P6_TA(2009)0079

Europaparlamentets beslut av den 19 februari 2009 om utkastet till Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs beslut om organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av talmannens skrivelse av den 1 oktober 2008,
- med beaktande av utkastet till Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs beslut om organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå (SEK(2008)2109 – C6-0256/2008),
- med beaktande av artikel 254.1 och 254.2 i EG-fördraget,
- med beaktande av förklaring nr 3 om artikel 10 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, en förklaring som fogats till slutakten från den regeringskonferens som fastställde Nicefördraget,
- med beaktande av rådets skrivelse av den 26 januari 2009, där de övriga institutioner och organ som ansvarar för upprättandet av Publikationsbyrån informeras om vissa ändringar av det utkast till beslut som godkändes av Publikationsbyråns förvaltningskommitté den 9 januari 2001 och antogs av rådet den 19 januari 2009 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 120.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0426/2008), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Dokument 14485/1/08 REV 1 och REV 2.

Torsdag 19 februari 2009

- A. Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (nedan kallad Publikationsbyrån) inrättades 1969 genom beslut 69/13/Euratom, EGKS, EEG av Europaparlamentet, rådet, kommissionen, domstolen och Ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾.
- B. Beslutet ändrades 1980 ⁽²⁾ och upphävdes och ersattes av ett nytt beslut 2000 ⁽³⁾.
- C. I punkt 45 i resolutionen av den 29 januari 2004 ⁽⁴⁾ om ansvarsfrihet för budgetåret 2001 gjorde parlamentet följande iakttagelse: *"Europaparlamentet anser att det är särskilt svårt att identifiera ett tydligt politiskt ansvar i interinstitutionella organ, vilket fallet med publikationsbyrån visar. Institutionerna uppmanas därför att se över de rättsliga bestämmelser som styr nuvarande interinstitutionella organ, utan att för den skull ifrågasätta principen om interinstitutionellt samarbete, som möjliggör betydande besparingar i EU-budgeten. Parlamentet uppmanar således gemenskapsinstitutionerna att ändra den rättsliga grunden för interinstitutionella organ på sådant sätt att den möjliggör en tydligare fördelning av det administrativa och politiska ansvaret."*
- D. Kommissionen har vidarebefordrat ett utkast till nytt beslut genom vilket det nu gällande beslutet 2000/459/EG, EGSK, Euratom upphävs och ersätts.
- E. Syftet med utkastet till beslut är att närmare definiera Publikationsbyråns befogenheter och uppgifter, institutionernas respektive ansvarsområden och de roller som innehas av förvaltningskommittén och Publikationsbyråns direktör.
- F. Publikationsbyrån är ett organ som har inrättats i samförstånd mellan institutionerna. Kriterierna för ett interinstitutionellt avtal har därmed uppfyllts.
- G. De berörda institutionernas generalsekreterare godkände utkastet till beslutet den 18 april 2008 och parlamentets presidium godkände det den 3 september 2008.
- H. Enligt artikel 120.1 i parlamentets arbetsordning ska interinstitutionella avtal undertecknas av talmannen efter behandling i utskottet med behörighet i konstitutionella frågor och efter parlamentets godkännande.
1. Europaparlamentet godkänner utkastet till beslut samt de av rådet föreslagna ändringarna, som bifogas som en bilaga.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet, kommissionen, domstolen, revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 13, 18.1.1969, s. 19.

⁽²⁾ Beslut 80/443/EEG, Euratom, EKSG av den 7 februari 1980 om ändring av beslutet av den 16 januari 1969 om inrättande av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (EGT L 107, 25.4.1980, s. 44).

⁽³⁾ Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs beslut 2000/459/EG, EKSG, Euratom av den 20 juli 2000 om organisation och drift av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (EGT L 183, 22.7.2000, s. 12).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets resolution av den 29 januari 2004 om kommissionens åtgärder till följd av iakttagelserna i Europaparlamentets resolution som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för den allmänna budgeten för budgetåret 2001 (EUT C 96 E, 21.4.2004, s. 112).

Torsdag 19 februari 2009

BILAGA

Utkast till

**EUROPAPARLAMENTETS, RÅDETS, KOMMISSIONENS, DOMSTOLENS, REVISIONSRÄTTENS,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉNS OCH REGIONKOMMITTÉNS
BESLUT**

av den

om organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå

EUROPAPARLAMENTET,

RÅDET,

KOMMISSIONEN,

DOMSTOLEN,

REVISIONSRÄTTEN,

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN, OCH

REGIONKOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8 i beslutet av företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 8 april 1965 om lokaliseringen tills vidare av vissa av gemenskapernas institutioner och avdelningar ⁽¹⁾ angavs att en byrå för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (nedan kallad *byrån*) skulle förläggas till Luxemburg. Denna bestämmelse tillämpades senast genom beslut 2000/459/EG, EKSG, Euratom ⁽²⁾.
- (2) Byrån omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper. Hänsyn bör tas till de senaste ändringarna av dessa bestämmelser.
- (3) I rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽³⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*) finns särskilda bestämmelser om driften av byrån.
- (4) Publikationsområdet har genomgått en djupgående teknisk utveckling som bör beaktas i samband med driften av byrån.

⁽¹⁾ EGT 152, 13.7.1967, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 183, 22.7.2000, s.12.

⁽³⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Torsdag 19 februari 2009

- (5) För att undvika oklarheter bör beslut 2000/459/EG, EKSG, Euratom upphävas och ersättas med det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Publikationsbyrån

1. Byrån för Europeiska unionens officiella publikationer (nedan kallad *byrån*) är en interinstitutionell byrå som har till uppgift att på bästa möjliga villkor ge ut Europeiska gemenskapernas och Europeiska unionens institutioners publikationer.

Byrån ska således dels göra det möjligt för institutionerna att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att offentliggöra rättsaktstexter, dels bidra till den tekniska utformningen och genomförandet av informations- och kommunikationspolitik inom sina behörighetsområden.

2. Byrån ska ledas av en direktör i enlighet med de strategiska riktlinjer som fastställs av styrelsen. Med undantag för de bestämmelser i detta beslut som rör byråns interinstitutionella uppgifter, ska byrån tillämpa kommissionens administrativa och finansiella förfaranden. Kommissionen ska ta hänsyn till byråns särskilda natur när den fastställer dessa förfaranden.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. "utgivning": varje åtgärd som krävs för att utforma, kontrollera, tilldela internationella standardboknummer och/eller katalognummer för, producera, katalogisera, registrera, sprida, marknadsföra, sälja, lagra och arkivera publikationer i alla former och utformningar och med alla metoder som är tillgängliga nu och i framtiden.
2. "publikationer": alla texter som offentliggörs under ett internationellt standardboknummer och/eller ett katalognummer, oavsett form eller format.
3. "obligatoriska publikationer": publikationer som utges i enlighet med fördragen eller andra rättakter.
4. "icke-obligatoriska publikationer": alla publikationer som utges inom ramen för de befogenheter som tillkommer enskilda institutioner.
5. "förvaltning av upphovsrätt": bekräftelse av att de beställande avdelningarna har upphovsrätt och återanvändningsrätt och byråns förvaltning av dessa rättigheter med avseende på publikationer som byrån fått i uppdrag att ge ut.
6. "nettointäkter från försäljning": det totala fakturerade beloppet, med avdrag för eventuella rabatter samt administrations-, inkasserings- och bankavgifter.
7. "institutioner": institutioner, organ och byråer som har inrättats genom fördragen eller på grundval av dessa.

Artikel 3

Byråns behörighet

1. Byråns behörighet omfattar följande verksamheter:
 - a) Ge ut *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallad *EUT*) och garantera dess autenticitet.

Torsdag 19 februari 2009

- b) Ge ut andra obligatoriska publikationer.
 - c) Enskilt eller i samarbete med andra ge ut icke-obligatoriska publikationer som de enskilda institutionerna i enlighet med sin egen behörighet har anförtrott åt byrån, särskilt inom ramen för institutionernas kommunikationsverksamhet.
 - d) Enskilt eller i samarbete med andra ge ut publikationer på eget initiativ, även sådana som syftar till att informera om dess egna tjänster. I detta sammanhang kan byrån även upphandla översättningar genom att ingå tjänsteavtal.
 - e) Utveckla, underhålla och uppdatera elektroniska utgivningstjänster som riktar sig till allmänheten.
 - f) Se till att all lagstiftning och andra officiella texter finns tillgängliga för allmänheten.
 - g) Bevara alla publikationer från institutionerna, och ställa dessa till allmänhetens förfogande.
 - h) Förse institutionernas publikationer med internationella standardboknummer och/eller katalognummer.
 - i) Förvalta rätten till reproduktion och översättning av institutionernas publikationer.
 - j) Marknadsföra och saluföra publikationer och de tjänster som den erbjuder allmänheten.
2. Byrån ska bistå institutionerna med råd och stöd när det gäller
- a) planeringen och utformningen av deras publikationsprogram,
 - b) genomförandet av deras utgivningsprojekt, oavsett utgivningsmetod,
 - c) layout och utformning av deras utgivningsprojekt,
 - d) information om trenderna på publikationsmarknaden i medlemsstaterna och om vilka ämnen och titlar som kan förväntas få störst intresse,
 - e) fastställandet av upplagor och utarbetandet av distributionsplaner,
 - f) prissättning och försäljning av publikationer,
 - g) marknadsföring, spridning och utvärdering av publikationer, både sådana som är gratis och sådana som erbjuds till försäljning,
 - h) analys, utvärdering och uppbyggnad av webbplatser och Internettjänster som riktar sig till allmänheten,
 - i) utformning av ramkontrakt för utgivningsverksamheterna, och
 - j) teknisk övervakning av utgivningssystemen.

Torsdag 19 februari 2009

*Artikel 4***Institutionernas ansvar**

1. Varje institution har exklusiv behörighet att besluta om utgivning av dess publikationer.
2. Institutionerna ska använda sig av byråns tjänster när de ger ut obligatoriska publikationer.
3. Institutionerna får ge ut icke-obligatoriska publikationer utan att använda sig av byråns tjänster. I så fall ska de vända sig till byrån med en begäran om internationella standardboknummer och/eller katalognummer och överlämna en elektronisk version av publikationen, oavsett format, till byrån samt eventuellt två papperskopior av publikationen.
4. Institutionerna ska åta sig att garantera alla rättigheter rörande reproduktion, översättning och spridning av alla väsentliga delar av en publikation.
5. Institutionerna ska åta sig att upprätta en av byrån godkänd spridningsplan för sina publikationer.
6. Institutionerna kan ingå tjänsteavtal med byrån i syfte att fastställa formerna för deras samarbete.

*Artikel 5***Byråns uppgifter**

1. Byråns uppgifter omfattar bland annat följande:
 - a) Sammanställning av de dokument som ska offentliggöras.
 - b) Förberedelse, grafisk utformning, korrekturläsning, layout och granskning av texter och andra inslag, oavsett format eller form, i enlighet med institutionernas instruktioner och inom de ramar för den typografiska och språkliga utformningen som fastställts i samarbete med institutionerna.
 - c) Indexering och katalogisering av publikationer.
 - d) Dokumentationsanalys av texter som offentliggörs i EUT och av officiella texter som inte offentliggörs i EUT.
 - e) Konsolidering av lagtexter.
 - f) Förvaltning, utveckling, uppdatering och spridning av Eurovoc, en flerspråkig tesaurus.
 - g) Organisandet av tryckning, som utförs av byråns leverantörer.
 - h) Uppföljning av arbetets utförande.
 - i) Kvalitetskontroll.
 - j) Godkännande av kvalitet och kvantitet.

Torsdag 19 februari 2009

- k) Fysisk och elektronisk spridning av EUT, av officiella texter som inte offentliggörs i EUT och av andra publikationer, som inte måste offentliggöras.
 - l) Lagring.
 - m) Fysisk och elektronisk arkivering.
 - n) Nytryckning av slutsålda publikationer och tryckning på beställning.
 - o) Utarbetande av en konsoliderad katalog över institutionernas publikationer.
 - p) Försäljning, med uppgift om fakturering, betalning, överföring av intäkter och hantering av utestående belopp.
 - q) Marknadsföring.
 - r) Upprättande, köp, förvaltning, uppdatering, tillsyn och granskning av institutionernas sändlistor samt upprättande av riktade sändlistor.
2. Byrån ska, på grundval av sin egen behörighet eller på grund av delegering av utanordnarens befogenheter från institutionerna, ansvara för
- a) offentlig upphandling, inklusive ingående av rättsligt bindande åtaganden,
 - b) finansiell uppföljning av leverantörskontrakt,
 - c) fastställande av utgifter, bland annat genom godkännande av kvalitet och kvantitet och undertecknande av ett betalningsgodkännande (*bon à payer*),
 - d) godkännande av utgifter, och
 - e) intäktstransaktioner.

Artikel 6

Förvaltningskommittén

1. Det ska inrättas en förvaltningskommitté i vilken de undertecknande institutionerna är företrädare. Förvaltningskommittén ska vara sammansatt av domstolens justitiesekreterare, den ställföreträdande generalsekreteraren för Europeiska unionens råd och övriga institutioners generalsekreterare eller deras företrädare. Europeiska centralbanken ska delta i kommitténs arbete som observatör.
2. Förvaltningskommittén ska bland sina ledamöter utse en ordförande för en period på två år.
3. Förvaltningskommittén ska sammanträda minst fyra gånger om året på initiativ av sin ordförande eller på begäran av en institution.
4. Förvaltningskommittén ska anta sin egen arbetsordning, som offentliggörs i EUT.
5. Förvaltningskommitténs beslut ska antas med enkel majoritet, om inte annat föreskrivs.

Torsdag 19 februari 2009

6. Varje institution som har undertecknat detta beslut förfogar över en röst i förvaltningskommittén.

Artikel 7

Förvaltningskommitténs uppgifter och ansvarsområden

1. Genom undantag från bestämmelserna i artikel 6 ska förvaltningskommittén, i institutionernas gemensamma intresse och inom ramen för byråns befogenheter, fatta följande beslut med enhällighet:

- a) Förvaltningskommittén ska på förslag från direktören fastställa byråns strategiska mål och bestämmelserna om driften av byrån.
- b) Förvaltningskommittén ska fastställa de allmänna politiska riktlinjerna för byrån, särskilt när det gäller försäljning, spridning och utgivning, samt se till att byrån bidrar till utformningen och genomförandet av informations- och kommunikationspolitiken inom sina befogenhetsområden.
- c) Förvaltningskommittén ska, på grundval av ett förslag som utarbetas av byråns direktör, anta en årlig förvaltningsrapport riktad till institutionerna om genomförandet av strategin och de tjänster som byrån tillhandahåller. Senast den 1 maj varje år ska byrån översända rapporten för föregående budgetår till institutionerna.
- d) Förvaltningskommittén ska godkänna den preliminära beräkningen av byråns inkomster och utgifter som ett led i budgetförarbetet i samband med byråns driftsbudget.
- e) Förvaltningskommittén ska godkänna de kriterier för byråns kostnadsredovisning som fastställs av byråns direktör.
- f) Förvaltningskommittén ska lägga fram förslag som kan underlätta byråns drift.

2. Förvaltningskommittén ska ta hänsyn till de riktlinjer som har utarbetats av de interinstitutionella instanser på kommunikations- och informationsområdet som inrättats för detta syfte. Förvaltningskommitténs ordförande ska varje år överlägga med dessa instanser.

3. Förvaltningskommitténs ordförande ska i sin egenskap av företrädare för det interinstitutionella samarbetet fungera som samtalspartner gentemot den myndighet som har befogenhet att bevilja ansvarsfrihet för strategiska beslut inom de områden som omfattas av byråns behörighet.

4. Förvaltningskommittén ordförande och byråns direktör ska enligt gemensam överenskommelse utarbeta de bestämmelser om ömsesidig information och kommunikation som formaliserar deras förbindelser. Denna överenskommelse ska meddelas förvaltningskommitténs ledamöter för kännedom.

Artikel 8

Byråns direktör

Byråns direktör ska under förvaltningskommitténs överinseende och inom ramarna för dess behörighet, ansvara för att byrån fungerar effektivt. När det gäller tillämpningen av de administrativa och finansiella förfarandena handlar direktören under kommissionens överinseende.

Artikel 9

Uppgifter och ansvar för byråns direktör

1. Byråns direktör ska ansvara för förvaltningskommitténs sekretariat och en gång i kvartalet lägga fram en rapport för förvaltningskommittén om utförandet av sina uppgifter.

Torsdag 19 februari 2009

2. Byråns direktör ska lägga fram förslag till förbättringar av byråns drift.
3. Byråns direktör ska, efter att ha hört förvaltningskommittén, fastställa vilka tjänster som kan tillhandahållas institutionerna mot betalning och priset för dessa tjänster.
4. Byråns direktör ska, efter att ha inhämtat förvaltningskommitténs godkännande, fastställa kriterierna för byråns kostnadsredovisning. Direktören ska, efter överenskommelse med kommissionens räkenskapsförare, fastställa formerna för räkenskapsarbetet mellan byrån och institutionerna.
5. Byråns direktör ska, som ett led i budgetförandet i samband med byråns driftsbudget, utarbeta ett utkast till preliminär beräkning av byråns inkomster och utgifter. Dessa förslag ska översändas till kommissionen efter godkännande av förvaltningskommittén.
6. Byråns direktör ska besluta huruvida, och på vilka villkor, publikationer som härrör från tredje man kan offentliggöras.
7. Byråns direktör ska delta i interinstitutionell informations- och kommunikationsverksamhet inom de områden som omfattas av byråns behörighet.
8. När det gäller utgivning av lagstiftning och officiella dokument om lagstiftningsförandet, inklusive EUT, ska byråns direktör
 - a) se till att de behöriga instanserna inom varje institution fattar de principbeslut som ska tillämpas gemensamt,
 - b) utforma förslag till förbättringar av strukturen och utformningen av EUT och officiella lagstiftningstexter,
 - c) lägga fram förslag för institutionerna om enhetlig utformning av de texter som ska offentliggöras.
 - d) undersöka eventuella svårigheter som påträffas i det löpande arbetet och utfärda nödvändiga instruktioner till byrån, samt till institutionerna lägga fram förslag till rekommendationer för att överbygga sådana svårigheter.
9. Byråns direktör ska i enlighet med budgetförordningen utarbeta en årsrapport om förvaltningen av medel som anslagits av kommissionen och övriga institutioner i enlighet med budgetförordningen. Rapporten ska läggas fram för kommissionen och övriga berörda institutioner samt översändas till förvaltningskommittén för kännedom.
10. Som ett led i delegeringen av anslag från kommissionen och genomförandet av budgeten ska förfarandena för information och samråd mellan den kommissionsledamot som ansvarar för förbindelserna med byrån och byråns direktör fastställas i samförstånd.
11. Byråns direktör ska ansvara för genomförandet av de strategiska målsättningar som fastställs av förvaltningskommittén, för en god förvaltning av byrån och dess verksamhet samt för förvaltningen av byråns budget.
12. Om byråns direktör är frånvarande eller förhindrad ska bestämmelserna om ställföreträdarskap på grundval av grad och anställningstid tillämpas om inte förvaltningskommittén beslutar annat på förslag från sin ordförande eller byråns direktör.

Torsdag 19 februari 2009

13. Byråns direktör ska hålla institutionerna underrättade om planeringen och användningen av resurser samt om verksamhetens fortskridande i en kvartalsrapport.

Artikel 10

Personal

1. Utnämningen till tjänsterna som generaldirektör och direktör fastställs av kommissionen efter ett enhälligt positivt yttrande från förvaltningskommittén. Generaldirektören och direktörerna omfattas av kommissionens bestämmelser om mobilitet och utvärdering av anställda i högre befattningar (graderna AD 16/AD 15/AD 14). När den normala mobilitetsfristen enligt gällande bestämmelser närmar sig för en tjänsteman på en sådan befattning ska kommissionen underrätta förvaltningskommittén, som kan avge ett enhälligt yttrande om saken.

2. Förvaltningskommittén ska vara nära involverad i eventuella förfaranden som måste genomföras före utnämningen av tjänstemän eller andra anställda till befattningarna generaldirektör (graderna AD 16/AD 15) och direktör (graderna AD 15/AD 14), särskilt när det gäller att utlysa lediga tjänster, granska ansökningar och utse urvalskommittéer med avseende på dessa befattningar.

3. Tillsättningsmyndighetens (AIPN) och anställningsmyndighetens (AHCC) befogenheter med avseende på byråns tjänstemän och övriga anställda ska utövas av kommissionen. Kommissionen får delegera vissa av sina befogenheter inom kommissionen och till byråns direktör. En sådan delegering ska ske på samma villkor som för kommissionens generaldirektörer.

4. Med förbehåll för punkt 2 ska de bestämmelser som kommissionen antar för att genomföra tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda tillämpas på tjänstemän och andra anställda vid byrån på samma villkor som för kommissionens tjänstemän och andra anställda i Luxemburg.

5. Alla anställda vid institutionerna ska underrättas om lediga tjänster vid byrån så snart tillsättningsmyndigheten eller myndigheten med befogenhet att ingå anställningsavtal har beslutat att tjänsten ska tillsättas.

6. Byråns direktör ska underrätta förvaltningskommittén om personalförvaltningen en gång i kvartalet.

Artikel 11

Finansiella aspekter

1. Anslagen till byrån, som ska tas upp som ett samlat belopp under en särskild budgetrubrik inom kommissionens avsnitt i budgeten, ska redovisas i detalj i en bilaga till det avsnittet. Bilagan ska utformas som en inkomst- och utgiftsberäkning, indelad på samma sätt som budgetens avsnitt.

2. Tjänsteförteckningen ska redovisas i en bilaga till kommissionens tjänsteförteckning.

3. Varje institution ska fungera som utanordnare av anslagen för publikationsutgifter i sin budget.

4. Varje institution får, för förvaltningen av anslag i dess avsnitt i budgeten, delegera utanordnarens befogenheter till byråns direktör, och ska fastställa gränserna och villkoren för denna delegering i enlighet med budgetförordningen. Byråns direktör ska en gång i kvartalet underrätta förvaltningskommittén om delegeringen.

Torsdag 19 februari 2009

5. Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen av byrån ska utföras i enlighet med dels budgetförordningen och dess genomförandebestämmelser, dels kommissionens aktuella budgetram, även när det gäller anslag som tilldelas från andra institutioner än kommissionen.

6. Byråns räkenskaper ska upprättas enligt de bokföringsbestämmelser och rutiner som fastställts av kommissionens räkenskapsförare. Byrån ska föra särskilda räkenskaper över försäljningen av EUT och övriga publikationer. Nettointäkterna av försäljningen ska överföras till institutionerna.

Artikel 12

Övervakning

1. Kommissionens internrevisor ska i enlighet med budgetförordningen fungera som internrevisor för byrån. Byrån ska upprätta en tjänst för internrevision enligt rutiner motsvarande dem som gäller för kommissionens generaldirektorat och avdelningar. Institutionerna kan begära att byråns direktör inkluderar vissa revisioner i arbetsprogrammet för byråns tjänst för internrevision.

2. Byrån ska besvara alla frågor som rör dess behörighetsområde inom ramen för uppdraget för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). För att skydda Europeiska unionens intressen ska ett avtal om formerna för ömsesidig information upprättas mellan förvaltningskommitténs ordförande och direktören för Olaf.

Artikel 13

Klagomål och frågor

1. Byrån ska vara ansvarig för att inom sitt behörighetsområde besvara frågor från Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen.

2. En eventuell talan som omfattas av byråns behörighetsområde ska väckas mot kommissionen.

Artikel 14

Allmänhetens tillgång till handlingar

1. Byråns direktör ska fatta de beslut som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾. Vid avslag ska kommissionens generalsekretariat besluta i fråga om bekräftande ansökningar.

2. Byrån ska föra ett register över handlingar i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 1049/2001.

Artikel 15

Upphävande

Beslut 2000/459/EG, EKSG, Euratom ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet ska gälla som hänvisningar till det här beslutet.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta beslut får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Torsdag 19 februari 2009

Utfärdat i Bryssel och Luxemburg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

På kommissionens vägnar
Ordförande

På domstolens vägnar
Ordförande

På revisionsrättens vägnar
Ordförande

På Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
vägnar
Ordförande

På Regionkommitténs vägnar
Ordförande

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 76 E/16	Översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Prioriteringar i kampen mot sjukdomen Alzheimer Europaparlamentets förklaring om prioriteringar i kampen mot sjukdomen Alzheimer	90

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

SESSIONEN 2008–2009

Sammanträdena den 18–19 februari 2009

Protokollen för denna session har publicerats i [EUT C 202 E, 27.8.2009](#).

ANTAGNA TEXTER

Torsdag 19 februari 2009

2010/C 76 E/18	Förfarande med associerade utskott – Beslutförhet (tolkning av artikel 47 och artikel 149 i arbetsordningen) Europaparlamentets beslut av den 19 februari 2009 om tolkningen av artikel 47 och artikel 149.4 i arbetsordningen om förfarandet med associerade utskott respektive beslutförhet	93
----------------	--	----

III Förberedande rättsakter

Europaparlamentet

SESSIONEN 2008–2009

Sammanträdena den 18–19 februari 2009

Protokollen för denna session har publicerats i [EUT C 202 E, 27.8.2009](#).

ANTAGNA TEXTER

Torsdag 19 februari 2009

2010/C 76 E/19	Gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till rådets förordning om gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 76 E/20	<p>Ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten *</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till rådets beslut om godkännande av ändringarna av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten för att inrätta förfaranden för tvistlösning, utvidgning av konventionens område och en genomgång av dess mål (KOM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))</p>	107
2010/C 76 E/21	<p>Påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0094</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt</p> <p>BILAGA</p>	107
2010/C 76 E/22	<p>Skördestatistik ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skördestatistik (KOM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0079</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om skördestatistik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 837/90 och (EEG) nr 959/93.....</p>	108
2010/C 76 E/23	<p>Bestämmelser om aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning) ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning) (KOM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0287</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 februari 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (omarbetning)</p>	109
2010/C 76 E/24	<p>Reducerade mervärdesskattesatser *</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 februari 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG i fråga om reducerade mervärdesskattesatser (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))</p>	110
2010/C 76 E/25	<p>Organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 19 februari 2009 om utkastet till Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs beslut om organisationen och driften av Europeiska unionens publikationsbyrå (2008/2164(ACI))</p> <p>BILAGA</p>	112
		114

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

